

Chronologische ontwikkelingen

Joegoslavië

Map 5 B

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: Fw: E-mail alert No. 2 (Dec. 6-7) + TiM Editor's
Toronto Lecture (Dec. 11)
Aan: Erwin Steijnen; Globalreflexion
CC:
Datum:

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Bob Djurdjevic <bobdj@djurdjevic.com>
Aan: bulletins@truthinmedia.org <bulletins@truthinmedia.org>
Datum: woensdag 08, december 1999 2:52
Onderwerp: E-mail alert No. 2 (Dec. 6-7) + TiM Editor's
Toronto Lecture
(Dec. 11)

>
>FROM PHOENIX, ARIZONA
>
>1. E-mail Alert No. 2
>
>Here we go again.... Sorry to intrude again in less than a
week of first
>e-mail alert with another one. But just as we returned to
the U.S., and had
>come up for air after the first e-mail problem last week,
while still in
>Australia (on Nov. 28-29), we were hit by another one yes-
terday and today
>(Dec. 6-7).
>
>This time, however, it wasn't "some silly technical Internet
problem." It
>was a "silly people problem," caused by our ISP. Not just
for us, but
>evidently for all of its customers. For reasons which may
be only clear to
>this ISP, they decided to move into a new office - on a
Monday!? (rather
>than over a weekend, as most sensible companies do so as to
minimize
>disruptions of service).
>
>Furthermore, we had received no prior notice about that
(though some
>customers apparently had). The ISP just pulled the plug on
us - literally
>- while moving vans carted their servers and switches into a
new
>location. It was all supposed to be for the better. For
the ISP, of
course.
>

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: Europe threatened by Albanian mafia (<http://www.serbia-info.com/news/1999-11/2>)
Aan: Erwin Steijnen
CC:
Datum:

www.serbia-info.com/news

CIVIL ISSUES

POLITICS
MILITARY
KOSOVO AND METOHIA
ECONOMY
CULTURE AND RELIGION
SPORT

"Sega": Europe threatened by Albanian mafia
November 29, 1999

Europe sees the danger from Albanian
mafia

SOFIA, Nov 29 (Tanjug) - Europe is shaken by a "new golden triangle" of the Albanian mafia - from Albania, western Macedonia and from Kosovo and Metohija - which is trafficking drugs, arms and other "merchandise," Bulgarian daily Sega reported Monday, referring to data recently made public at the international meeting of criminologists in Venice.

The director of the investigation department at the Institute for Investigating Crime, of the French University Paris II, Prof. Xavier Roffe, warned at the meeting in Venice that Europe is threatened by the Albanian mafia.

The professor is also in charge of the training of the so-called Kosovo Protection Corps, that was formed from the most notorious members of the terrorist "KLA," according to the "recipe" of the U.N. Civilian Mission chief Bernard Kouchner, also a Frenchman, the Bulgarian daily Sega said in a text published on six columns of the foreign policy block.

The Bulgarian daily said that the French professor's work with the "Kosovo Protection Corps" helped him

discover that the Albanian mafia presented insurmountable difficulties for all the secret polices of Europe.

He confirmed at the Venice meeting earlier affirmations, particularly those coming from the United States, that the Albanian mafia from Albania, Western Macedonia and from Kosovo-Metohija, was better organized and disciplined than the Sicilian mafia."

"So far not a single Albanian, mafia member, has talked to the police or investigators," the French professor complained, saying that there were a number of Albanian mafia members caught in Italy and in other Western European countries, but that they don't dare speak up because their families in Albania, Western Macedonia and in Kosovo-Metohija, as he said, are "hostages of the mafia" and are "threatened by the death sentence for treason."

Taking part in the meeting in Venice were criminologists from 19 European countries.

X-XS4ALL-To: <reflex@maildrop.xs4all.nl>
X-Sender: devriesa@POP3.EUnet.yu (Unverified)
X-Mailer: Windows Eudora Light Version 3.0.1 (32)
Date: Wed, 08 Dec 1999 23:06:58 +0100
To: office@globalreflexion.org
From: Abe de Vries <devriesa@POP3.EUnet.yu>
Subject: T.a.v. dhr. N.M.P. Steijnen

Geachte heer Steijnen,

Mijn excuses voor deze late reactie op uw brief. Verhuizingen etc. hebben veel tijd gevegd en uw schrijven was zoekgeraakt. Toch kan ik u misschien nog helpen. Veel van uw vragen worden beantwoord in een opzienbarend artikel dat op

21 maart dit jaar in de New York Times verscheen. Ik heb het van Internet, maar ik weet niet of het er nog op staat dus heb ik het stuk hierbij gevoegd. Ik beschik inderdaad over een copie van (een deel van) het rapport van generaal Alain Forand. Desgewenst kan ik u een exemplaar per post sturen. Over haatcampagnes: ook u weet dat tijdens de Joegoslavische oorlogen de regeringen en staatsmedia van alle republieken vijandbeelden hebben geschapen die de oorlogsinspanning moesten ondersteunen. Mijn opmerking was niet zozeer gericht op haatcampagnes van de Joegoslavische regering tegen minderheden in eigen land. Het gaat om de eenzijdige beelden die werden geschapen van 'de Kroaten', 'de moslims' etc. Het hoeft geen betoog dat in Kroatie, Bosnie enz. de Serviërs het doelwit waren van dergelijke campagnes. Voor informatie uwerzijds over processen tegen de Nederlandse Staat, ministers en militairen hou ik me natuurlijk aanbevolen. Mocht u met mij daarover afspraken willen maken, dan kunt u me e-mailen: devriesa@eunet.yu. Mijn telefoonnummer in Belgrado is 00381-11-3246383. Ik hoop dat ik u hiermee van dienst ben geweest.

New York Times, 21 maart 1999

WAR CRIMES PANEL FINDS CROAT ARMY 'CLEANSED' SERBS
Raymond Bonner

WASHINGTON - Investigators at the international war crimes tribunal in The Hague, Netherlands, have concluded that the Croatian army carried out summary executions, indiscriminate shelling of civilian populations and "ethnic cleansing" during a 1995 assault that was a turning point in the Balkan wars, according to tribunal documents.

The investigators have recommended that three Croatian generals be indicted, and a U.S. official said last week that the indictments could come within a few weeks.

The indictments would be the first of Croatian army officers for actions in the Balkan wars of 1991 to 1995, which first pitted an independence-seeking Croatia against rebel Serbs and Serbia proper, and then moved to Bosnia. Any indictment of Croatian army generals could prove politically troublesome for the Clinton administration, which has a delicate relationship with Croatia, a U.S. ally with a poor human rights record in preserving the peace in Bosnia.

The August 1995 Croatian offensive, which drove some 100,000 Serbs from a large swath of Croatia over four days, was carried out with the tacit blessing of the United States by a Croatian army that had been schooled in part by a group of retired U.S. military officers. Questions remain about the full extent of U.S. involvement.

In the course of the three-year investigation into the assault, the United States has failed to provide critical evidence requested by the tribunal, according to tribunal documents and officials, adding to suspicion among some there that Washington is uneasy about the investigation.

Two senior Canadian military officers, for example, who were in Croatia during the offensive, testified that the assault, which saw some 3,000 shells rain down on the city of Knin over 48 hours, was indiscriminate and

targeted civilians.

The Pentagon, however, has argued through U.S. lawyers at the tribunal that the shelling was a legitimate military activity, according to tribunal documents and officials. And U.S. officials have repeatedly maintained that they have provided full cooperation with the tribunal.

A spokesman for the Croatian Ministry of Defense denied that any war crimes or other illegal acts were committed during the offensive, which the Croats dubbed Operation Storm.

To date, the war crimes tribunal, set up by the United Nations in 1993, has indicted 83 people, most of them Serbs. Its chief prosecutor, Louise Arbour, will ultimately decide whether the indictments should be issued. The investigators have also recently begun looking into whether the Croatian president, Franjo Tudjman, should be held responsible under international law for his role in the assault, tribunal and U.S. officials said.

At the same time, the investigators have stepped up an inquiry focusing on Slobodan Milosevic, the Yugoslav leader, who is widely seen as the architect of the Balkan wars. U.S. officials and tribunal staff said that a special team to investigate Milosevic was set up at the tribunal in October. That the tribunal only recently began looking closely at Milosevic contradicts the widespread speculation that he has already been secretly indicted.

Tribunal officials rejected reports that the tribunal had refrained from indicting Milosevic because of pressure from the United States, which sees the Yugoslav leader as a guarantor of the Dayton accords.

To assist the tribunal, the Clinton administration has set up a task force to cull through reams of photos, telephone intercepts and other material held by various government agencies, including the CIA and the Pentagon, U.S. officials said last week.

"There was never any political pressure" against indicting Milosevic, said William Stuebner, an American who served as an adviser to the tribunal's chief prosecutor from 1994 to 1997.

Stuebner would not talk about any investigation, and the tribunal officials who did so spoke on condition of anonymity. An American lawyer who has been at the tribunal said that talking about the investigations was like revealing grand jury deliberations and that anyone who did so would be dismissed.

The tribunal has begun an internal investigation to determine who provided The New York Times with a copy of the report on Operation Storm, two former tribunal officials said last week.

Operation Storm was a stunning military assault. In just four days, the Croatian army regained territory that had been held by rebel Serbs for four years. The Croatian army then linked up with Bosnian Croat forces and began to roll over Serbian units in neighboring Bosnia. Those defeats, along with the NATO bombing, helped bring the Serbs to the negotiating table in Dayton. But there was a darker side to Operation Storm, one largely overlooked in the West, which had little sympathy for the Serbs. The Croatian army drove more than 100,000 Serbs from their ancestral homelands, forcing them to flee on carts and in small cars jammed with their possessions. In terms of sheer numbers, it was the largest "ethnic cleansing" of the war, though it was not as brutal as the worst of Serb treatment of Bosnian Muslims during the war.

A section of the tribunal's 150-page report is headed: "The Indictment. Operation Storm, A Prima Facie Case."

"During the course of the military offensive, the Croatian armed forces and special police committed numerous violations of international humanitarian law, including but not limited to, shelling of Knin and other cities," the report says. "During, and in the 100 days following the military offensive, at least 150 Serb civilians were summarily executed, and many hundreds disappeared." The crimes also included looting and burning, the report says. "In a widespread and systematic manner, Croatian troops committed murder and other inhumane acts upon and against Croatian Serbs," the investigators say at another point in the report.

The report says investigators gathered "sufficient material to establish that the three generals who commanded the military operation" -- Mirko Norac, Ante Gotovina, and the military governor of the Knin region, Ivan Cermak -- could be held accountable under international law.

These men, the report charges, were responsible for driving the Serbs out of the area, a process that became known as "ethnic cleansing" as leaders of different ethnic groups in the countries that were previously part of Yugoslavia sought to create ethnically pure territories.

The most contentious recommendation of the investigators related to the shelling of Knin.

Two senior Canadian military officers, Gen. Alain Forand and Col. Andrew Leslie, who were with the U.N. peacekeeping forces in Knin at the time, were unequivocal in their testimony to the tribunal that the shelling had been indiscriminate and did not serve a legitimate military function. "Why they shelled Knin is still hard to believe," Forand told the investigators. "There is no doubt in my mind that the Croats knew they were shelling civilian targets."

Of the 3,000 shells fired into Knin, fewer than 250 hit military targets, Leslie testified.

"That is either bloody poor shooting," Leslie said, according to the tribunal report, "or one must logically assume that the fire was deliberately directed against civilian buildings."

Last August, during a meeting to review the investigators' work and recommendations, a senior legal officer at the tribunal, William Fenrick, described the Canadian officers as "about as good as we will ever get as far as eyewitnesses to a shelling," according to the tribunal report. But the report goes on to quote an American lawyer at the tribunal, Clint Williamson, as seeking to discredit the Canadian officers' testimony. They were "not capable of detached analysis," he said, according to the investigation report.

Williamson, who described the shelling of Knin as a "minor incident," said that the Pentagon had told him that Knin was a legitimate military target. Even so, Fenrick is then quoted as telling the August meeting that he was inclined to include the Knin shelling in an indictment.

Then the review panel broke for lunch. When they returned, Fenrick had changed his mind. "I am switching from the Canadian general who watched, to the American general who probably planned the operation," he said, according to the report.

The review concluded by voting not to include the shelling of Knin in any indictment, a conclusion that stunned and angered many at the tribunal. On the other charges, which were less contentious, the review panel recommended further investigation. In January, a tribunal team went back to Croatia.

The identity of the "American general" referred to by Fenrick is not known. The tribunal would not allow Williamson or Fenrick to be interviewed. But Ms. Arbour, the tribunal's chief prosecutor, suggested in a telephone interview last week that Fenrick's comment had been "a joking observation." Ms. Arbour had not been present during the meeting, and that is not how it was viewed by some who were there.

Several people who were at the meeting assumed that Fenrick was referring to one of the retired U.S. generals who worked for Military Professional Resources Inc., a private, Virginia-based training company staffed by retired U.S. military officers whose presence in Croatia was no secret, even though exactly what it was doing remains a matter of intense intrigue. Noting that it has been widely speculated among European military analysts and diplomats that the Croats had outside help in planning their 1995 offensive, the company has insisted that its role in Croatia was limited to classroom instruction on military-civil relations.

The vote against including the shelling of Knin in any eventual indictment has stoked the belief among many at the tribunal that the United States was trying to manipulate the judicial body. Ms. Arbour and U.S. officials strenuously deny this.

Ms. Arbour said she would welcome the Pentagon's views on a military matter

if it would help the tribunal prepare a case before going into court. But there is evidence that the United States has not been as helpful as it might be with the Operation Storm investigation.

In May 1996, for example, the investigators asked the United States for eight satellite photos taken of specific grids in the Krajina region of Croatia, where the operation took place, on specific days during Operation Storm.

The grids related to the shelling of Knin, the location of Serb troops -- which might help determine whether it was a legitimate military target -- as well as the burning and looting of villages and possible bombing of refugee columns by the Croatian air force.

The team got no response, tribunal officials said. Ms. Arbour said that she could not comment on specific requests to governments. She also declined to say anything about the status of the investigation.

Overleden Tudjman laat geen opvolger achter

11-12-99
door Frank van Vliet

BOEDAPESJT, zaterdag
De vannacht overleden Kroatische president Franjo Tudjman heeft zijn diepste wens, een onafhankelijk Kroatië, in vervulling zien gaan. Zijn verlangen om Kroatië of Hrvaatska het moderne Europa binnen te loodsen, maakt hij echter niet meer mee.

o Tudjman

Tudjman was bovenal een nationalist. Een in de partizanenstrijd geharde, typische Balkan-leider die maar slecht tegen kritiek kon. Zaken als mensenrechten en persvrijheid dienden te allen tijde ondergeschikt gemaakt te worden aan het belang van de jonge staat.

In de geschiedenisboeken zal zijn naam altijd verbonden blijven aan die van Slobodan Milosevic en de Bosnische leider Alija Izetbegovic.

Zelfs de Kroatische oppositie zal de rol die Tudjman voor Kroatië speelde tijdens het uit-eenvallen van ex-Joegoslavië niet kunnen kleineren. Onder Tudjman werd het land onafhankelijk en werd eerder aan de Serviërs verloren gegaan gebied — de Krajina en Slavonië — terugveroverd. Dat bij die operaties het Kroatische leger en paramilitairen huishielden onder de Servische inwoners van Kroatië heeft Tudjman internationaal veel kritiek opgeleverd. Gefluisterd wordt zelfs dat Tudjman door het speciale VN-hof in Den Haag in het geheel zou zijn aangeklaagd wegens oorlogsmisdaden. Hij zou daarmee in dezelfde beklagdenbank komen te staan als de openbaar wegens oorlogsmisdaden aangeklaagde Milosevic.

Kroatië voor alles, dat is een standpunt dat Tudjman zijn hele leven heeft gehuldigd. De gepensioneerde generaal-majoor verloor er in 1966 zelfs zijn machtige positie in de communistische partij van het toen nog niet uiteengevallen Joegoslavië van maarschalk Tito door.

Met dit verleden heeft Tudjman zich het imago 'Vader des Vaderland' aangemeten. Maar dit blaasont is de laatste jaren steeds meer is besmet.

'Vadertje Tudjman' werd steeds meer 'dictator Tudjman'. Kritiek op de met zijn HDZ-partij verbonden maffiabendes in Bosnië werd als anti-nationalistisch afgedaan. Onlangs vond de SFOR vredesmacht bewijzen dat de Kroaten betrokken zijn bij de georganiseerde misdaad in Bosnië. Het zijn pogingen om de terugkeer van moslimvluchtelingen naar Kroatisch gebied in Bosnië te verhinderen. Tudjman heeft er nooit een geheim van gemaakt een deel van Bosnië te willen inlijven.

Ondanks de gering persvrijheid blijven verhalen over corruptie verschijnen. De schandalen ondermijnen ook de HDZ-partij van Tudjman. Het eens almachtige bolwerk dreigt in de verkiezingen dit najaar onder de 20% te zakken. Hoe het met de intern verdeelde HDZ verder moet is onduidelijk.

Dat geldt ook voor Kroatië. De regering van de 'Vader des vaderlands' zorgde ervoor dat er zich nog geen duidelijke troonopvolger heeft kunnen warmlopen.

Europa weet niet wat het aan moet met Kosovo

ZATERDAG 11 MAART 2000

De Verenigde Staten zijn terecht terughoudend met militair ingrijpen in de Kosovoase stad Mitrovica, vindt J. Schaberg.

De Verenigde Staten hebben beperkingen opgelegd aan het gebruik van hun uit circa zesduizend militairen bestaande eenheden van KFOR, de NAVO-macht in Kosovo. De Amerikaanse Senaat heeft zich daar omstandig mee bezig gehouden. De hoogste Amerikaanse militair in Europa, generaal Clark, is aan de tand gevoeld en er zijn rictijven verstrekt.

Eerder waren in Mitrovica, dat in de Franse sector ligt, ernstige ongeregelheden uitgebroken. Amerikaanse troepen die te hulp waren geroepen, moesten, om escalatie te voorkomen, zich onder een haged van stenen terugtrekken. Toen de Duitse commandant van KFOR, generaal Reinhardt, enige dagen later opties om Amerikaanse versterkingen vroeg, greep het Pentagon in en weigerde. Slechts onder extreme omstandigheden en na zorgvuldige afweging moegen Amerikaanse troepen buiten hun eigen sector worden ingezet, zo liet een senator weten.

Dit heeft verontwaardiging gewekt, onder anderen bij Jonathan Eyal (opiniepagina van 7 maart), die niet terecht is. De Verenigde

Sneuvelen moet wel ergens toe dienen

Staten hebben hun eigen sector in Kosovo en voeren de taken goed uit. Voor de troepen daar hebben de commandanten die veiligheidsmaatregelen genomen die zij nodig achten. Amerikaanse senatoren willen niet dat troepen risico lopen bij het uitvoeren van politietaken in Mitrovica, waar de Fransen de verantwoordelijkheid dragen.

De Fransen hebben acht maanden geleden, toen ze de verantwoordelijkheid voor deze sector op zich namen, het hoofdzakelijk door Serviërs bewoike gebied rondom Noord-Mitrovica nooit onder controle genomen. Daar laten politieke redenen aan ten waar de regering in Belgrado invloed hield en de Fransen hebben er een tolerante houding aangenomen. Sinds het begin van de operatie is in Mitrovica de spanning tussen Albanesez en Serviërs opgelopen, en de huidige moeilijkheden kunnen zien aankomen.

Het gaat primair om politieop-treden. Actie tegen rebellerende bevolkingsgroepen is niet de taak van militaire eenheden. Die lopen het risico door te zware middelen te veel slachtoffers te maken, wat escalerend werkt. Dat is dan ook de reden dat midden vorig jaar, bij de reguleringen voor Kosovo, een politiemacht van zesduizend mannen en vrouwen nodig werd geacht.

Deze zijn er in de verste verte nooit gekomen. Uit 45 landen zijn thans 2.350 politiemensen samen-geraapt voor Kosovo. De Verenigde Staten hebben met bijna 500 man het grootste contingent gestuurd, net zoals Amerika de grootste militaire bijdrage aan KFOR levert.

Europa heeft het laten afweten en evenmin de beloofde financiële

ondersteuning gegeven. Het bleef in Amerika niet onopgemerkt. Mitrovica is bovenal een politiek probleem waarvoor geen oplossing is en waarvoor geen Europese eetsgezindheid bestaat. Europa weet niet wat het wil in Kosovo. Een Amerikaans belang is het oprukken daar al helemaal niet. Amerika is tegen wil en dank in Kosovo terecht gekomen, nadat Europa het daar uit de hand had laten lopen. Het maken van verwijten aan het adres van de Verenigde Staten zal dat land kopschuw maken nog eens voor Europa in de bres te springen.

Verder zijn Europese landen niet gemakkelijker dan de Verenigde Staten bij het geven van de vrije beschikking over hun nationale contingenten. Hoewel er inmiddels, na overleg, in Mitrovica ook andere dan Franse eenheden zijn ingezet, hebben in KFOR, maar verluidt, alleen Engeland, Frankrijk en Italië geen formele beperkingen bedongen voor het gebruik van hun eenheden. Deze landen zitten echter zo gebeteld in de commando lijn dat ze haarscherp hun eenheden kunnen sturen. Bovendien zijn de lijnen met Parijs, Londen en Rome kort.

Het is terecht dat landen in situaties als Kosovo beperkingen opleggen aan het gebruik van hun nationale eenheden. Als het gaat om operaties met een duidelijk omschreven politiek en militair doel, waar overeenstemming over bestaat, moet de militaire commandant vrij kunnen opereren om het gestelde doel te bereiken en over alle eenheden kunnen beschikken. Als echter de situatie anders blijkt te zijn dan was verondersteld op het moment van de besluitvorming, of als de doelstelling van de operatie moet worden aangepast, moet elk land opnieuw afweten in hoeverre het risico's wil lopen.

De regering en het parlement zijn immers aan de bevolking verantwoordelijk. Het is niet de bedoeling dat het gebruik van de krijgsmacht, als militairen zijn omgekomen of vernederd kan men toch niet zeggen: we wassen onze handen in onschuld, we hadden carte blanche gegeven aan een internationale autoriteit, die geen verantwoordelijkheid aan ons is verschuldigd?

In Kosovo, en dat zal dikwijls het geval zijn bij dergelijke crisisbeheersingsoperaties, beogen men aan te laten zien dat men niet kan weten tegen welke moeilijkheden men zou ophopen. Het politieke doel is zoek. De Veiligheidsraad van de Verenigde Naties is er afgelopen maandag niet in geslaagd duidelijke richtlijnen te verstrekken aan de VN-gemachtigde voor Kosovo, Kouchner, en de commandant van KFOR, generaal Reinhardt.

De Albanesez streven naar een Groot-Albanie en de NAVO heeft zich al te lang voor hun karreijl laten spannen. De Serviërs zoeken bescherming voor hun bevolking in en rondom Kosovo en behoud van enige zeggenschap over Kosovo. Beide was hun bij de vrede-regeling toegezegd.

De intervenierende internationale gemeenschap weet echter geen haalbaar politiek doel te definiëren en is verdeeld. Dit noopt tot voorzichtigheid bij militair optreden.

Niets is zo gevaarlijk als het halstarig gebruik van militaire middelen om een onduidelijk politiek doel te bereiken. Militairen mogen sneuvelen, maar het moet wel tot iets dienen. Het zijn overwegingen die niet tot de Amerikaanse politici beperkt moeten blijven.

vrouwen van Srebrenica spreken met defensie

1-12-99

DEN HAAG - Een delegatie van overlevenden uit Srebrenica heeft minister De Grave van defensie gisteren gevraagd meer vaart te zetten achter de onderzoeken naar het drama rond de moslimenclave.

De Vrouwen van Srebrenica willen weten wat er is gebeurd met de 5000 moslimvluchtelingen, van wie de stoffelijke overschotten nog altijd vermist worden. Ze werden weggevoerd na de inval van de Bosnische Serviërs in 1995.

Drie overlevenden van het drama hadden voor het eerst sinds twee jaar weer een gesprek op het ministerie van defensie. De Grave was niet aanwezig, maar liet zich vertegenwoordigen door hoge ambtenaren en militairen.

Volgens IKV-voorzitter Faber, die de Vrouwen van Srebrenica in Nederland vertegenwoordigt, was het een zeer stevig gesprek. „De vrouwen laten niet over zich heen lopen en nemen geen genoegen met een antwoord dat ge-

neraal Mladic schuldig en verantwoordelijk is.”

Volgens Faber krijgt De Grave nog deze week een verslag van het gesprek op zijn bureau en zal hij daarna beslissen of er inderdaad een extra onderzoekcommissie komt. De Vrouwen van Srebrenica willen dat De Grave zelf druk gaat uitoefenen op de autoriteiten in de Republika Srpska om mee te werken met een onderzoek. Sinds de val van Srebrenica zijn meer dan 7000 moslimmannen vermist. Zestig slachtoffers zijn geïdentificeerd, van 2000 mannen zijn resten gevonden.

Fransen lijn bij 'complot tegen Milosevic'

1-12-99

Spionage

Abe de Vries

BELGRADO - Ten minste twee van de vijf mannen die door de Joegoslavische regering ervan worden beschuldigd in opdracht van Frankrijk een moordpoging op Milosevic te hebben beraamd, werkten in het verleden wel degelijk voor de Franse inlichtingendienst.

Dat meldde het Institute for War and Peace Research (IWPR) in Londen en de Franse krant Le Monde. Frankrijk ontkent dat het achter plannen zit om Milosevic uit de weg te ruimen, maar zwijgt over de banden met de gearresteerde Joegoslavische huurlingen Jugos-

lav Petrusic (38) en Miodrag Pelenis (36).

De twee waren in 1997 betrokken bij de levering van Joegoslavisch wapentuig aan de regering van president Mobutu van Zaïre. Het transport werd georganiseerd door een agent van de Franse geheime dienst met wie de twee regelmatig in Belgrado zijn gesignaleerd. Ook ronselde het duo in Bosnië-Herzegovina vrijwilligers voor het Zaïrese leger, dat door Frankrijk werd getraind.

Jugoslav Petrusic, een Serviër uit Kosovo, gebruikt als schuilnaam in de oorlog 'Dominik' en 'Yugo Dominique'. Hij bezit zowel de Franse als de Joegoslavische nationaliteit. Volgens IWPR was hij een dubbelspion, die de ene keer voor de Fransen, dan

weer voor de Joegoslaven werkte. In 1995 nam hij samen met Pelenis deel aan de operatie van de Bosnisch-Servische generaal Mladic in Srebrenica.

Miodrag (Misa) Pelenis was Petrusic' rechterhand. Hij zou verantwoordelijk zijn voor de executie van tientallen moslims uit Srebrenica. Pelenis was commandant in het Bosnisch-Servische leger. De in Den Haag veroordeelde oorlogsmidadiger Drazen Erdemovic stond onder zijn bevel en heeft tegenover het Joegoslavië Tribunaal zijn naam genoemd. Erdemovic kreeg vijf jaar gevangenisstraf voor medeplichtigheid aan de moord op zeventig mensen.

De groep rond Petrusic opereerde volgens Belgrado onder de co-

denaam Spin. De vijf zijn begin november in Servië gearresteerd. Ze zouden zich tijdens de oorlog in Kosovo schuldig hebben gemaakt aan nieuwe oorlogsmisdaden en in opdracht van Frankrijk (vergeefs) hebben geprobeerd een van de belangrijkste commandanten van het Kosovo-bevrijdingsleger UCK, Rrustem Mustafa (Remi) te vermoorden.

Mustafa gold als compromisseloos, was tegen het Rambouillet-akkoord en staat bekend als een tegenstander van UCK-commandant Hashim Thaci. Vlak na de persconferentie in Belgrado van de Joegoslavische minister van informatie Matic werd hij Pristina door een auto geschept. Het is onbekend wie verantwoordelijk is voor de aanslag.

FOTO REUTERS

J. Schaberg is senioranalist voor b.d. van de Koninklijke Landmacht.

Milosevic torpedeert olie-voor-democratie

4-12-99

BURGERS VAN de zuidelijke Servische steden Nis en Pirot wekten gistermiddag niet de indruk erg ingenomen te zijn met hun rol als proefkonijnen in het project van de Europese Unie.

"Ik wist dat die olie ons nooit zou bereiken," zei een inwoner van Nis tot buitenlandse verslaggevers. "Dit is een maffiastaat. Waarschijnlijk krijgen we voor een maand of wat een beetje brandstof van het regime, daarna zal Europa ons vergeten."

Deze vrouw kreeg deels al gelijk, want kort daarop meldde Belgrado dat het zelf voor de brandstofbevoorrading van Nis en Pirot gaan zorgen.

Een eerste lading is al onderweg. "Tot de zending werd besloten na een verzoek van de Socialistische Partij van Servië," aldus Tanjug. Dat is de partij van Milosevic.

De burgers in Nis en Pirot dreigen in een steeds hachelijker positie te belanden: als pionnen in de prestigiestrijd tussen het regime en de oppositie. Met de EU als derde, maar machteloze partij.

Zo kan het op papier zo fraai ogende plan wel eens in tranen eindigen.

De Europese Commissie besloot gisteren de veertien tankwagens terug te halen die al negen dagen met 350 ton brandstof voor de Servische grens vaststonden. Volgens een woordvoerder in Brussel was de situatie ondraaglijk geworden voor de chauffeurs én voor de Europese ambtenaren die hen begeleidden.

De chauffeurs keren terug naar de Macedonische hoofdstad Skopje. Maar volgens Brussel worden nieuwe pogingen ondernomen om de Servische oppositiedelen te bevoorraden.

De Servische autoriteiten weigeren de wagens toe te laten met, volgens EU-functionarissen, alle listen die ze kunnen verzinnen.

Belgrado neemt officieel het

Het Europese plan 'olie voor democratie' klinkt nobel. Door de oppositie bestuurde Servische steden krijgen brandstof van de EU. Hopelijk gaan dan ook andere steden ook het juk van Milosevic afwerpen. De praktijk is anders. De eerste trucks hebben rechtsomkeert gemaakt.

RENÉ TER STEEGE

standpunt in dat de olie deel uitmaakt van een commerciële transactie waarop belastingen geheven moeten worden. Van humanitaire hulp is geen sprake, die heeft Joegoslavië ook niet nodig, aldus Belgrado.

Met verder het verwijt dat de leiders van de oppositie zich persoonlijk verrijken dankzij de olietransporten, die alleen aan hun politieke medestanders ten goede zou komen.

De doorsnee-burgers van de door de EU uitverkoren steden geloven die propaganda mischien niet, maar toch zijn ze niet ingenomen met de oppositie. "Het regime trekt zich niets van ons aan," zei Marija Milanovic, een lerares uit Nis, "maar de oppositie heeft haar hand overspeeld."

De burgemeester van Nis, Zoran Zivkovic, ook vice-president van de Democratische Partij van Zoran Djindjic, riep de burgers op moed te houden. "Het energie-voor-democratie programma zal zeker slagen, maar een volgend keer moeten we voorkomen dat de struikrovers van Milosevic de brandstof van de EU tegenhouden." Zivkovic gaf geen

antwoord op de vraag hoe die 'struikrovers' kunnen worden omzeild, zoals ook de EU-functionarissen in Macedonië zwegen bij de vragen hoe zij het nu gaan aanpakken.

Net als de Europeanen lieten de Verenigde Staten verontwaardigde geluiden horen over de obstructie van het regime van Milosevic. Maar de Amerikanen hebben de Europeanen van meet af aan gewaarschuwd dat naïveteit ten grondslag ligt aan het olie-voor-democratie-plan.

In de eerste plaats omdat het Milosevic-regime zich van de hulpgoederen meester kan maken. Europa kan daar tegen protesteren, maar begeleidende functionarissen zouden machteloos staan.

Zo ver is het niet gekomen, want het EU-initiatief leed al schipbreuk ruim voordat de uitverkoren burgers de giften in ontvangst konden nemen. Het regime kan vandaag of morgen triomfantelijk tankwagens de steden laten binnenrijden, met de boodschap dat de oppositiepolitici ten onrechte hebben gerekend op de landen die Joegoslavië kapot hebben gebombardeerd tijdens de Kosovo-oorlog.

Nis en het nabije Pirot zijn lang niet de enige steden waar tegenstanders van Milosevic in naam de dienst uitmaken. Maar andere steden, zoals Krusevac, waar de bevolking tijdens de Kosovo-oorlog tegen het regime demonstreerde, zijn tot nader order uitgesloten van de gulle giften van Europa.

Met enige overdrijving kan worden gezegd dat ook Belgrado wordt bestuurd door de oppositie sinds de daar machtige partij van Vuk Draskovic zich aansloot bij Milosevic tegenstanders. Krijgen bepaalde buurten van Belgrado straks ook EU-olie?

"Die brandstof is de inzet van een machtsspel geworden," aldus lerares Marija uit Nis. "Een spel dat Milosevic kan winnen."

Dodik bezoekt Joegoslavië-Tribunaal

DEN HAAG Premier Dodik van de Republika Srpska wil vrijdag een bezoek brengen aan het Joegoslavië-Tribunaal. Het zou de eerste keer zijn dat een regeringsleider van de Servische entiteit binnen Bosnië een bezoek brengt aan het VN-hof in Den Haag. Het bezoek was al gepland voor december, maar het vliegtuig van Dodik kon toen wegens slecht weer in Banja Luka niet opstijgen. Veel van de misdaden die het tribunaal onderzoekt, zijn gepleegd in de Republika Srpska. Dodik probeert een pro-westerse koers te varen en wordt daarbij dwarsgezeten door Servische haviken. (ANP)

Serviërs dreigen met hongerstaking

BELGRADO - De burgemeesters van de Zuid-Servische steden Nis en Pirot, Zoran Zivkovic en Tomislav Panajotovic, hebben gisteren protestacties aangekondigd als de Joegoslavische autoriteiten de voor hun steden bestemde stookolie nog langer aan de grens vasthouden. De tot de oppositie tegen president Slobodan Milosevic behorende politici dreigden met respectievelijk een mars op Belgrado en een hongerstaking. De olie, door de Europese Unie geleverd in het kader van het proefproject 'Energie voor Democratie' staat al een week in tankauto's aan de grens met Macedonië.

Serviërs Kosovo staken boycot VN

PRISTINA, 3 APRIL. De leiders van de Servische gemeenschap in Kosovo zijn na een boycot van een half jaar bereid met het VN-bestuur in Kosovo samen te werken. Alleen de Serviërs in de verdeelde stad Mitrovica zijn tegen het opgeven van de boycot.

Op een zitting van de Servische Nationale Raad - het vertegenwoordigende lichaam van de Servische gemeenschap in Kosovo - werd gisteren in het orthodoxe klooster van Gracanica besloten weer zitting te nemen in de Interim Administratieve Raad. Die raad is het hoogste orgaan in Kosovo waarin de diverse bevolkingsgroepen met het VN-bestuur UNMIK samenwerken.

De raad, een overlegorgaan zonder uitvoerende macht waarin alle bevolkingsgroepen van Kosovo zijn vertegenwoordigd, werd door de Serviërs sinds september geboycot uit protest tegen de wraakacties van Albanen tegen de Servische gemeenschap van Kosovo.

De hervatting van de samenwerking is gebonden aan voorwaarden: volgens de orthodoxe pope Sava Janjic, de woordvoerder van de Servische Nationale Raad, zal de vertegenwoordiger van de Serviërs alleen als waarnemer bij zittingen van de Interim Administratieve Raad aanwezig zijn en wel voor een proefperiode van drie maanden. In die tijd moeten concrete maatregelen worden

genomen op terreinen die de Serviërs aangaan.

Als die maatregelen uitblijven, zullen de Serviërs hun vertegenwoordiger terugtrekken en hun boycot hervatten, zo maakte Vuk Draskovic gisteren duidelijk. De Serviërs eisen betere veiligheidsmaatregelen om hen te beschermen tegen de Albanen, een eigen radiostation en geld voor de terugkeer van Serviërs die Kosovo zijn ontvlucht.

De beslissing van de Servische Nationale Raad werd gisteren onmiddellijk toegejuicht door de chef van het VN-bestuur, Bernard Kouchner, die sprak van "een moedige stap", maar veroordeeld door Oliver Ivanovic, de leider van de Servische gemeenschap in Kosovska Mitrovica, de verdeelde stad in het noorden van Kosovo die de afgelopen maanden voortdurend het tonel is geweest van botsingen.

Ivanovic hield het besluit van "een klein groepje mensen" die "een grote verantwoordelijkheid" op zich hebben genomen. "Een eventuele toetreding tot de Interim Administratieve Raad kan catastrofale consequenties hebben voor de Serviërs in Kosovo", aldus Ivanovic. Hij vond medewerking van de Serviërs met het VN-bestuur een legitimering van een situatie die voor de Serviërs onaanvaardbaar is. (Reuters, AFP)

Manifest plaatst in vier delen een analyse over de beestachtige oorlog tegen

Iveco-fabriek, waarmee Fiat sinds jaren al economische betrekkingen onderhield. Waarnemers denken, dat de Italianen deze sector ook willen hebben vanwege de nabijheid van de Adriatische kust en Italië. De Duitsers kregen de militair-economische leiding over de rubber-industrie Balkanbelt van Suva Reka, die samenwerkte met het Duitse Continental. Balkanbelt heeft al zijn installaties en de productietechnologie voor kipkarbanden en transportbanden gekocht van de Tsjechische firma Matador. Duits kapitaal heeft een aandeel van 60 procent in Matador. De Duitsers hebben waarschijnlijk ook voor deze sector gekozen vanwege de kwaliteitswijnen van Metohija. Meer dan 40 miljoen liter wijn van topkwaliteit, geproduceerd volgens de hoogste Duitse ecologische maatstaven, bleef na de aftocht van de Joegoslavische strijdkrachten achter in de kelders van Kosovo. Wijnen in Mala

Krusa, Metohijavino-wijnen in Suva Reka en Orvino-wijnen in Djakovica. Voordat de economische betrekkingen met Servië werden verbroken kocht de Duitse firma Racke jaarlijks 25 miljoen liter Metohija-wijn.

Het gekissebis gaat er ten slotte om, een zo groot mogelijk aandeel te verkrijgen in de openbare gelden, die naar Kosovo afvloeien. Er moet "in de toekomst opgelet worden, dat de geldstroom die naar Duitsland terugkomt ongeveer overeenkomt met de betalingen."

Wij hopen, "dat Bodo Hombach, de Duitse EU-vertegenwoordiger, het Duitse bedrijfsleven hierbij zal helpen." Duitsland heeft immers in Bosnië 28 procent van de kosten gedragen, maar minder dan 8 procent van de opdrachten gekregen. Dat mag niet nog een keer gebeuren. De voorbereidingen zijn al gepleegd tijdens de oorlog in Kosovo. (Handelsblatt van 14 juli 1999)

Noten:

- (1) FAZ van 13 november 1999
- (2) Stuttgarter Zeitung van juni 1999
- (3) <http://defence-data.com/current/page4752.htm> naar Ellen Catalinotto en Nancy Mitchell, Militaire Uitgeverij: Onafhankelijke Onderzoekscommissie voor onderzocht naar de oorlogsmisdaden van VS en NAVO tegen het Joegoslavische volk. Resultaten van het onderzoek, hoofdstuk 13; <http://www.iacenter.org>
- (4) Washington Post van 2 september 1999

(1) Hierna volgen nog (in één keer):
III. Tegenspraak tussen de kapitalistische transformatie en de restanten aan verwoorvenheden van het reële socialisme in het verleden
IV. Tegenspraak tussen kapital-taal en arbeid

Bron:

Marxistische Blätter 2000, nummer 1, wetenschappelijke uitgave van de DKP, vert. Toos Plug

Videofilm: "Onder de bommen van de NAVO"

Met onmiddellijke ingang kan - bijvoorbeeld voor een bijeenkomst ter herdenking van het feit dat het op 24 maart één jaar geleden was dat de NAVO begon met de bommenoorlog tegen Joegoslavië - besteld worden. Het gaat om een indrukwekkende reportage van 45 minuten van de bekende journalist, Balkan-specialist, Michel Collon en een groep Belgen, die in mei 1999 op bezoek waren bij hulpverleners in Joegoslavië. De zeer professionele film geeft niet alleen beelden van de "smerige oorlog" van de NAVO en de westerse oorlogsmisdaden, zij geeft ook uitleg over de strategie van de NAVO, de mediastrategie en over de strategische doelen op de lange termijn van

de VS en Duitsland. Maar vooral getuigt hij van de waardigheid en cultuur van het Servische volk, dat, ondanks de weergalozе ver-guizing door de media-concerns, de wereld tegen de éénpolige Nieuwe Wereldsover-heersing onderdrukking door de VS en een paar met-gesellen. Michel Collon, auteur van een stand-daardwerk over de verwoesting van Joegosla-vië, heeft deze video geproduceerd in samenwerking met "Regards Croisés" te Brussel.

Bestellen:

NCPN-kantoor in Amsterdam of

email: 106057.1021@compuserve.com.

Kosten: f 22,50 (exclusief verzendkosten)

stellingen van het imperialisme

DAG 9 MAART 2000

kelijk Europees militair blok zal voer

Uitnodiging

Bijeenkomst ter gelegenheid van de eerste bommen op Joegoslavië.

Het Comité 'NAVO NEE!' biedt ieder die zich over de aanval op het soevereine Joegoslavië en de rol van de 'vrije onafhankelijke' westerse media zorgen maakt de mogelijkheid om daarover van gedachten te wisselen op:

Zaterdag 25 maart 2000
Buurthuis VERZET
Hembrugstraat 156
Amsterdam
vanaf Centraal Station bus no. 22

PROGRAMMA

19.30	Welkom	
19.40	Videofilm "Onder de bommen van de Navo, 15 Belgen in Joegoslavië". (een reisverslag)	
20.30	Toelichting op de film door Michel Collon. (journalist en deelnemer aan de reis)	
20.45	Pauze	
21.00	Discussie o.l.v. Wil van der Klift.	
22.00	Sluiting.	Een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld.

Op 24 maart 1999 begon de, 78 lange dagen en vooral nachten durende, NAVO-bommenregen op Joegoslavië. Na een massieve mediacampagne en de provocaties in de onderhandelingen van Rambouillet dachten 19 westerse landen sterk genoeg te zijn om Joegoslavië, met een blitz-krieg op de knieën te krijgen. Wat door economische wurgmaatregelen en politieke druk niet was gelukt, moest met militair geweld gebeuren. Joegoslavië zou zich slaafs en gehoorzaam moeten voegen naar de westerse eisen, net als alle andere landen op de Balkan. De zogenaamde precisiebombardementen leiden echter niet tot een overwinning, maar kostte vooral veel slachtoffers aan burgerzijde: zieken, vrouwen en kinderen. Geen afzwaaiers, maar een schaamteloze en misdadige poging het Servische volk op de knieën te krijgen.

Geen middel wordt geschuwd om de unipolaire Nieuwe Wereldorde van de VS en haar vazallen aan de rest van de wereld op te dringen. Socialisme en onafhankelijkheid, het recht op een soevereine ontwikkeling, horen daarin niet thuis. Elk staatshoofd, zoals Milosevic, dat opkomt voor een zelfstandige nationale koers, kan rekenen op een intensieve mediacampagne, die hem of haar criminaliseert. Iedere patriot, ieder vrijheidslievende politicus zal in de mediaoorlog vroeg of laat als dictator worden aangemerkt. Om de aanval op de Balkan-landen te maskeren is zelfs een schijnrechtbank in Den Haag opgericht. Dit Joegoslavië Tribunaal houdt zich alleen bezig met misdaden tussen de strijdende partijen in voormalig Joegoslavië. De werkelijke schuldigen, de stokers en profiteurs in de conflicten blijven ongemoeid. De wapenindustrie die alle partijen bevoorraadt, de westerse politici, die separatisme aanmoedigen en eigen grondwetten met voeten treden (een land aanvallen zonder oorlogsverklaring) worden niet gedagvaard. De westerse propagandamachine besteedt hieraan geen enkele aandacht.

Het lijkt erop dat het Nederlandse volk en haar spraakmakers, evenals elders in West-Europa, in grote meerderheid, bijna slaafs de standpunten van het Pentagon en het Witte Huis volgen. Een onafhankelijke koers van een soeverein Joegoslavië past niet in de unipolaire Nieuwe Wereldorde van NAVO en Pentagon. Nu de massieve mediaoorlog ten tijde van de bommenregen wat is afgenomen, wordt voor steeds meer mensen duidelijk dat de westerse bemoeienissen in Kosovo alleen tot groter leed leiden. Er klinken steeds meer geluiden die afstand nemen van de door de NAVO gecontroleerde berichtgeving.

Contactpersoon: W. van der Klift telefoon: 070-3603676

Tribunaal herzielt besluit Verdachte van genocide toch berecht

ARUSHA, 1 APRIL. Het Hof van Beroep van het Internationaal Rwanda-tribunaal in het Tanzaniaanse Arusha heeft gisteren het besluit teruggedraaid om één van de hoofdverdachten van de volkerenmoord in Rwanda, Jean-Bosco Barayagwize op vrije voeten te stellen.

De verdachte moet alsnog terechtstaan op beschuldiging van genocide en misdaden tegen de mensheid.

Die herziening werd gisteravond met geestdrift verwelkomd door de Rwandese regering en de hoofdaanklager van het tribunaal, de Zwitserse Carla del Ponte. „Dit is een overwinning voor de slachtoffers, niet voor de regering van Rwanda”, verklaarde de Rwandese regeringsvertegenwoordiger bij het tribunaal in Arusha. „Dit besluit herstelt de gerechtigheid en doet de hoop van de overlevenden van de genocide weer opleven nadat ze alle hoop en vertrouwen in het tribunaal hadden verloren.”

Hoofdaanklager Del Ponte had om een herziening van het besluit gevraagd omdat ze die uitspraak strijdig vond met de rechten van de slachtoffers van de genocide. Het Hof van Beroep oordeelde begin november dat Barayagwize moest worden vrijgelaten omdat er bij de rechtsgang grove procedurefouten waren gemaakt. De verdachte was al in 1996 gearresteerd in Kameroen maar daar werd hij te lang vastgehouden voordat er een aanklacht tegen hem werd ingediend. Toen hij een jaar later aan het Rwanda-tribunaal was uitgeleverd, duurde het veel te lang voordat hij werd voorgeleid.

Volgens de herziene uitspraak vindt het Hof van Beroep nog steeds dat de aanklagers grote blunders hebben begaan. Maar het

Hof acht die missers geen reden meer voor vrijlating. Wel meent het dat de schending van de rechten van de verdachte tot uitdrukking moet komen in het vonnis als hij schuldig wordt bevonden, en financieel gecompenseerd moet worden als hij onschuldig blijkt.

De herziening van het besluit is van groot belang voor de toekomst van het tribunaal dat in 1994 door de Verenigde Naties werd opgezet om de hoofdschuldigen van de Rwandese genocide te berechten. De invrijheidstelling van Barayagwize zou tot grote verontwaardiging van de Rwandese regering hebben geleid. De Rwandese regering reageerde in november woedend op het besluit tot vrijlating. Ze schortte de samenwerking op met het tribunaal en hervatte die pas weer drie maanden later nadat hoofdaanklager Del Ponte had beloofd dat ze alles in het werk zou stellen om het besluit ongedaan te maken. Zonder medewerking van de Rwandese autoriteiten bij het justitieel onderzoek en bij het horen van getuigen kan het tribunaal zijn werk niet doen.

Jean-Bosco Barayagwize was als politiek adviseur van het ministerie van Buitenlandse Zaken nauw betrokken bij het radiostation Mille Collines dat de bevolking opriep om alle Tutsi's uit te roeien. Bij de genocide werden in honderd dagen 800.000 Tutsi's en gematigde Hutu's vermoord. (Reuters, AFP)

Genocide-dividend is op

Rwanda

VERVOLG VAN PAGINA 1

Onmiddellijk na die actie begonnen extremistische Hutu's een moordcampagne tegen Tutsi's en gematigde Hutu's, waarbij meer dan een half miljoen mensen om het leven kwamen.

Vaak worden Hutu-extremisten aangewezen als het brein achter het neerhalen van het vliegtuig; ze zouden hebben willen voorkomen dat Habyarimana een akkoord met de oprukkende Tutsirebellen sloot. Maar voor De Temmerman is het document van de Verenigde Naties - dat hij zelf nog niet heeft gezien, zoals hij zelf beken - het bewijs dat de verantwoordelijkheden heel ergens anders liggen.

Volgens De Temmerman rekende de Tutsi Kagame met de aanslag in één klap af met twee Hutu-presidenten (ook het Burundese staatshoofd kwam om het leven). Dat zijn actie zou leiden tot geweld en de dood van misschien wel honderdduizenden Tutsi's (200.000 volgens De Temmerman) nam Kagame voor lief. Het ging hem om de macht, die hij uiteindelijk ook kreeg, aldus de advocaat.

Hij wil zijn aanklacht vandaag indienen bij het Brusselse parket, wat onder Belgisch recht onvermijdelijk leidt tot een gerechtelijk vooronderzoek. In De Temmermans 38 pagina's tellende dossier wordt Paul Kagame be-

schuldigd van moord, terrorisme en misdaden tegen de menselijkheid.

„Wat er op 6 april precies is gebeurd, is gewoon onduidelijk”, zegt de Amerikaanse Alison Desforges. Ze heeft met een team van de organisatie Human Rights Watch vijf jaar onderzoek gedaan naar de genocide in Rwanda.

„Maar één ding staat vast”, zegt Desforges, „wie het vliegtuig heeft neergeschoten, is zeker niet per se degene die ook verantwoordelijk is voor de slachtingen in Rwanda. Hutu-extremisten waren al maandenlang bezig met de

'Hutu-extremisten waren al maanden bezig met voorbereiden van de volkerenmoord'

voorbereiding van de volkerenmoord.”

Rapporten over wie met welke reden het vliegtuig neerhaalde verdienen serieus aandacht, maar doen aan die voorbereidingen niets af, benadrukt ze.

Desforges heeft een versie van drie pagina's gezien, die het omstrede (nauwelijks langere) rapport samenvatten. Ze is niet al te zeer onder de indruk. „Het is de neerslag van iemand die vier maanden in Rwanda was en de lokale taal niet spreekt. Ik zou de namen moeten zien van de geciteerde informanten, maar de drie pagina's die ik heb gezien waren

hoogstens een startpunt voor verder onderzoek.” Dat het document zo lang onbekend is gebleven, sluit volgens Desforges niet uit dat het Rwanda-Tribunaal er wel degelijk in het geheim onderzoek naar heeft gedaan.

Ook Joop Douma, wetenschappelijk onderzoeker van vooral Afrikaanse conflicthaarden, reageert zeer terughoudend. Net als Alison Desforges zegt hij: „Rwanda is een wespennest. Rapporten en onthullingen zijn altijd in het belang van de ene of de andere partij. Als je het allemaal leest kom je waarschijnlijk tot de conclusie: het zou zo kunnen zijn, en het zou niet zo kunnen zijn.”

Voor Douma geeft de ophof rond het rapport vooral aan hoe machtig de lobby van extremistische Hutu-balingen is, vooral in Frankrijk en België. Het is, denkt hij, ook geen toeval dat het rapport in de publiciteit komt op een moment dat Kagame toch al onder vuur ligt vanwege het ontslag vorige week van (Hutu-president) Pasteur Bizimungu, en de hardliners de macht in Rwanda overnemen.

De door Tutsi's gedomineerde RPF-regering in Rwanda is lang van alle kanten de hand boven het hoofd gehouden. Dit vooral vanwege de gruwelijke moordpartijen van 1994. Maar het zogenoemde 'genocide-dividend' is op, en dat voelen Kagame's tegenstanders haarfijn aan.

GERTIE SCHOUTEN

Getuige K doet zijn relaas over slachting in enclave Srebrenica

Van onze verslaggeefster

DEN HAAG

In de verzengende hitte zaten zo'n 3500 Moslimgevangenen aan een asfaltweg in de enclave Srebrenica te wachten op hun lot toen de Servische legerleider Mladic plotseling opdook. Vergezel van zes lijfwachten stelde Mladic de Moslims gerust. De gevangenen zou geen haat worden getrekt. Een aantal zou worden geruild voor Servische krijgsgevangenen, maar de rest zou worden geëvacueerd naar een veilig onderkomen.

Getuige K, die deze verklaring gisteren aflegde voor het Joegoslavië-Tribunaal in het proces tegen de Bosnisch-Servische generaal Krstic, weet inmiddels dat Mladic's woorden geen cent waard zijn. K, die als soldaat zonder uniform deel uitmaakte van het Bosnische leger, werd samen met andere 'gezonde' mannen geselecteerd voor de ruil.

In bussen zouden ze worden vervoerd naar Bratunac. Maar K kreeg al snel door dat de bussen een andere bestemming hadden: een opslagloods in Kravica. Tussen de duizend en 1500 mannen werden op 13 juli 1995 in de loods

„We stonden schouder aan schouder. Er heerste angst en paniek”, zei K die voor Krstic en het publiek werd afgeschermd met schotten en luxaflex.

Toen de duisternis inviel kwam een soldaat met 'een zonnebril en lange krullen' binnen. Hij was de eerste die het vuur opende. K dook onmiddellijk op de grond waarna doden en gewonden over hem heen vielen. De hele avond, onderbroken door korte pauzes, werd er geschoten 'met allerlei

wapens' en werden handgranaten naar binnen gegooid.

Getuige K werd boven zijn rechterknie geraakt: „Ik voelde geen pijn maar ik was bang dat het een fragmentatiekogel was. In een pauze greep ik naar mijn hiel om te voelen of die er nog aanzat.”

Na middernacht - zijn neef was al dood - probeerde hij te vluchten. „Ik moest over de lichamen nog. Ze jankten. Ik voelde de botten onder mijn voeten kraken en ribben verbrijzelen.”

Via een container wist hij uit een raam te springen. Daar zag hij twee lijken liggen van mannen die waarschijnlijk ook een ontsnappingspoging hadden ondernomen. Ook K werd ontdekt. Een soldaat naderde. „Ik wachtte op hem zodat hij me kon vermoorden.” De soldaat schoot hem in zijn schouder. „Wil je nog meer?”, vroeg hij.

Maar K zweeg en hield zich dood. De hele nacht klonken schoten. K durfde zich niet te verroeren. Met het ochtendgloren hoorde hij geschreeuw. Of er nog levenden waren, want het Rode Kruis was gearriveerd. Hij hoorde mensen naar buiten komen, maar daar wachtten geen ambulances.

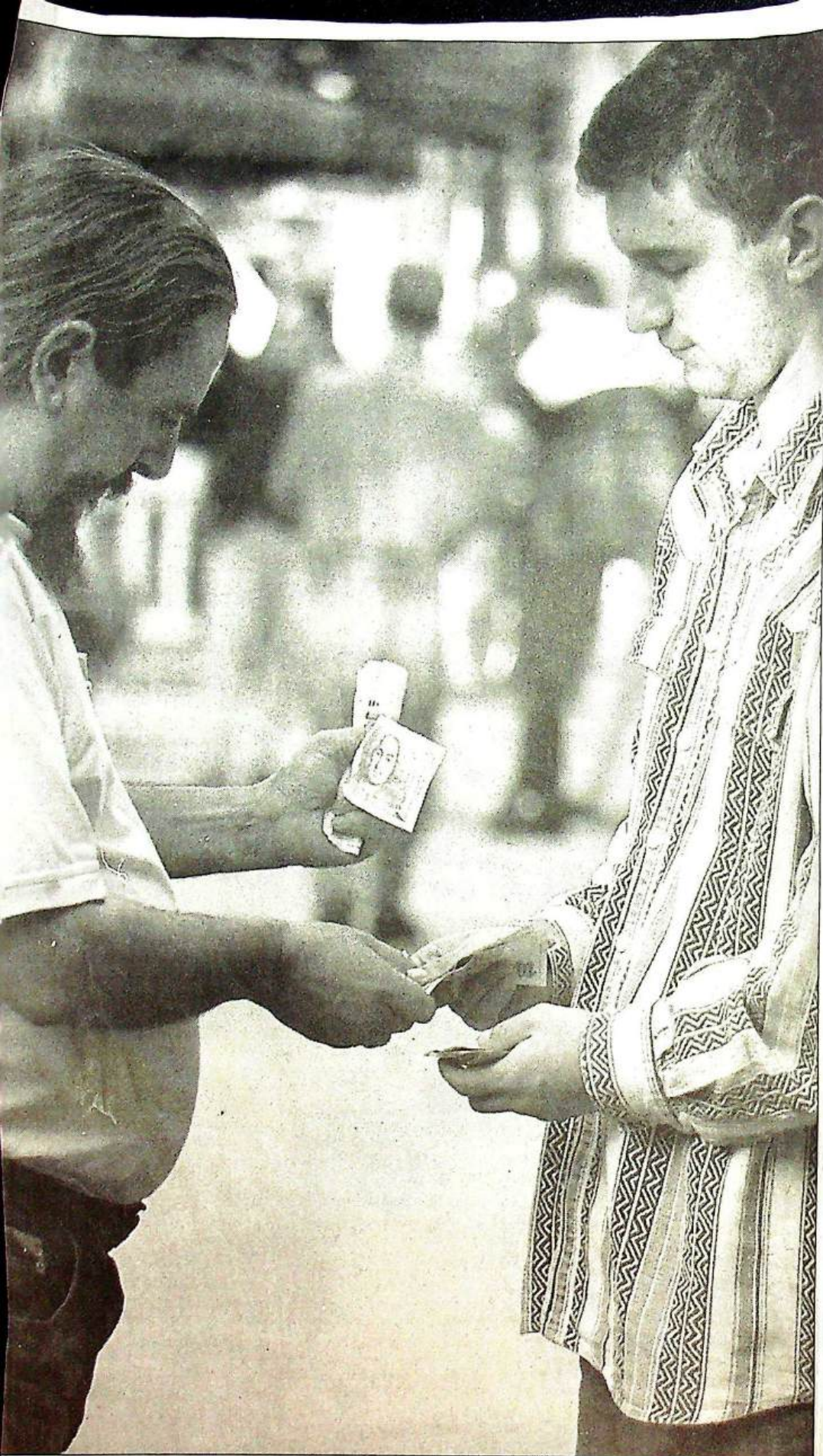
In plaats daarvan moesten de Moslims een half uur nationalistische Servische liederen zingen. Weer werd er geschoten. „Daarna hoorde ik niemand meer zingen.”

K wist te ontsnappen, maar toen had hij zijn tweelingbroer en een jongere broer al verloren. Tot februari 1996 zat K in een gevangenenkamp dichtbij Zepa.

Aan het eind van K's getuigenis vroeg de aanklager: „Hoe voelt u zich nu?” Getuige K: „Niet zo goed. Maar al met al gaat het.”

Betere betrekkingen Slovenië en Kroatië

SLOVENIË De buurlanden Kroatië en Slovenië zijn gisteren overeengekomen vaart te zetten achter het zoeken naar een oplossing voor problemen die zijn blijven liggen sinds de twee republieken in 1991 uit de Joegoslavische federatie traden. „Alle openstaande problemen zijn met een beetje sterkere wil van beide kanten op te lossen”, zei de Kroatische president Stipe Mesic na een onderhoud met zijn Sloveense ambtgenoot Milan Kucan. Slovenië en Kroatië riepen in 1991 gelijktijdig de onafhankelijkheid uit. Hoewel de relaties hartelijk bleven, slaagden zij er niet in een oplossing te vinden voor enkele slepende kwesties, zoals een duidelijk afbakening van de onderlinge land- en zee grens. (AP)

Zwart-geldhandelaren wisselen Joegoslavische dinars om in Duitse marken in Podgorica.

FOTO AP

Servië speelt spelletje met Montenegrijnen

Van onze correspondent
Michel Maas

PODGORICA

Twee bescheiden barricades op de weg dwingen automobilisten even ten noorden van Bijelo Polje van beide kanten tot stoppen. Als er eens een stopt, wandelen twee agenten loom naar het asfalt, halen de papieren op en brengen die naar een kabine waar nog eens drie agenten zitten die traag kentekens en paspoortnummers noteren.

Vaak gebeurt dat niet. Er is nauwelijks verkeer meer van en naar Servië, dat een paar kilometer voorbij de controlepost begint.

Douane is er niet aan deze post, alleen de normale politie, en een agent van de financiële politie. Hij heeft helemaal niets te doen. Plichtsgetroouw zit hij de hele dag in zijn warmgestookte kantoorje verderop, kijkt televisie en zet koffie.

Zijn taak is het de vrachtwagens en hun lading te controleren, maar vrachtwagens komen hier niet meer langs sinds Servië de grens met Montenegro voor alle goederenverkeer heeft gesloten. 'Zal ik koffie maken?', zegt hij, kennelijk blij met wat visite.

De grensblokkade duurt nu al bijna vijf maanden. De Servische regering heeft haar uitgeroepen om Montenegro te straffen voor het invoeren van de sterke Duitse mark als officieel betaalmiddel, naast de zwakke Joegoslavische dinar. Invoeren van de D-mark wordt door Belgrado beschouwd als een nieuw Montenegrijns verraad aan Joegoslavië.

De klap kwam hard aan. Ook op de markt in Bijelo Polje, op een steenworp afstand van Servië, zijn geen Servische producten meer te vinden. Vrijwel alles wat hier te koop is, heeft de lange weg uit Slovenië, Kroatië of Bosnië afgelegd. Veel producten komen tegenwoordig zelfs van verder weg, uit Italië en Frankrijk.

Dat heeft het leven in Montenegro duur gemaakt. Want de spullen uit Servië waren van matige kwaliteit, maar ontzettend goedkoop. Door de blokkade werd het leven in december ruim 20 procent duurder, in januari nog eens 5 procent, maar nu lijkt het ergste leed geleden.

Montenegro

In een hal aan de rand van de markt van Bijelo Polje staan de dure buitenlandse goederen opgestapeld: frisdrank, blikken, dozen en pakken voedsel, zeep, schoonmaakartikelen en wat er verder in supermarkten te koop is.

De groothandel die eigenaar is van de hal heeft de blokkade tenauwernood overleefd, vertelt de bedrijfsleidster. 'We importeerden voor de blokkade 90 procent van onze spullen uit Servië. Per dag haalden we zeven tot acht vrachtwagens met goederen de grens over.'

'We moesten ineens op zoek

Grensblokkade als straf voor invoering D-mark

gaan naar nieuwe leveranciers. We hebben die wel gevonden, maar het kost tijd om de zaak weer op hetzelfde peil te krijgen als voor de blokkade.'

De omzet van het bedrijf is ingezakt. 'De producten die we nu verkopen zijn een stuk duurder dan de oude: 30 tot 70 procent duurder. En de mensen hebben niet veel geld hier, dus kopen ze een stuk minder. Als we vroeger twintigduizend D-mark per dag omzetten is dat nu nog maar tienduizend.'

Ze belt nog wel met haar oude leveranciers in Servië, die het niet minder moeilijk hebben dan de

ex-klanten. 'Zij zijn bang dat zij een hele markt voorgoed zijn kwijtgeraakt. Veertig procent van de Servische productie werd naar Montenegro geëxporteerd. Dat is niet niks. Dat moet ook voor hen een groot probleem zijn.'

Haar bedrijf begint langzaam te herstellen van de blokkade. 'Als een patiënt na een ziekte', zegt ze, 'dat duurt altijd even he?'

Maar zij vreest dat Servië met de blokkade 'een spelletje' zal gaan spelen.

'Wat zal er gebeuren als ze straks de grens weer opengooien? Dan zit mijn pakhuis vol met dure spullen. En wie koopt die dan nog als ze voor veel minder geld weer Servische spullen kunnen kopen?'

Intussen neemt de D-mark het economische leven in Montenegro volledig over. De Duitse munt maakt nu al 80 procent uit van al het geld dat in omloop is. In de hoofdstad Podgorica wordt nog vrijwel alleen in D-mark betaald. De Joegoslavische dinar wordt uitsluitend nog gebruikt als het wisselgeld op is.

De koers van de dinar is sinds de invoering van de D-mark als tweede munt gezakt van 17 naar 23 dinar per D-mark, en de verwachting is dat de dinar spoedig 'langs natuurlijke weg' uit Montenegro zal verdwijnen. De regering kan dan de Joegoslavische munt officieel afschaffen, en zal daarna definitief beschermd zijn tegen het overwaaien van inflatie vanuit Servië.

Dat zou een volgende stap zijn op weg naar de uiteindelijke afscheiding van Montenegro uit de Joegoslavische federatie - de tweemansfederatie waarin Slobodan Milosevic' Servië de toon aangeeft.

Servië zal het afschaffen van de dinar in Montenegro niet zonder slag of stoot accepteren. Al was het maar omdat de in Montenegro geleverde eenheden van het Joegoslavische leger door Belgrado in dinars worden uitbetaald. Afschaffen van de dinar zou dat leger rechtstreeks treffen.

In Montenegro wordt gevreesd dat dat leger, dat al tijden als een permanente (vanuit Servië geregisseerde) dreiging aanwezig is in Montenegro, in dat geval weleens tot actie zou kunnen overgaan.

E-mail from Beograd

Hieronder staat de letterlijke tekst van een e-mail, die wij (via-via) ontvingen. Hierin staan de ervaringen van een aantal mensen tijdens de NAVO-bombardementen op Joegoslavië. Voor de authenticiteit hebben we de tekst afgedrukt zoals we hem hebben ontvangen.

17-4-99

Edwin

Enclosed is an unbelievable piece of writing coming from Beograd. My friends there are still emailing me when ever they get a chance as their city is being bombed and attacked by American planes and bombs. We all know how messed up this is, but some reason nothing is being done to say that we feel this bombing is unnecessary and not right. We are only adding more tension to this situation by killing civilians of Yugoslavia. Most of them don't support milosovic anyway. But this email isn't about my belief's...it's to get the words of Boris and Stasa out to the world...so their voices can be heard. Please forward this to all and also send them support and messages of hope for their safety by emailing them at cobesta@usa.net and they can possibly get some hope. I have dreams of meeting these two beautiful peoplemy eyes close and envision us sitting at gasworks park in seattle together...smiling...but then i open my eyes and see the news showing the current reality...the bombs..the destruction...glorifying the whole event.....its a messed up world. any questions about them email them or me at hueyproudhon@hotmail.com

> > huey!
> >

> > > hey kevin,
it's kinda sad that the first time i sat down to write you i have to write> about all the bad stuff that's happening... hectic thing is that > > now it all looks like a game, but the stakes are high. everything about this situation, > that is so complexed, is brought to the point of > absurdity, that you wouldn't > believe! like tracy chapman said "why are all the missles called peacekeepers, > when they are aimed to kill?", well, something like that is happening right now, and each side involved is just using us (people) to get what they want, so it's all crushing down on us again... but there's something bigger going on for sure, but it's also absurd to even try comprehending what do they want to accomplish in the long run...

here i am talking about the big things while the rest of the world doesn't even know what is actually happening. as much as i don't like to get involved with politics before, now my life is depending on it. i was pretty scared the first time they were about to bomb us and i think that maybe it woul've been better if they did it back than than now. now it's more serious and i think that real heavy stuff is going to happen. for instance, yesterday they already started gathering men, you know the military police, and they came to the place where my father works...i found out about that while i was at the skateshop where boris works and i was so worried... they catch people at work.

> > > it's the easiest way to find them and the mobilization started, > like we have a real enemy to fight with... now i'm somehow more afraid of living here than dying... or i just wish...i'm afraid that i would loose boris and sparky... that's my worst fear... than i would be as good as dead...listen, don't worry... i can't promise you that we'll be fine... take care of yourself...

> > > love... stasa

>>
>>>ps: i will try to send photo to you and maybe we could email you or
>>stuff forthe zine, maybe not cause they are too large files, we'll
>>figure something
>>>out...

>>
>>Im gonna keep it short,since im so fucking excited,and fuk its
>>hectic..this nite..around 2100 pm..stasa and i saw some flash
>>light..there was no alarms or sirens or anything..just flash light,and
explosions and damn earth was trembling like in a fuking earth
quake..afther few of thes explosions we saw obrenovac in flame(thats an
area near city,i think that nato bombarded our power plan there)..man
that was weird!!!we were shaking..i mean its not everyday that youre
getting your ass bombed!!!right now were listening to the brainwashing
news,anyway..what happened...nato attacked these cities:
pancevo,beograd,danilovgrad,podgorica,krusevac,kursumlija,novi
>>sad,pristina..these the ones that we heard..army people are talking
>>about 20 objects..damn..its happening..i think that shit is going to
be mad hectic now..please let the world know about this friend were
attecked,,and i think that army is going to get their revenge..were in
>>fucking war..news are talking about that the nato planes and rockets
were launched from italy and croatia..slovenia supported natos decision
and shit..all this is from the sources of studio b..half ok tv..so take
this with grain of salt..or reasearch your self people..
>>were attacked and thats the deal..this is not war for freedom..its war
for profits..anyone who is into taking actions should try to contact
me..on my addy(cobesta@usa.net) ..theres fresh news..pristina is without
electricity..theres vicitms..we dont know numbers..any precise
informations are merley speculations..take care kevin..we love
>you..keep in touch.
>>stasa and boris..
>>let the world know about this..
>>revolution!!!!!!!!!!!!!!
>>
>>
>>salud!!
>>more of the info on the current situation in here..like i said in the
first mail lot of cities were attacked in the first strike..attackers
came from the directions of albania,hungary and croatia..later on
thisnight around 3:50 am we heard more of the explosions and saw flash
lights..batajnica was attacked..thats what we saw..we cant tell if that
was only misles or that it was planes since the sound was so
similar..anyway..we got scared again..stasa is pretty shocked..we didnt
leave our apartment since we dont think that shelters are a good
idea..its cold and shit..and here i can report live from the place
..anyway..whole town of belgrade is in dark because of the
airstrikes..during the first strike we lost electricity for half an hour
and that didnt happened again during this night..
>>im not as scared as im excited..but hell..its a crazy fucking feeling
to see the bombs on the work.
>>i dont know anything about the casualties..oh yes..our country
>declared war situation, and what it means were gonna witness in the
days to come..it seems to me that war is on its way here..
>>thats it for this time..i dont know when again im gonna be online..i
>>will try to get conected again..till that time..stay strong..
>>stasa and i love you kev..youre a great guy..
>>hugs..stasa and boris..
>>ps..everything that we talked about seems so far away now..
>>pss..im gonna try to get the zine finished and put it on the cd
>>format..and than try to send the cd to the daniell,so he can send it
to
>>you..it would be
>>great if you could publish it there..we dont know when we could do it
>>here..
>>love..rebellion..revolution..

TARGET

STAY YU Amerikanen tegen Navo-bombardement

De Amerikaanse jurist John Schuchardt is marine-veteraan en Ploegscharen-activist. Hij schreef een artikel over zijn ervaringen tijdens de Navo-agressie tegen Joegoslavië. Het artikel verscheen in het *New Hampshire Peace Action News* van augustus 1999. Wiemer Emmelkamp zorgde voor de vertaling. John Schuchardt is niet de enige Amerikaan die afwijzend stond tegenover de oorlogspolitiek van de Clinton-regering.

Boston en Washington

Tien weken lang hadden Prof. Kyoshi Iguna van de Brandeis Universiteit en ik meegedaan aan posten en demonstreren tegen de Navo-bombardementen. De vader van Kyoshi en zijn broer waren twee van de weinige overlevenden van het bombardement op Tokio in 1945. Familie van zijn vrouw heeft de aanvallen op Novi Sad doorstaan.

Elke zaterdag verzamelden zich 300 tot 500 personen om op weg te gaan naar bruggen in Boston om er wacht te lopen, zoals duizenden overdag en 's nachts in Belgrado heldhaftig verzet pleegden om de zes belangrijke bruggen over de Donau voor vernieling te behoeden.

Wij waren in mei met tienduizend mensen tegenover het Witte Huis in Washington tijdens de Navo-top bijeenkomst. Op 5 juni liepen wij op

nieuw in Washington met zo'n achtduizend deelnemers, van de Viet Nam Wall naar het Pentagon. Toen hebben we besloten om uit protest naar Joegoslavië te gaan om ons te voegen bij de familie en de vrienden die constant bedreigd werden.

In Joegoslavië

Na een reeks van voorvallen stonden wij, de dag van aankomst, de negende juni, in het pikkedonker in een van licht verstoken land, op een controlepost buiten Novi Sad. Toen bracht het nieuws ons de beëindiging van de bombardementen. Wij behoorden dus tot de eerste buitenlanders die konden aanschouwen wat de bombardementen hadden aangericht. Tien dagen lang trokken we vrij rond.

Maar liefst 78 dagen lang bommen uit vliegtuigen of vanuit zee. Onzichtbaar opererend, tot duizenden aanvallen per dag, hebben schrikbarende verwoestingen aangericht. Met vele overlevenden hebben we gesproken.

Diep geschokt, danig overstuur, vroegen zij: "Waar toe? Wat is dit voor een politiek? Uit wat voor breinen komt dit voort?"

Steeds weer, tot diep in de nacht, heb ik gesprekken gevoerd met hen, die 's nachts niet meer hadden kunnen slapen, vanwege het feit dat dan de bommen neerkwamen. "Wat denkt u dat dit onze kinderen deed?"

Navo-propaganda

De Navo-strategie, gericht op de totale ontwrichting van hun land, laat een

drietel los van elkaar staande aspecten zien: propaganda, economische wurging en algehele ontredding. Verbloemd bestempeld als "sancties". Inbegrepen de zwaarste aanvallen, zowel in het geniep als openlijk. Propaganda, een mengeling van waarheid, halve waarheden, en vervloekte leugens, is de eerste kern-vereiste voor het ontketenen van een aanvalsoorlog. "Uit vrees vinden mensen elkaar," volgens Nixon. "In de zondagsschool wordt dit niet bijgebracht, maar waar is het."

Het afschilderen van leiders als baarlijke duivels, omringd door insgelijke massa's onderdanen die zich niet kunnen verweren, heeft in onze tijd geleid tot een nauwelijks voor te stellen, misdadige beeldvorming van reusachtige omvang.

Hier volgen enkele er uit springende, maar concrete observaties:

1* Het nog maar kort geleden uitgevoerde plan om Joegoslavië mores te leren is overduidelijk deel van een strategie op lange termijn, wat door velen in de vredesbeweging niet onderkend wordt. Koude Oorlogsdenken lag ten grondslag aan de beslissing Irak aan te vallen. De aandacht voor Irak was van groot nut die voor Bosnië af te leiden, dat in fasen door de NAVO veroverd en bezet werd.

2* De NAVO-verovering en -bezetting van Kosovo is in wezen een verdere stap, waarop zeker nog een volgt, over niet te lange tijd. "Humanitaire interventie" zal de aanhef zijn tot verdere Navo-oorlogen in oostwaartse richting, in de nabije toekomst.

3* Het bommen-offensief was er op

gericht burgers te treffen, met als inzet een rampzalige verwoesting van fabrieken, gas-olie-, elektriciteitscentrales en -containers, rail- en wegvervoer, bruggen, radio en t.v. De mate van verwoesting, het stagneren van wederopbouw, een uit haar voegen gekrukte samenleving heeft een enorme sociale ontwrichting, verwarring en wanhoop doen ontstaan, meer nog dan door bommen.

4* Over de grootte van aan het milieu toegebrachte zware schade - puur milieu-terrorisme - zijn nog geen rapporten voorhanden. Het in vlammen opgaan of leegstromen van olie- en chemische reservoirs en voorraden (urani-um) hebben lucht, bodem en water vergiftigd, ook de Donau.

5* Het onophoudelijk bombarderen van de grootste steden, Belgrado, Novi Sad en Nis, die wij alle drie bezocht hebben, bracht een Navo-beleid aan het licht, dat beoogde de hele bevolking van elf miljoen te treffen, waarvan driekwart vrouwen en kinderen.

M.a.w. Terroriseren en demoraliseren van non-combattanten, burgers. Voor ons waren een bewijs te meer, die cluster-bommen op Nis, z.g. anti-personele bommen, maar van niet-militair nut. Onmogelijk kan het bombarderen van het centrum van deze open stad afgedaan worden met "een vergissing". Tot vier verdiepingen hoog uit-eenspattende krengen, met hun vlijmscherpe staaldeeltjes. Ons bleek, dat piloten hun aanvallen gericht hebben op twee ziekenhuizen met Rode Kruis-vlaggen op de daken.

6* Nagenoeg alle "bijkomende schade" (Albright) was te voorzien en opzet. Behalve wat bekend gemaakt werd hebben wij legio ruïnes gezien van scholen, kerken, ziekenhuizen, markten, huizen, flatgebouwen en massa's gebroken ruiten.

7* De aanval op de Chinese Ambassade, die het ambassadeurshuis ernaast totaal verwoest heeft, was overduidelijk gepland, een gebouw, gescheiden van elk ander. De smoes over "oude kaarten": praatjes voor de vaak. Een uitgebreide reeks van satellieten, Awacs, spionage-vliegtuigen en langs super-technische weg (met computers e.d.) verkregen inlichtingen, staan borg voor het nieuwste nieuws, elke dag, zo niet elk uur. Met aan boord vijf of zes te leiden bommen van 1000-

2000 ton vlogen ze rechtstreeks uit de VS om de lading bij de Chinese Ambassade te droppen.

Herbezinning

De bedoeling van het toebrengen van zulk een weloverwogen slag (dreigement, waarschuwing, ultimatum, vergelding) is overduidelijk, maar de risico's, die het Pentagon zich veroorlooft ten aanzien van het lot van de Aarde zijn enorm, de mensheid immers blootstellend aan weergelozede catastrofes. Thomas Merton merkte op: "Militaire leiders zijn de blindsten van de blinden."

Aan geweld ligt vrees ten grondslag en voor vrees moet er een vijand zijn.

Een kern-vereiste is dan ook de propaganda-oorlog, die vooraf gaat aan de afkondiging van de economische oorlog door middel van sancties en een boycot, of aan nieuwe hoog-technische verwoestingen door kruisraketten en geleide bommen.

Het heeft er alles van weg, dat de VS zich nu volledig inlaat met oorlogsvoering *all over the world*. Een feit, dat de vredesbeweging tot herbezinning noopt.

Verbazingwekkend is het schijnbaar oneindige vermogen van de VS-propaganda om wat werkelijk aan de hand is op z'n kop te zetten en om een genadeloze agressie tegen de ene kleine natie na de andere te rechtvaardigen, ondertussen het Amerikaanse publiek er van te overtuigen, dat het de leiders van die landen zijn, die aanvallen. Het toedichten van duivelse eigenschappen aan personen is HET middel om een heel volk te brandmerken en zijn vernietiging te rechtvaardigen.

Spiegel

"Is de Jood een Duitser?", raasde Hitler. Hoe licht betrappen wij onszelf er op een heel volk als slecht af te schilderen en afbreuk te doen aan zijn waarde, bij ogenschijnlijk zinnige vragen als: "Wat vindt u van communisten? Van Fidel Castro? Van Saddam Hoessein? Van de Serven?"

Niet opdrogende bronnen van propaganda en media-manipulatie staan achter deze vragen, waarbij, onnozel genoeg, het niet tot iedereen doordringt, dat elk van deze vragen een uitnodiging inhoudt om te moorden.

Het meest beangstigend is wel, dat deze vragen gesteld worden, dat vrees, verguizing en tot zondebok maken plaats vindt, in een natie, die met kernwapens tot uitroeiing in staat is, één vinger op één fatale knop, alles op scherp staand, om per ongeluk, of met opzet de eind-vernietiging op onze aarde tot stand te brengen.

De ongenadige verwoesting van Joegoslavië en Kosovo is een spiegel, die aan Amerika voorgehouden wordt. En aan de toekomst.

□ John Schuchardt
(vertaling: Wiemer Emmelkamp)

Noot:

Het verslag van John Schuchardt komt uit het New Hampshire Peace Action News (augustus 1999). Het adres van het blad: PO-box 771, Concord (NH), 03302 USA.

De schrijver van het Amerikaanse artikel is de jurist John Schuchardt, hij is marine-veteraan en Ploegscharen-activist. In zijn huis, dat de naam House of Peace (Huis van de Vrede) draagt in de stad Ipswich in de Amerikaanse staat Massachusetts, zorgen hij en zijn vrouw voor oorlogsvluchtelingen, ook uit Joegoslavië en Kosovo. Het adres van John en zijn vrouw: House of Peace, 1 High Street, IPSWICH, MA-USA.

Verkiezingen Bosnië Laetpogovic partij lijdt nederlaag

ZARAJEVO, 10 APRIL. Bij de gemeenteraadsverkiezingen die zaterdag in Bosnië zijn gehouden, heeft de belangrijkste nationalistische moslim-partij een nederlaag moeten incasseren.

De partij van Democratische Actie (SDA) van president Alija Izetbegovic verloor in de moslim-Kroatische federatie terrein aan de sociaal-democratische partij SDP. Die veroverde onder andere vier gemeenten van Sarajevo. In 1997, bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen, slaagde de SDP er in slechts één gemeente in de hele federatie te winnen. De mislagen van de verkiezingen waren vanochtend nog niet compleet. De SDP hoopt in totaal twintig gemeenteraden te veroveren, een kwart van het totaal. De SDP, die wordt geleid door Zlatko Lagumdzija, heeft een multi-etnisch Bosnië en de terugkeer van vluchtelingen hoog in het vaandel staan.

In de andere territoriale entiteit van Bosnië, de Servische Republiek, slaagden de Servische nationalistische partij (SDS) - de partij die vroeger werd geleid door Radovan Karadzic - erin zich te handhaven. Ze kreeg ruim 27 procent van de stemmen, drie procent meer dan de onafhankelijke sociaal-democraten van premier Milorad Dodik. Maar ook hier bleven verzoeken niet uit. De belangrijkste was de nederlaag van de Servische Volkspartij SNS van ex-president Biljana Plavcic, die slechts 7,37 procent van de stemmen wist te vergaren, en de Socialistische Partij (die wordt gesteund door het regime van president Milosevic in Joegoslavië), die 7,01 procent van de stemmen kreeg. De grote overwinnaar in de Servische Republiek was de Partij voor De

tritsch (AFP, Reuters, AP)

tritsch (AFP, Reuters, AP) met de internationale samenwerking met de internationale gemeenschap.

Nast die drie traditionele partijen leest Bosnië tentatieve politieke formaties die tot dusverre niet of nauwelijks aansloegen omdat ze door de gewone kiezer - niet zonder reden - werden gezien als partijen die door de internationale gemeenschap zijn opgericht, gelimamenteerd en gesteund, kunstmatige formaties onder verre intellectuelen, die de gewone kiezer, voor al de kiezer buiten de grote steden, weinig zelden of deden.

Dat de zeker de SDA en de HDZ nu op hun retour lijken, lijkt ironisch genoeg veel van doen te hebben met de staatsgreep van de opbouw van Bosnië. De SDA, die in de moslim-gebieden de dienst uitmaakt, is allang niet meer de partij die ze in de oorlog was: de partij die een multi-etnisch Bosnië in het vaandel droeg. De SDA is populistisch-religieus, ze betaalt imams om in de moskee op te treden op de SDA te stemmen als "islamitische verplichting". Ze is ook de partij van de criminaliteit met Westerse hulpbeden en van de incompetentie omgang met de miljarden die de afgelopen jaren in Bos-

gen hebben gezien vanuit het standpunt van de internationale gemeenschap, verheugende resultaten opgeleverd. In de entiteit, de moslim-Kroatische federatie, heeft de nationalistische moslim-partij SDA (Partij van Democratische Actie) fors terrein verloren aan de ex-communistische, maar sterk pro-Westerse sociaal-democratische partij SDP. In de andere entiteit, de Servische Republiek, is een nieuwe politieke formatie prominent ten tonele verschenen - eveneens pro-Westers en pro-Dajton: de Partij voor Democratische Vooruitgang PDP.

Het is een belangrijke ontwikkeling: voor het eerst sinds de oorlog hebben de 'oorlogspartijen', terrein prijs moeten geven, en dat is een ontwikkeling die Bosnië-gesant Wolfgang Petritsch, de gouverneur, van wat in wezen een Westers protectoraat is, zeer welkom is. Hij heeft er ook alles aan gedaan om de verkiezingsuitslag te beïnvloeden: zijn eigen kantoor, dat van de OVSE en de talrijke non-gouvernementele organisaties hebben openlijk campagne gevoerd voor de SDP (de enige partij die oprecht multi-etnisch is en bovendien overal kandideerde) en vooral tegen de drie traditionele 'etnische' partijen: de SDA en de Kroatische HDZ in de federatie en de Servische Democratische Partij (SDS), de partij die vroeger door Radovan Karadzic werd geleid, in de Servische Republiek.

Daarom drie partijen worden door-gaans afgeschilderd als etnisch-nationalistisch en anti-Dajton, en stemmen op een van die partijen werd bestempeld als een stem tegen Dajton en het vredesproces. Het is een etikettering die niet helemaal terecht (meer) is, want de drie nationalistische partijen zijn meer dan 'etnische' formaties alleen: ze zijn ook volkspartijen. Ze hebben de afgelopen jaren, zeker op lokaal niveau, de beste mensen getrokken, ze spreken de taal en begrijpen de problemen van de gewone mensen en zijn in staat de gewone kiezer ook daadwerkelijk te helpen: ze speculeren enerzijds op de angst van de gewone man maar bieden die gewone man ook veiligheid en gehoor. Een serieuze bedreiging van Dajton vormen de etnische partijen niet meer, de Servische Radicale Partij als enige uitzonderd. Zij lijkt echter niet veel steun te hebben gekregen. Zelfs de Servische SDS heeft campagne gevoerd op een pro-Dajton-pro-

NIEUWANALYSE

nij zijn gepompt. De HDZ heeft het in de Bosnisch-Kroatische gebieden moeilijk nu het nieuwe beleid in Sarajevo haar niet langer financiert. En de SDS is in de Servische Republiek de partij van de grote Hoeksteen in het oosten gebleven, maar zowel haar extremistische als haar invloed taant en de Bosnische Serviers hebben er hoe dan ook een alternatief bij. De traditionele partijen zijn ook gehandicapt door hun geringe armazag: ze hebben weinig te vertellen, want Bosnië wordt niet door de Bosniërs geregeerd: de dienst wordt op elk niveau volledig door de internationale gemeenschap nageemaakt.

De verkiezingen hebben, eigenlijk voor het eerst, minder te maken gehad met de Dajton-problematiek dan met het falen van de drie traditionele partijen, het leven voor de gewone kiezer er draaglijk op te maken. Bosnië is een economisch rampgebied, een epicentrum van buteraaratie en corruptie. De armoe is groot, liefst 20 procent van de bevolking is werkloos, van privatisering komt weinig terecht en waar wel wordt geprivatisiseerd profiteert alleen een kleine (aan SDS, SDA en HDZ verbonden) elite. Buitenlandse investeerders lopen met een grote boeg om Bosnië heen en de wilsichtsloosheid is groot. De traditionele 'etnische' partijen lijken daarvoor, zeker in de Bosnische federatie, de prijs te betalen.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen in Bosnië hebben twee van de drie traditionele 'etnische' partijen verlies geleden.

Door onze redacteurs
PETER MICHIELSEN
ROTTERDAM, 10 APRIL. De Bosnische gemeenteraadsverkiezingen hebben gezien vanuit het standpunt van de internationale gemeenschap, verheugende resultaten opgeleverd. In de entiteit, de moslim-Kroatische federatie, heeft de nationalistische moslim-partij SDA (Partij van Democratische Actie) fors terrein verloren aan de ex-communistische, maar sterk pro-Westerse sociaal-democratische partij SDP. In de andere entiteit, de Servische Republiek, is een nieuwe politieke formatie prominent ten tonele verschenen - eveneens pro-Westers en pro-Dajton: de Partij voor Democratische Vooruitgang PDP.

Het is een belangrijke ontwikkeling: voor het eerst sinds de oorlog hebben de 'oorlogspartijen', terrein prijs moeten geven, en dat is een ontwikkeling die Bosnië-gesant Wolfgang Petritsch, de gouverneur, van wat in wezen een Westers protectoraat is, zeer welkom is. Hij heeft er ook alles aan gedaan om de verkiezingsuitslag te beïnvloeden: zijn eigen kantoor, dat van de OVSE en de talrijke non-gouvernementele organisaties hebben openlijk campagne gevoerd voor de SDP (de enige partij die oprecht multi-etnisch is en bovendien overal kandideerde) en vooral tegen de drie traditionele 'etnische' partijen: de SDA en de Kroatische HDZ in de federatie en de Servische Democratische Partij (SDS), de partij die vroeger door Radovan Karadzic werd geleid, in de Servische Republiek.

Daarom drie partijen worden door-gaans afgeschilderd als etnisch-nationalistisch en anti-Dajton, en stemmen op een van die partijen werd bestempeld als een stem tegen Dajton en het vredesproces. Het is een etikettering die niet helemaal terecht (meer) is, want de drie nationalistische partijen zijn meer dan 'etnische' formaties alleen: ze zijn ook volkspartijen. Ze hebben de afgelopen jaren, zeker op lokaal niveau, de beste mensen getrokken, ze spreken de taal en begrijpen de problemen van de gewone mensen en zijn in staat de gewone kiezer ook daadwerkelijk te helpen: ze speculeren enerzijds op de angst van de gewone man maar bieden die gewone man ook veiligheid en gehoor. Een serieuze bedreiging van Dajton vormen de etnische partijen niet meer, de Servische Radicale Partij als enige uitzonderd. Zij lijkt echter niet veel steun te hebben gekregen. Zelfs de Servische SDS heeft campagne gevoerd op een pro-Dajton-pro-

Door Jerome Socolovsky

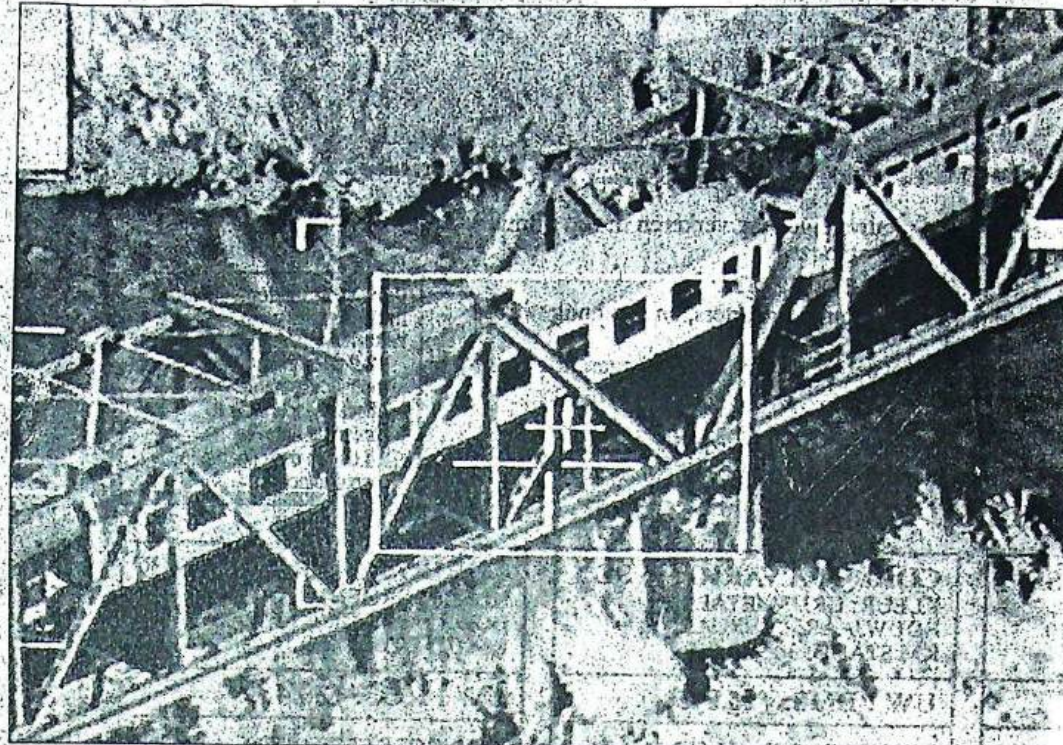
27-1-2000

Zijn de Verenigde Staten evenzeer verantwoordelijk schuldig aan het Joegoslavië-Tribunaal als Slobodan Milosevic? Een intern rapport van het Tribunaal over de NAVO-campagne die een eind moest maken aan het wrede optreden van Milosevic' troepen in Kosovo, heeft VN-aanklager Carla del Ponte in een moeilijk parket gebracht en ergernis gewekt in de VS.

Het rapport gaat in op beschuldigingen dat de door de VS gedomineerde NAVO internationaal oorlogsrecht heeft geschonden met zijn 78 dagen durende bombardementen op Joegoslavië. De beschuldigingen zijn afkomstig van een aantal westerse rechtsgeleerden en Russische parlementsleden. Zij hebben Del Ponte een lijst overhandigd van gevallen waarbij NAVO-bombardementen de levens van burgers hebben geëist. Daaronder zijn de aanval op een brug waar op dat moment een passagierstrein over reed, de beschieting van een vluchtelingenkonvooi bij Djakovica en de beschieting van het gebouw van de Servische televisie in Belgrado. Servische functionarissen hebben gezegd dat bij de NAVO-aanvallen meer dan driehonderd mensen zijn omgekomen, maar dat is niet door onafhankelijke bronnen bevestigd.

Volgens prof. Michael Mandel, hoogleraar rechten aan de York universiteit in Toronto, bevat de mede door hem samengestelde lijst beschuldigingen tegen 68 leiders van NAVO-lidstaten wegens flagrante schending van het internationaal recht. „Wij denken dat zij even schuldig zijn als Milosevic”, zegt Mandel met verwijzing naar de aanklachten wegens genocide en andere oorlogsmisdaden die het Tribunaal tegen de Joegoslavische president heeft ingebracht.

Het Joegoslavië-Tribunaal, dat in 1993 door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties is opgericht, kan geen landen of internationale organisaties aanklagen, alleen individuen. Het Tribunaal heeft jurisdictie over alle oorlogsmisdaden die op het grondgebied van het vroegere Joegoslavië zijn begaan sinds het uitbreken van de gewelddadigheden op de Balkan aan het begin van de jaren negentig. Volgens westerse autoriteiten hebben

De NAVO gaf eerder deze maand toe dat het de videobeelden van de beschieting van een passagierstrein 'per ongeluk' drie keer te snel had afgedraaid op haar persbriefing. De trein werd in april 1999 bij het Zuid-Servische Gredelicka tot twee keer toe onder vuur genomen. Zeker veertien burgers vonden de dood (Foto Reuters)

de troepen van Milosevic een groot aantal etnisch-Albanezen gedood in hun anderhalf jaar durende campagne tegen separatisten in Kosovo, waar de NAVO-bombardementen een eind aan maakten. Elk optreden van het Tribunaal tegen NAVO-vertegenwoordigers zou uiterst controversieel zijn, niet in de laatste plaats omdat zeker de helft van de arrestanten waarover het Tribunaal beschikt door de NAVO is opgebracht.

Het militair bondgenootschap zegt dat het niets te duchten heeft omdat het zijn uiterste best heeft gedaan om ervoor te zorgen dat bij de campagne tegen Joegoslavië de internationale regels in acht werden genomen. Het Witte Huis heeft duidelijk gemaakt dat een eventueel optreden van het Tribunaal tegen de NAVO in Washington zeer slecht zou vallen. Het noemt het idee om het gedrag van het bondgenootschap aan een onderzoek te onderwerpen 'volkomen ongerechtvaardigd'. De NAVO heeft bij de voorbereiding en uitvoering van de campagne alle wetten inzake

oorlogvoering in acht genomen en zich buitengewone moeite getroost om *collateral damage* (bijkomende schade, in de zin van burgerslachtoffers) te vermijden, aldus het Witte Huis. De Verenigde Staten huldigen sinds lang het standpunt dat hun manschappen en officieren niemand anders verantwoordelijk schuldig zijn dan de eigen militaire leiding en zijn als een van de weinige landen gekant tegen de oprichting van een permanent tribunaal voor de berechting van oorlogsmisdaden.

Onder druk

Del Ponte heeft ontkend dat er een formeel onderzoek naar de NAVO op stapel zou staan, maar toegegeven dat haar medewerkers de beschuldigingen hebben bekeken. Als onafhankelijke instantie kan het Tribunaal echter onder druk worden gezet op basis van het rapport een formeel onderzoek te starten. De Zwitserse hoofdaanklager bevindt zich in een moeilijk parket volgens Frits Kalshoven, voorma-

lig hoofd van de VN-commissie voor verslag over wrede daden in Bosnië in 1993 de basis vormde voor de oprichting van het Tribunaal. „Het is gevaarlijk voor haar om er geen aandacht aan te schenken, om dergelijke verzoeken domweg te negeren omdat zij van de verkeerde kant komen, politiek gesproken. Haar mandaat is om niet politiek te zijn.” Kalshoven verwerpt het idee dat de schendingen die de NAVO worden aangewreven te vergelijken zijn met de bloedbaden waar Milosevic van wordt beschuldigd. Wel denk hij dat de NAVO de wereld uitte verschuldigen is - voor een onafhankelijke gerechtelijke instantie over de oorzaak van de burger slachtoffers en de vraag waarom Joegoslavië niet formeel de oorlog is verklaard voordat er bommen werden gegooid, wat volgens internationale conventies behoort te gebeuren.

Jerome Socolovsky is redacteur van het Amerikaanse persbureau Associated Press.

Voor fouten bij genocide België vraagt Rwanda om vergiffenis

2000

Door onze correspondent HANS BUDDINGH

BRUSSEL, 8 APRIL. De Belgische premier Guy Verhofstadt heeft gisteren namens zijn land „vergeving” aan Rwanda gevraagd voor de fouten die België tijdens de genocide in 1994 heeft gemaakt.

Aan de familieleden van in Rwanda omgekomen Belgische paradijzen en burgers vroeg hij hetzelfde. Verhofstadt was met een regeringsdelegatie en door hem uitgenodigde nabestaanden van ruim twintig omgekomen Belgen naar Rwanda gereisd voor de herdenking van hun dood en de genocide op vele honderdduizenden Tutsi's en gematigde Hutu's precies zes jaar geleden.

Na de moord door Rwandese militairen op tien Belgische blauwhelmen in 1994 trokken de Belgische VN-militairen zich uit Rwanda zich terug. Rwandese Hutu's begonnen daarop een massaslachting. Kort tevoren was de Hutu-president van Rwanda omgekomen, toen zijn vliegtuig door onbekenden werd neergehaald.

„Ik geef hier, tegenover u, de fouten van mijn land toe, van de politieke en militaire overheden”, zei Verhofstadt bij een herdenkingsmoment voor de genocide, dat in aanbouw is in de Rwandese stad Gisozi. „Onder onze ogen voltrok zich de genocide. België en de internationale gemeenschap moeten hun fouten erkennen”, aldus de Belgische premier in aanwezigheid van de Rwandese regering en duidenden Rwandezinnen. „Opdat Rwanda de blik op de toekomst zou kunnen richten, op

verzoening, moeten wij eerst onze eigen verantwoordelijkheid en onze fouten erkennen. In naam van mijn land, buig ik het hoofd voor de slachtoffers van de volkerenmoord van 1994. In naam van mijn land, in naam van mijn volk, vraag ik u om vergeving.”

Eerder op de dag had Verhofstadt bij de Belgische ambassade in de hoofdstad Kigali een gedenksteen met de namen van de omgekomen Belgen onthuld. Hij zei dat de Belgische regering een zware verantwoordelijkheid voor hun dood draagt. „Ze faalde in haar meest fundamentele opdracht. Zij heeft haar landgenoten niet beschermd.” Verhofstadt voelt zich sterk betrokken bij de gebeurtenissen in Rwanda sinds hij enkele jaren geleden als rapporteur van een parlementaire onderzoekcommissie optrad.

Verhofstadts woorden gaan verder dan die van andere leiders. President Clinton sprak twee jaar geleden tijdens een bezoek aan Rwanda van de „zonde der afzijdigheid” en VN-secretaris-generaal Kofi Annan van zijn „diepe spijt”. De Rwandese interim-president Kagame sprak gisteren van een „moedige daad” van Verhofstadt. Nabestaanden van de omgekomen Belgen zeiden dat de premier de „juiste woorden” had gesproken.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: dinsdag 8 februari 2000 1:25
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Yugoslav Daily Survey (http://www.mfa.gov.yu/Bilteni/Engleski/b070200_e.html)

[<http://www.mfa.gov.yu/grb_m.gif>](http://www.mfa.gov.yu/grb_m.gif)

Yugoslav Daily Survey

[<http://www.mfa.gov.yu/indent_spc.gif>](http://www.mfa.gov.yu/indent_spc.gif) (Morning edition)

BELGRADE, 7 February 2000

F.R. YUGOSLAVIA - RECONSTRUCTION

- **GRDELICA AND TRUPALSKI BRIDGES WILL BE COMPLETED ON SCHEDULE**

F.R. YUGOSLAVIA - BILATERAL RELATIONS AND COOPERATION

- **BETTER COOPERATION IN THE POWER INDUSTRY SECTOR**

SERBIAN PROVINCE OF KOSOVO AND METOHIJA

- **KOUCHNER CONFERRED WITH KOSOVO SERB OFFICIAL IVANOVIC**
- **ETHNIC ALBANIAN TERRORISTS SHELL AND TORCH SERB HOUSES**

KOSOVO AND METOHIJA - INTERNATIONAL REACTIONS

- **HUMAN RIGHTS WATCH ACCUSED NATO OF KILLING CIVILIANS IN YUGOSLAVIA**
- **COMMITTEE FOR PEACE IN THE BALKANS: YUGOSLAVIA REMAINS A TRUE**

MULTI-ETHNIC SOCIETY

* * *

F.R. YUGOSLAVIA - RECONSTRUCTION

GRDELICA AND TRUPALSKI BRIDGES WILL BE COMPLETED ON SCHEDULE

NIS, February 6 (Tanjug) - Serbian Construction Minister Dejan Kovacevic said on Saturday that

the road bridge in Grdelica, south Serbia, destroyed in NATO's aggression last year, will be covered by the first concession to be granted by the state since WW II.

Minister Kovacevic said when he visited the Grdelica bridge and the bridge near Trupalske sume in the vicinity of Nis, that those construction works were part of the development phase of Serbian and Yugoslav road infrastructure.

"We have three groupings from abroad who have already made their offers and who want to acquire the concessions," Kovacevic said.

The minister added that offers were reviewed for a 142-kilometre long section of the highway from the Nis intersection up to the Macedonian border.

The Serbian government will decide soon who will be granted the concessions," Kovacevic said.

F.R. YUGOSLAVIA - BILATERAL RELATIONS AND COOPERATION

BETTER COOPERATION IN THE POWER INDUSTRY SECTOR

SKOPJE, February 6 (Tanjug) - At a meeting of Yugoslav-Macedonian Sub-Committees for the Power Industry, that ended on Saturday in Skopje, it was assessed that the two countries have an interest in strengthening cooperation in the field.

Head of the Yugoslav delegation Sreten Spasic, Yugoslav Assistant Economy Minister, said that the meeting dealt with preparations and the realization of bilateral and regional development programs in the field of the power industry.

Spasic underlined that firms from Yugoslavia and Macedonia doing business with the sector will cooperate better from now on.

The Macedonian side, he added, is interested in building a long-distance power line Skopje-Nis, of 400 kilowatts, and also was proposed the construction of a gas pipeline Kumanovo-Vranje.

The Macedonian delegation pointed to the wide possibilities for expanding cooperation in the field of connecting the power systems of neighbouring countries.

The Yugoslav delegation was also received by Macedonian Economy Minister Borko Andrejev, who stated his wish to visit Belgrade and talk with Yugoslav Economy Minister Milan Beko.

Due to be held in mid-February is a meeting of the Mixed Yugoslav-Macedonian Commission for Trade Cooperation.

SERBIAN PROVINCE OF KOSOVO AND METOHIJA

KOUCHNER CONFERRED WITH KOSOVO SERB OFFICIAL IVANOVIC

KOSOVSKA MITROVICA, February 7 (Tanjug) - United Nations Kosovo civilian mission UNMIK chief Bernard Kouchner and the commander in chief of KFOR's multi-national brigade North conferred with Serbian National Council Executive Committee President Oliver Ivanovic at the Stefan Nemanja army barracks in southern Kosovska Mitrovica on Sunday.

After the one-hour meeting, Kouchner told Serbian reporters brought to the barracks in KFOR armoured personnel carriers that the international community was resolved to thwart all extremists on any side.

Kouchner said he had learned about the criminal attack by ethnic Albanians on the UNHCR bus ferrying Serbs while he was visiting Japan. He said he was shocked with the report, as well as everything that had followed.

When asked by a reporter to specify who had began the new wave of violence, Kouchner curtly replied that he knew it was the bus.

Ivanovic said after the meeting that the Serb side could not share Kouchner's opinion that both sides were to blame for past events. He said they had expressed dissatisfaction with the present level of security for Serbs, and clearly indicated that the attack on the UNHCR bus and a cafe full of young people could not be placed on the same level with the revolt of individuals that followed.

Ivanovic said the commander of brigade North had decided to extend the curfew introduced in Kosovska Mitrovica on Friday for 15 more days.

ETHNIC ALBANIAN TERRORISTS SHELL AND TORCH SERB HOUSES

PRISTINA, February 7 (Tanjug) - The house of Serbs Aca and Nebojsa Jovanovic in the village of Bresje, Serbia's Kosovo and Metohija province, was shelled late on Sunday.

Ethnic Albanian terrorists fired several shells but missed the house and hit a shed adjacent to it. There were no casualties.

At about the same time, terrorists torched the house of Serb Dragica Jovanic on Main Street in Kosovo Polje. This house was attacked and burgled in a separate incident 15 days ago.

On the same night, terrorists torched and burgled the house of Serb Branko Janicijevic in Kosovo Polje's district of Niski Signal. The owner managed to escape.

KOSOVO AND METOHIJA - INTERNATIONAL REACTIONS

HUMAN RIGHTS WATCH ACCUSED NATO OF KILLING CIVILIANS IN YUGOSLAVIA

NEW YORK, February 7 (Tanjug) - The U.S. human rights organization Human Rights Watch has accused NATO of violating international humanitarian law in its aggression on Yugoslavia last spring and killing innocent civilians.

"All too often, NATO targeting subjected the civilian population to unacceptable risks," said Human Rights Watch Executive Director Kenneth Roth in the report which will be officially released at the non-governmental organization's headquarters in New York on Monday.

The 77-page report, parts of which are carried by U.S. media, is based on an inquiry conducted by the organization in the field. Investigators visited Yugoslavia in August last year, places most affected in the brutal NATO air strikes. About 500 civilians were killed in 90 separate incidents, the report said.

Human Rights Watch accused NATO of violating international humanitarian law, failing properly to warn civilians of danger, and failing to identify targets correctly.

NATO aircraft attacked targets whose military importance is questionable and used imprecise bombs for targets near densely populated areas, the report said.

NATO used cluster bombs (banned under international conventions) which killed between 90 and

150 civilians, the Human Rights Watch report said.

The organization has sent its report to NATO, which is studying it. 'Washington Post' and Associated Press said today that this has been confirmed by NATO spokesman Lee McClenny.

The agency pointed out that the American Association of Jurists and other Western and Russian law experts also presented strong accusations against NATO, documenting them, and presenting them for a possible investigation to The Hague tribunal.

Tribunal Chief Prosecutor Carla Del Ponte has denied the court opened an official investigation against NATO, but confirmed that the charges by prominent world jurists were being looked into.

COMMITTEE FOR PEACE IN THE BALKANS: YUGOSLAVIA REMAINS

A TRUE MULTI-ETHNIC SOCIETY

BRUSSELS, February 7 (Tanjug) - Yugoslavia, which was subjected to air strikes in the name of creating an alleged multi-ethnic society in part of its territory, was and remains a true multi-ethnic community, while its province of Kosovo and Metohija has been transformed, with the arrival of international forces there, into an ethnically pure environment, said the latest analysis of the Belgian Anti-War Movement's Committee for Peace in the Balkans.

Members of the United Nations civilian and military missions in Kosovo and Metohija have not managed to stop the activities of ethnic Albanian terrorists, even though the KFOR's main task was to protect all citizens of the province, regardless of ethnicity, said the report of the Belgian organization whose members recently visited Kosovo and Metohija.

More than seven months since the arrival of the international force KFOR, Kosovo and Metohija has been mostly swept clean of non-Albanians, for which members of the Kosovo Liberation Army (an ethnic Albanian terrorist organization) are predominantly responsible, the committee said.

http://www.mfa.gov.yu/indent_spc.gif <http://www.mfa.gov.yu/Bilteni/b0200_s.stm>
<<http://www.mfa.gov.yu/index.htm>> <<mailto:smip@smip.sv.gov.yu>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: woensdag 9 februari 2000 1:11
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Fw: PEACE IN THE BALKANS UPDATE No 3

Urgentie: Hoog

—Oorspronkelijk bericht—

Van: Committee for Peace in the Balkans <committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk>
Aan: Undisclosed Recipients <Undisclosed Recipients>
Datum: dinsdag 08, februari 2000 19:23
Onderwerp: PEACE IN THE BALKANS UPDATE No 3

Committee for Peace in the Balkans • Update No3 • Feb 2000

CONTENTS ○ First anniversary of NATO bombing ○ Parliament
○ Building Bridges national delegation to Yugoslavia
○ Next public seminar ○ February Target

● **FIRST ANNIVERSARY OF NATO BOMBING OF YUGOSLAVIA**

'The lives of Yugoslav citizens from all ethnic groups have been shattered by NATO bombing. Far from averting a humanitarian disaster, NATO bombing created one, and the sanctions imposed by the United States and European Union will keep it that way. As the first anniversary of NATO bombing of Yugoslavia approaches, I urge everyone to join speak out against NATO war crimes and lies against the people of Yugoslavia and to join our protests.'

Alice Mahon MP

The Committee for Peace in the Balkans is holding a series of events and activities to commemorate the first anniversary of 79 days of NATO war crimes and lies against the people of Yugoslavia. We are asking every local group and individual supporter to join us in a programme of events to inform the public of the consequences of NATO bombing, the lies which justified it and the need to lift sanctions. In particular local groups are urged to organise a commemorative action on the first day that bombing began, to participate in the regional day of action, and to build support for the national conference in London. Activities so far planned include:

Friday 24th March

Commemorative Rally

One year after NATO started bombing

SPEAK OUT AGAINST NATO WAR CRIMES IN YUGOSLAVIA

7pm, Friends House, Euston Road, London NW1

Candle-lit vigil

9.30pm to 10.30pm
outside Downing Street

Saturday 15 April

Day of Regional Action

let us know of activities and events in your locality

Saturday 10 June

National Conference

in London

● PARLIAMENT

On 2 February in the House of Commons, Bowen Wells MP said the European Union, backed by the United Kingdom, was 'knowingly depriving' Serbian people of oil for heating as temperatures plummet. He urged the government to push for lifting sanctions. 'Yesterday in Belgrade, a little baby girl of six months died of cold. She was a Serbian Kosovo refugee whose parents, along with a group of other Serbs, found shelter in ruins of a bombed out factory. The family of the little girl had been ethnically cleansed from Kosovo and left unprotected by NATO,' he said.

● BUILDING BRIDGES DELEGATION TO YUGOSLAVIA

The second national Building Bridges delegation goes to Yugoslavia on **17th to 20th March**, with Alice Mahon MP and Bob Marshall-Andrews QC MP. Your financial support is urgently needed to help fund this, including a written report back, and to organise activities to commemorate the first anniversary of 79 days of NATO bombing Yugoslavia. If you have not received a copy of the report of the first delegation (available by post or by email) please contact us if you would like to do so.

Cheques should be made payable to 'Committee for Peace in the Balkans' and posted to Alice Mahon MP, House of Commons, London SW1A 0AA. If you are able to make a regular financial commitment, please complete the standing order authority at the end of this *Update* and post it back to us at the address above.

● PUBLIC SEMINAR

The next in the series of public seminars on background issues in the bombing of Yugoslavia, takes place as follows:

Kosovo and the lessons of Bosnia

Alice Mahon MP and David Chandler, author *Bosnia: Faking Democracy After Dayton*

Tuesday 15th February

7pm ● Committee Room 10

House of Commons, London SW1

● NEW ISSUE OF TARGET

The latest issue of *Target*, the newsletter of the Committee for Peace in the Balkans, is now available. Contents include: *Kosovo today* by Alice Mahon MP, *EU rejects call to partially lift sanctions* by Diana Johnstone. You should receive your copy in the next few days. If you are not on our mailing list, send your name and address if you wish to be included.

Contact the Committee for Peace in the Balkans

c/o Alice Mahon MP, House of Commons, London SW1A 0AA

tel 0171 275 0164

email committee@peaceinbalkans.freemove.co.uk <<mailto:committee@peaceinbalkans.freemove.co.uk>>

web sit www.peaceinbalkans.freemove.co.uk <<http://www.peaceinbalkans.freemove.co.uk>>

.....

Standing order authority

To The Manager

Bank

Address of Bank

Please pay by credit transfer from my account no

the sum of £ _____ monthly / weekly on the _____ day of each month
week

starting (date) _____ to the account below and debit my account accordingly until cancelled by me in writing.

Payee	Committee for Peace in the Balkans	Bank:	Girobank PLC
Account no	46 225 7088	Branch:	Bootle, Merseyside
Sort code	72 - 00 - 00		G1R 0AA

Signed: _____ Date _____

Name _____

Address _____

please complete, including signature, and post to:
Committee for Peace in the Balkans, c/o Alice Mahon MP, House of Commons, London SW1A 0AA

De leiders van de vreesortige Servische oppositie zijn van plan een grote demonstratie te houden, op 19 augustus; een soort 'mars op Belgrado' die de weg moet vrijmaken voor een interim-bewind. Het is eerder geprobeerd, in december 1996. Toen wisten we in het Westen nog niet hoe belangrijk de Servische oppositie voor de vrede in Europa is.

Oorlogen zijn in het algemeen pas afgelopen als aan de kant van de verliezers de oude machten zijn vervangen, zo radicaal dat voor de eerstkomende generaties de vrede verzekerd is. Die wijsheid gaat in de Balkan niet op. In de eerste weken van de bombardementen waren er gematigde beschouwers die vreesden dat de NAVO wel eens de luchtmacht van het Kosovaarse bevrijdingsleger UÇK zou kunnen zijn. Dat gevaar was volgens de oorlogsleiding denkbeeldig. Intussen is het UÇK voorspoedig bezig zijn macht te consolideren. Het was ook wel een blijk van hemels optimisme te geloven dat een leger van guerrillastrijders op de Balkan vrijwillig de wapens zou inleveren. De NAVO heeft niet of nog niet voldoende troepen om het voormalig verzet ertoe te dwingen. (En men stelt het zich voor: de fameuze grondtroepen van de NAVO, voor het eerst vechtend, maar dan tegen Kosovaren. Dat is wel het laatste wat men zou willen.)

Uit de geleerden van het UÇK komt dus de nieuwe politieke leiding voort (zoals iedere voormalige illegaliteit haar aanspraken laat gelden; in Nederland is in 1945 hetzelfde geprobeerd). Michel Maas, correspondent van *de Volkskrant* in Priština,

Help de Serviërs de winter door

9 Augustus

beschrijft dat er ook een politie en een geheime dienst in oprichting zijn. Die laatste vooral. De voormalige onderdrukten hebben hun eigen opvatting van gerechtigheid. Dertig executies per week worden door het hoofd van de VN-vredesmissie, Bernard Kouchner, in dit stadium niet abnormaal gevonden. Wat is normaal, wat abnormaal als er nu al omstreeks 11.000 vermoorde Kosovaren in massagraven zijn gevonden? Dit alles is niet de bedoeling geweest van de humanitaire oorlog; het hoort wel tot de onvermijdelijke gevolgen.

Op hun wereldconferentie van drie uur, vorige week in Sarajevo, hebben de rijke landen van het Westen de Balkan zeer veel geld in het vooruitzicht gesteld om over langere termijn een 'soort Marshall Plan' te financieren. Na Dayton is er ook zo'n plan voor Bosnië opgesteld. Daarmee houdt de bevolking van het in ruime mate verwoeste gebied het hoofd boven water. Maar een zelfstandig bestaande politieke en economische maatschappij is er na vier jaar nog niet mee hersteld. Er is een redelijke kans dat een zich consoliderend UÇK nieuwe complicaties zal veroorzaken. Het eerste doel is een vrij Kosovo, en dan op langere termijn het Groter-Albanië. Het ontstaan van deze staat zou de Serviërs – die van Milošević, de oppo-

H.J.A. Hofland

sitie en de orthodoxe kerk – niet onberoerd laten, om het bescheiden te zeggen. Alleen al om de Servische oppositie tegen de gemeenschappelijke vijand te helpen, is er iets voor te zeggen het UÇK aan het verstand te brengen dat het nu niet de tijd is om een onafhankelijk Kosovo voor te bereiden en uit wraakmoorden te gaan. Wat als Milošević niet, eindelijk, vrijwillig het veld ruimt, en de 19de overleeft? En hoe zal hij het aanpakken? Zal hij het

proberen met een of ander compromis, met vage toezeggingen, beloften, die van kracht blijven tot de demonstranten weer thuis zijn en die alleen dienen om het verzet uit te putten? Er is hem voldoende tijd gelaten om zo'n verweer te organiseren. En hij heeft, zoals iedere klassieke tiran, zijn getrouwen die bij zijn ondergang alles te verliezen hebben. Het gebruik van geweld tegen de ongewapende betoging is dus niet uitgesloten. Misschien krijgen de betogers steun van verbitterde eenheden van het leger en daarmee is de aanzet tot een Servische burgeroorlog gegeven. Het is geen voorspelling; het is het onder ogen zien van een mogelijkheid.

Vechten in de straten van Belgrado is het slechtste scenario. In dat geval komt de vraag aan de orde: wat gaat de NAVO doen. Bombarderen? Waar, wie? Het Westen heeft zijn oorlogsmisdadiger nummer één nog niet kunnen arresteren. Moet het dan toekijken terwijl de oppositie in Belgrado dit probeert en misschien al doende zelf ten onder gaat? Of, andere optie, moet de NAVO haar humanitaire oorlog tot het bittere einde voeren en daadwerkelijk, dat wil zeggen met de wapens op de grond, de zijde van de oppositie kiezen?

Het Servische volk in zijn geheel is al zo zwaar getroffen dat het volgens conserva-

tieve schattingen voor de komende tientallen jaren, onder welk regime dan ook, armlastig zal zijn (nog afgezien van de schade die de NAVO-bombardementen de volksgezondheid hebben berokkend). Als Milošević de 19de augustus overleeft, blijft het volk uitgesloten van het Stabilisatiepact voor de Balkan. Dat is in Sarajevo afgesproken. Wat dan? Een actie 'Help de Serviërs de winter door'? Misschien, als dat van de NAVO mag.

De verwijdering van Milošević is een Europees, een politiek, een Westers en een humanitair belang. Dat is met twee maanden bombarderen bewezen. Het doel is nog niet bereikt. Kunnen we nu de slotfase aan de Serviërs overlaten, aan de oppositie die aan alle etnische zuivering part noch deel heeft? Is het, alweer humanitair gesproken, rechtvaardig een volk collectief te straffen voor wat zijn leiding en een politieke bovenlaag met misdadige handlangers heeft aangericht? Zou het niet een idee zijn – omdat Milošević immers een Europees probleem is – nog eens uit alle macht de oppositie in Belgrado te steunen, bijvoorbeeld door de meest massale Europese demonstratie die het werelddeel ooit heeft gezien? Niet op 19 augustus, maar op de 18de, onder leiding van vredesapostelen als Mient Jan Faber, anti-kernbomdemonstrant Tony Blair, Vietnam-weigeraar Bill Clinton, de links-socialist Joschka Fischer? Dan weet de oppositie in Belgrado in ieder geval dat ze niet alleen is, terwijl ze de laatste kastanje uit het vuur haalt. En mislukt het, dan kunnen nog altijd de grondtroepen erin.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 16 januari 2000 0:04
Aan: Ruza Despotovic; Herman TI; Globalreflexion; Annamiek Vermeulen; Dolf Loth
Onderwerp: 1 (http://news.suc.org/bydate/Jan_15/1.html)

212 Washington Post
[Signature]

<http://news.suc.org/>

Search suc.org:

<http://news.suc.org/images/black1px.gif> Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
<http://news.suc.org/images/black1px.gif> http://news.suc.org/images/suc_grb.gif

<http://news.suc.org/images/1px.gif>

Pentagon gave orders for war crimes, Workers World, Jan 13

KOREA 1950, KOSOVO 1999

By John Catalinotto

What do the U.S. war against Korea in 1950 and the U.S.-NATO war against Yugoslavia in 1999 have in common? In both cases the Pentagon gave orders to its pilots to attack civilian targets.

This fall, after nearly half a century of silence, the media reported on a massacre by U.S. soldiers of hundreds of civilians huddled under a bridge at No Gun Ri during the Korean War. Now Associated Press reporters investigating that massacre have found more evidence of atrocities in recently declassified Pentagon documents about the 1950-1951 air war. The AP broke the news on Dec. 28.

They interviewed Korean civilians who had been attacked as well as U.S. pilots who did the attacking. Even in after-mission reports at that time, pilots said they had been ordered to strafe a group of Koreans who "could have been refugees."

In early August 1950, some six weeks after the war began, pilots were aware of the problem. "Pilots have difficulty in determining whether personnel in enemy-held territory are noncombatants or not," read one report from the U.S. 35th Fighter-Bomber Squadron. "Leaflets should be dropped on them warning them to keep out of sight or that they will be strafed."

This was no surface problem. The truth was that U.S. ground forces were in rapid retreat at that point in the war, and many of the Korean fighters described as "North Koreans" were guerrilla fighters completely at home with the local population. Just as in Vietnam, the U.S. troops could not separate the Korean "enemy" from the people because the vast majority of the people were against the U.S. invaders.

So the orders from the Pentagon brass were to open fire on the people.

According to the AP report, "Documents found in declassified military archives show that some troops were ordered to shoot approaching civilians - orders that military law experts say were

illegal." The Pentagon considered anyone dressed in white outfits a legitimate target.

In January 1951, according to south Korean witnesses, U.S. bombing and strafing killed about 300 south Korean civilian refugees hiding in a cave some 90 miles south of Seoul, in Youngchoon.

"The area outside the cave was busy with people coming and going, villagers said. An observer plane circled and then four planes dropped incendiary bombs near the cave's entrance, setting fire to household goods just inside, they said. Most victims suffocated from smoke.

"Earlier that week, 60 miles to the west, another 300 South Korean refugees were killed by a U.S. air attack as they jammed a storage house at the village of Doon-po, said survivor Kim In-tae. Kim, now a Presbyterian minister, said the planes bombed the location after the refugees set a fire outside to keep warm. 'I woke up from the piles of corpses after three days,' Kim said."

These and other U.S. massacres of Korean civilians in the 1950-1951 period described in the AP report are war crimes under the international accords guiding the conduct of war signed by the U.S.

The generals and politicians who ordered the attacks, as well as the pilots, are war criminals, whether or not the Pentagon admits it.

Yugoslavia War Crimes Tribunal

The Pentagon is worried its troops might face such charges--not only over Korea, but in connection with the many U.S. military interventions of the last 50 years. So in April 1998 the generals rounded up 100 foreign-service officials and told them that Washington should refuse to support any permanent international war crimes tribunal. Strangely enough, the U.S. government had proposed such a tribunal in the first place.

The brass wanted no part of any tribunal that could possibly put U.S. officers or soldiers on trial. They went along with the special UN War Crimes Tribunal on Yugoslavia only because it was limited to investigating alleged crimes committed by Yugoslavs.

This tribunal owes its existence to the U.S. and the other NATO powers. It was created in 1993 to discredit the political leadership in Yugoslavia and prepare public opinion for war. It indicted top leaders of the Yugoslav government even as NATO bombs were raining on Pristina, Belgrade and Novi Sad last May.

Yet even this tool of NATO, under pressure from growing public hostility to that ugly war, is trying to look less like a Star Chamber.

On Dec. 28, the chief prosecutor for the special War Crimes Tribunal, Carla Del Ponte, announced she would review a report on the conduct of NATO pilots and their commanders during last spring's 78-day bombing campaign against Yugoslavia.

Del Ponte has made it clear no charges will be brought against NATO troops as a result of the report. But even raising such a possibility shakes things up. As one news report said, "Never has a Western leader or military figure been hauled before an international tribunal."

Movement for a people's tribunal

Some of the pressure on Del Ponte comes from a movement for a "people's tribunal" to try U.S.-NATO war criminals. This movement has been growing since the International Action Center held the first hearing last July in New York before 700 people.

Since then, similar hearings have taken place in 10 U.S. cities and in Rome, Berlin, Paris, Oslo, Vienna, Novi Sad, Sydney and Tokyo. The most dramatic was a Nov. 8 tribunal in Athens before 10,000 people.

In conjunction with these grassroots efforts, members of the Russian Duma and Canadian attorneys have attempted to bring some of the evidence of NATO's crimes before the UN War Crimes Tribunal, demanding they be investigated.

Some truthful accounts of events surrounding the war have finally made it into the corporate media. They essentially show that the U.S. provoked the war, that it used a Big Lie to justify what was really aggression, and that NATO purposely targeted civilians.

One, by Robert Fisk in The Independent, a British daily, on Nov. 26, admitted that U.S. and other NATO forces provoked the war by setting terms at Rambouillet in March 1999 that the Yugoslavs could never accept.

The cries of "genocide" NATO politicians used to justify the intervention had no basis in fact. U.S. officials said first that 500,000 Kosovo Albanians had been killed, then 100,000, then 40,000. Yet a United Nations team investigating so-called "mass graves" found 2,108 bodies--and these were of all nationalities and had died from all causes. (Toronto Star, Nov. 4; New York Times, Nov. 10.)

U.S. Air Force generals Wesley Clark and Michael Short argued over which targets should get priority, wrote Dana Priest in the Washington Post on Sept. 19, 20 and 21. Clark wanted to hit military targets in Kosovo and civilian targets in all of Yugoslavia. Short wanted all bombs and rockets directed at civilian targets. But both these U.S. generals directing NATO bombing purposely struck civilian economic targets to bring pressure on the Belgrade government to capitulate.

Opvrazhen

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-99 Serbian Unity Congress.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: dinsdag 18 januari 2000 0:10
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: "Le Monde" conceals the truth about Kosmet in order to protect its reputation

www.serbia-info.com/news

[<http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html)
<<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>

CIVIL ISSUES <<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>>

POLITICS <<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>>

MILITARY <<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>>

ECONOMY <<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>>

CULTURE AND RELIGION <<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>>

SPORT <<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>>

Guide through Kosovo and Metohia <<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>> <<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

The French radio station RFI: "Le Monde" conceals the truth about Kosmet in order to protect its reputation

January 16, 2000

Paris <<http://www.serbia-info.com/g3/images/pariz07.jpg>>

Paris

Paris, January 13th (Tanjug) - In one of its latest comments, the French radio station RFI has warned that the most eminent French journal "Le Monde" was spreading misinformation in a series of articles in order to protect its reputation.

According to the radio station, the examples of the misinformation "Le Monde" is spreading these days are not of significance neither for the Serbs, nor for the Albanians, or for the situation in the Balkans, but are of great importance for the great Western media.

"It is not convenient that the humanitarian intervention ended with humanitarian catastrophe and with the Albanians leaving Kosovo during the war, and the Serbs and members of other nations leaving it after the war. It is not convenient that the stories about the victims of the war were exaggerated. It is not convenient that the victims and war damage were big and hushed up. Lots of things are not convenient. For some reasons the Anglo-Saxon media writes more about it than the French one does. Maybe it is because anti-Americanism represents a greater threat for France, and thus inconvenient truths could cause more serious consequences in society", RFI says.

The French radio station stresses that "Le Monde" had troubles with "one inconvenient sentence" from the OSCE's report on the violation of human rights in Kosovo, that "NATO

bombardment has caused cleansing of the Albanians and that it did not exist before the bombs".

"Now the great French journal tries to show that these two lines of the OSCE's report can not change what "Le Monde" has already established as the truth-the fact that the Serbs have caused humanitarian catastrophe, i.e. that they have at least started it and then had the intention to continue it. This fact about the intention is a classic misinformation, a school example of how to present a non-fact as a fact with the aim to change the meaning of inconvenient truths", the RFI comment emphasises.

Also there is a method of discrediting, says the radio adding that "Le Monde" is not saying for the first time that those who criticize NATO are revisionists.

"In France, this suggests a disgraceful role. Here the revisionists are pro-fascist historians researching holocaust, and there are also those claiming that gas chambers did not even exist. Now it is claimed that fascist revisionists are all those saying that a certain crime did not happen in a way the official propaganda claims it did".

Now follows the example of suppressing the facts in "Le Monde". "The most important evidence that the Serbs have already carried out ethnic cleansing are the crimes in Racak, the talks in Rambouillet. "Le Monde" and other media are saying that the Serbs have killed 45 Albanians in Racak, even the children. It is inconvenient that in the time of the crime in Racak, together with the American media, "Le Monde" itself has made public the investigation which stresses strong doubts that that crime was in fact a setup. The paper has also made public the fact that the Finland experts, who were performing the autopsy of the bodies from Racak, did not come to conclusion that they were dealing with a crime. All the reporters from Racak are familiar with this, but this falls into the category of truths inconvenient to be said now".

The French radio then quotes the sentence of "Le Monde", that "The Albanians have signed the offered agreement in Rambouillet, and the Serbs have not". According to the French journal, this is the proof that the Serbs have been preparing ethnic cleansing, and that the Albanians were conciliatory.

This agreement was refused by the Albanians, since it didn't guarantee the independence of Kosovo. After that, another suggestion was made, for second Rambouillet, when the Americans secretly promised to the Albanians the independence, requesting from Belgrade to allow NATO to occupy Serbia. This suggestion was created that way on purpose, because they knew no one could accept it. The Americans didn't show it to their counterparts, because they had to implement the decision on bombardment. Then, the western diplomats announced that it was about the same agreement from the first round of talks, but the Serbs refused to sign because they are notorious liars, criminals etc, stressed French radio.

This is however a masterpiece of misinformation. Later on, the US media discovered this malversation in Rambouillet, but now all journalists know these facts which are not suitable to be told, since we all know them, said French radio.

There is another example of misinformation which is continuously repeated - that the OSCE mission withdrew before the bombing because of the situation aggravated.

It was said in the beginning that the Serbs expelled the mission because they started the ethnic cleansing. The mission withdrew after NATO demand, so it could start the bombing campaign. Belgrade called the mission to stay in Kosovo, says RFI.

Also, there are fine misinformation in French daily, says Radio, giving as an example a report on schools in Kosovo. According to "Le Monde", the schools were destroyed in war.

In is not appropriate to say that NATO bombs destroyed the schools. Also, they say for destroyed water pipes and electricity system that it was weakly done by weak communistic economy, because it's not suitable to say that NATO bombs destroyed it.

The French radio concludes this comment saying that everything looks so in big media houses. So, multiply all this ten of hundred times, and then ask the people what they really know about the situation around them.

<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>

[[Home](http://www.serbia-info.com/index.html) <<http://www.serbia-info.com/index.html>> | [Encyclopedia](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) <<http://www.serbia-info.com/enc/index.html>> | [Facts&Figures](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) <<http://www.serbia-info.com/facts/index.html>> | [News](http://www.serbia-info.com/news/index.html) <<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information
Email: mirs@sbija-info.yu <<mailto:mirs@sbija-info.yu>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: donderdag 20 januari 2000 23:51
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion; Dolf Loth
Onderwerp: 5 (http://news.suc.org/bydate/Jan_20/5.html)

[<http://news.suc.org/>](http://news.suc.org/)

Search suc.org:

[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) [<http://news.suc.org/images/suc_grb.gif>](http://news.suc.org/images/suc_grb.gif)

[<http://news.suc.org/images/1px.gif>](http://news.suc.org/images/1px.gif)

Carl Bildt - Winning the peace in Kosovo, Financial Times, Jan 19

Comment / Personal View

Opz. 1/19

The Balkan states must cast off 19th century shackles if they are to live in peace in the 21st century

For Europe, the last century began and ended with strife and conflict in the Balkans.

At the start, Europe was dealing with the dissolution of the Ottoman Empire and the attempt to set up a number of nation states in a region characterised by a mosaic of cultures and peoples.

In a way, we are still dealing with the same issues. Ethnic cleansing was a reality in 1923, when Greece and Turkey engaged in a huge "population transfer". This abominable practice is still taking place today in Croatia, and in different parts of Bosnia and Kosovo, giving rise to the emergence of mono-ethnic territories.

The birth of these "ethnically pure" territories has been accompanied by tragic bloodshed and gross violations of human rights. In the process, the region has become less, not more, stable, as the trend towards Balkanisation creates small ethnic states in confrontation with each other.

Nato won the conflict last year in Kosovo, but we failed to secure the peace agreement we sought, in contrast to the situation in Bosnia. The new century thus began with key issues concerning the regional political order still open.

This is dangerous, and cannot last for long. The basic issue in the region is the struggle between the forces of integration and the forces of disintegration. It would be foolish to deny that, today, the forces of disintegration are stronger. And the long-chequered history of the Balkans suggests that further disintegration will be associated with more conflict and ethnic separation.

Even though the conflict between Serbs and Croats continues to simmer, the flashpoint now is the conflict between Albanians and Slavs in the more southern part of the region. Kosovo is at the core of that conflict.

The task of seeking an accommodation over Kosovo, however difficult, is crucial not only for Kosovo itself, but also for the stability of the region as a whole. Whatever its future status, Kosovo must be able to live in some sort of peace with Serbia, the largest of its neighbours, and Slavs and Albanians in the entire region must be able to live together.

But with the Slobodan Milosevic regime in Belgrade we are blocked. Excommunicated from the international community through the indictment by the Hague tribunal, it can never be a partner for anything. It drags Serbia down every day. The country competes with Belarus for the position of the least reformed economy and society of Europe.

Change in Serbia neither can nor should be ordered or arranged from outside. It is up to those who care about the prosperity of their country and the peace in their region to take action. And I am encouraged by the unified call by the opposition for free and fair elections on all levels as soon as possible.

The risks of the present situation should be clear. As Kosovo moves towards genuine self-government under the aegis of the UN, the uncertainties surrounding its external security will become more pressing. The absence of a peace agreement could heighten the tension between Slav and Albanian interests in the region. If this is left unchecked, new wars and horrors are a possibility.

What is necessary to achieve a genuine peace agreement in Kosovo? First, it has to be carried and supported by all the key international actors. The fate of Kosovo rests with the UN Security Council. Second, it must involve and be accepted by all the states in the region, in the same way as the Bosnia accord was. Third, it will be successful if it meets the minimum demands of everyone and the maximum demands of no one. This was, in essence, the formula for Bosnia.

But Kosovo will need more than that. I fail to see how even the Bosnian formula can work over time if it is not embedded in a wider European structure of regional integration. What is halting progress towards a comprehensive peace agreement - aside from the present leadership in Belgrade - is the fact that the Kosovo problem is being framed in 19th century concepts of borders and independence, whereas borders will be of decreasing relevance in the Europe of the 21st century.

Therefore, the international community must start to think constructively about the possible structures of peace. If we approach Kosovo in isolation, we will never succeed. Any solution will have to take in the region as a whole. Our approach to Kosovo should be a consequence of our approach to the region as a whole - not the other way around.

If we do not break the trend towards further disintegration, we are likely to see more war than peace in the region. And if we are not visionary and daring in our approach to European integration - and extend this process to the Balkans as well - we are likely to see further disintegration in this part of Europe.

If this should happen, our century would indeed be beginning as the last one did - with war and conflict in the Balkans.

The author is the UN's special envoy for the Balkans

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: dinsdag 18 januari 2000 0:11
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Dutch press - Ethnic Albanians in Kosovo and Metohija fear Albanian gangs (htt

www.serbia-info.com/news

[<http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html)
[<http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)

CIVIL ISSUES [<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html)

POLITICS [<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html)

MILITARY [<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/military/index.html)

ECONOMY [<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html)

CULTURE AND RELIGION [<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html)

SPORT [<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif)

Guide through Kosovo and Metohia [<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif) [<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

[<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/header.gif)
[<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html)
[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

Dutch press - Ethnic Albanians in Kosovo and Metohija fear Albanian gangs

January 16, 2000

Responsible for chaos and crimes in Kosovo and Metohija [<http://www.serbia-info.com/g3/images/hassim_tachi2105m.jpg>](http://www.serbia-info.com/g3/images/hassim_tachi2105m.jpg)

Responsible for chaos and crimes in Kosovo and Metohija

ROTTERDAM, Jan 15 (Tanjug) - Dutch papers have said that Kosovo and Metohija Serbs have been the target of systematic terrorizing since the Yugoslav army and police pulled out of Serbia's province where they were replaced by 50,000 U.N. peacekeepers and 1,800 U.N. police seven months ago, stressing, however, that ethnic Albanians are also the target of the Albanian criminal gangs' maltreatment.

The mass-circulation Rotterdam daily Algemeen Dagblad reported on yesterday that ethnic Albanians had set up night patrols to defend themselves from Albanian robbers, saying that parents kept watch in schoolyards to protect their children. Moreover, the Catholic ethnic Albanians' cemeteries are being vandalized, while in Pristina, Pec and Prizren no one dares to leave their house at night except for bandits camouflaged in black, the paper said.

The paper carried positions by Ibrahim Rugova, leader of the ethnic Albanian Democratic League of Kosovo, saying that Hashim Taci, formerly leader of the ethnic Albanian terrorist organization calling itself Kosovo Liberation Army (KLA) and currently vice-chairman of the so-called Kosovo administrative council, formed under the U.N. auspices, was responsible for chaos in the province.

Annexoy RAVPORTE
BERIKEN
—

18 Jan 2000
AD

OPU...
—

daily quoted Rugova as saying that Taci controlled gangs of mobsters and was trying to force the chief of the U.N. civilian mission (UNMIK) Bernard Kouchner to hand over power to him.

The daily also says that Kouchner finds excuses blaming the international community which doesn't give enough money in order to enlarge the number of police forces from 1.800 to 6.000, what is the number needed for peace maintenance in Kosovo.

Commenting on Kouchner's failures and lame excuse that he neither had enough money nor a sufficient number of U.N. policemen, the paper said that his attempt to introduce new judicature in the province had failed because ethnic Albanian judges and lawyers had refused to accept Yugoslav laws.

Also, Kouchner's idea to split the responsibility for situation between Taci and Rugova only created more problems.

Kouchner finally had to apologize to Taci, his family and party because the UN police entered Taci's backyard in Pristina. This incident happened only a day after his bodyguard was arrested and two days after the police entered the flat of Taci's brother Gani, where they found guns and million guilders. Taci was so mad, says the Dutch daily, that he said he would leave politics, so Kouchner had to say how important his role in Kosovo administrative council.

<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>

[[Home <http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html>](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) | [Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html>](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu <<mailto:mirs@srbija-info.yu>>

APRIL 2000

STOP DE BOMBARDEMENTEN!

De NAVO bombardeert Joegoslavië niet omdat die gemene Milosevic die arme Albanezen uit hun huizen jaagt, maar omdat Joegoslavië geweigerd heeft om in de EU te integreren. Al tien jaar wordt geprobeerd de voormalige federale republiek Joegoslavië af te breken door het steunen van separatistische bewegingen. Zo erkende Duitsland onmiddellijk de uitgeroepen onafhankelijkheid van Kroatië. Het land kreeg militaire steun van oa. Duitsland en de VS. Later steunde de VS. de Bosniese moslim-leiding. In de Kroatische en Bosniese oorlog hebben over en weer etniese zuiveringen met alle wreedheden van dien plaats gevonden, maar alleen de misdaden van de Serviërs kwamen in het nieuws. Een deel van deze misdaden is niet eens bewijsbaar gepleegd door Bosniese Serviërs (zoals de granaat op het marktplein, nog steeds onopgehelderd omdat de moslim-leiding geen medewerking aan onderzoek verleende).

Al die tijd is de publieke opinie hier klaargestoomd voor het idee dat de Serviërs monsters en Barbaren zijn en de andere partijen zielige slachtoffers. Nu Polen, Hongarije en Tsjechië zich aangesloten hebben bij de NAVO en Rusland zwakker staat als ooit durft de NAVO het aan om zich niet alleen met deelrepublieken van het voormalig Joegoslavië te bemoeien, maar ook met een provincie van Servië. De eisen van het RAMBOUILLET overleg zou geen enkele president van geen enkel land hebben kunnen aanvaarden. Dat weet de NAVO ook wel, dus er is doelbewust voor gekozen om oorlog te voeren tegen Joegoslavië, zonder overigens het lef te hebben deze oorlog ook te verklaren. (Nog steeds wordt gesproken van de Kosovo-krisis...)

De redenen? Zoals gezegd lag Joegoslavië dwars bij de plannen voor een "verenigd Europa" en moet dus ekonomies en militair dusdanig verzwakt worden dat er geen bedreiging meer van uitgaat voor deze plannen. Verder is het goed voor het militair-industrieel kompleks om veel bommen te testen en te verkopen en is praktijk-training voor soldaten natuurlijk de effectiefste manier van oefenen. Omdat ook Albanië totaal gedestabiliseerd is (oa. door pyramidespelen uit de VS) kan de NAVO dit land nu totaal in haar zak steken en er permanente bases aanleggen. Wellicht kan er op termijn (met zeer veel goedkope arbeidskracht van de Kosovaarse vluchtelingen) ook een vrij-handelszone gevestigd worden.

Natuurlijk pleegt Servië oorlogsmisdaden bij de bestrijding van het UCK, maar de NAVO heeft geen recht daar kritiek op uit te oefenen. NAVO-lid Turkije doet bv. hetzelfde tegen de Koerden op veel grotere schaal. De VS hebben alle diktatoriale regimes in Latijns Amerika en elders in het zadel geholpen met wapenleveranties en "adviseurs". Ook Saddam Hoessein en Milosevic zijn overigens dictators die door de VS. gesteund werden (of worden?) totdat zij niet meer gehoorzaam genoeg waren.

M.i. moet de NAVO onmiddellijk en zonder voorwaarden stoppen met bombarderen, en al helemaal geen grondtroepen sturen. Het enige wat het westen kan doen voor de Kosovaren is vluchtelingen ruimhartig opnemen. Dat ze dit niet doen is een bewijs te meer dat dit geen humanitair-gemotiveerde oorlog is.

Wessel.

De systematiek van genocide

BABYLON: DE EEUW VAN HET
KWAAD, NEDERLAND 1,
21.31-22.23 UUR

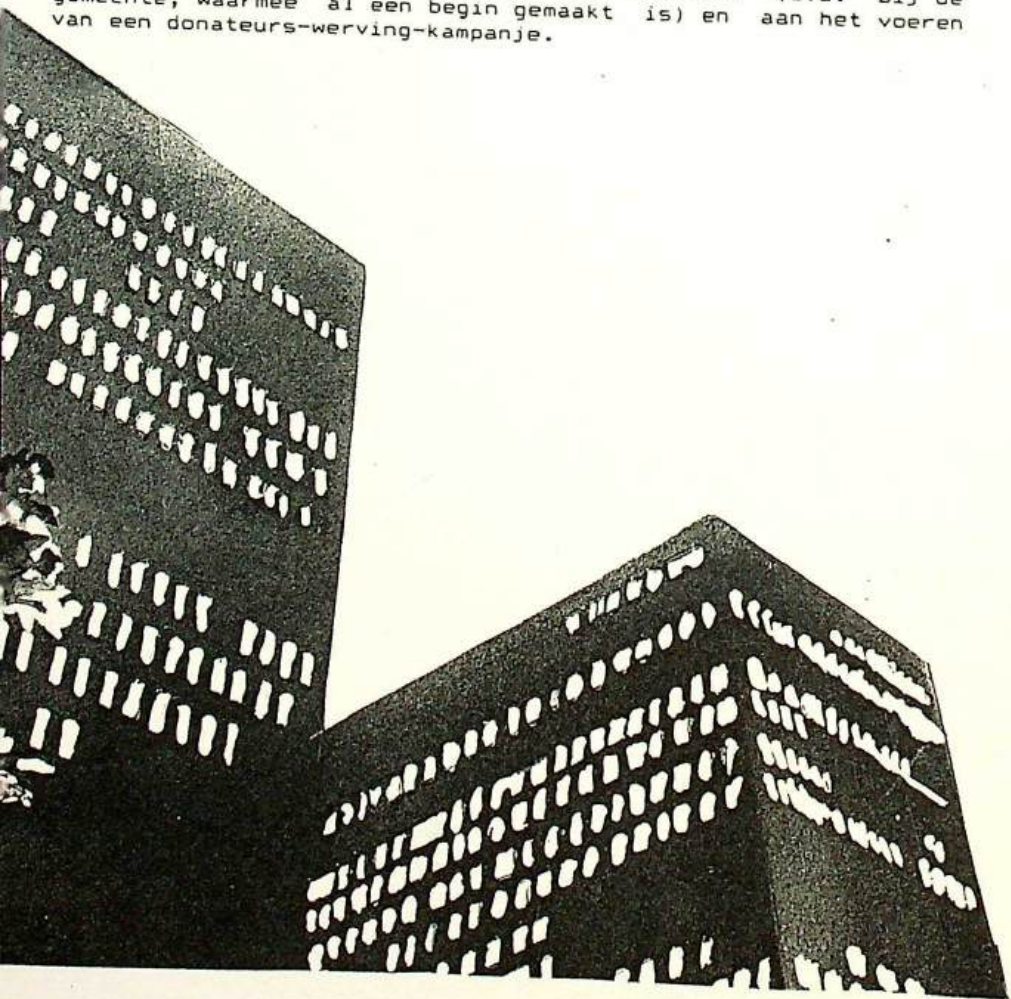
15-12-2000
Op 7 april 1994 begon in Rwanda de genocide waarbij in honderd dagen tussen de 500 en 800 duizend mensen werden vermoord. Een land waar daders en slachtoffers eenzelfde taal spraken, dezelfde religie deelden en al eeuwenlang naast en met elkaar op de heuvels leefden. Vijf jaar na de massale slachtpartij onder Tutsi's en gematigde Hutu's is het stadium van vergeven en vergeten nog lang niet aangebroken: 130 duizend Rwandezen vertoeven in de gevangenis op beschuldiging van misdaden tegen de menselijkheid of betrokkenheid bij moordpartijen. Een van hen is Monseigneur Augustin Misago. De Hutu-bisschop, door *Babylon* in de gevangenis van Kigali geïnterviewd, is voor zover bekend de eerste hoge katholieke prelaat ter wereld die terecht staat wegens medeplichtigheid aan massamoord. Volgens de aanklacht joeg de bisschop kinderen de dood in door ze uit te leveren aan de Interahamwe, de extremistische Hutu-milities. Behalve de Monseigneur zien we in de eerste aflevering van de driedelige documentaire-talkshow 'De eeuw van het kwaad' kindmoordenaar François Mbuga die als tienjarige jongen een van de kinderen uit zijn buurt vermoordde en Allison Desforges van Human Rights Watch die begin dit jaar *Leave none to tell the story* publiceerde waarin ze de systematiek achter de genocide in Rwanda analyseerde.

PR

konklusie:

Het was behoorlijk benepen maar het is toch gelukt: Met de hakken over de sloot zijn we het eerste jaar doorgekomen. Van de begroting van f 4000,- bij ons subsidieverzoek aan 27 fondsen hebben we f 950,- gekregen. Kennelijk zijn we er onvoldoende in geslaagd de besturen van deze fondsen te overtuigen van het belang van de Onderste Steen. Ook het werven van donateurs is in mindere mate gelukt als we gehoopt hadden. Desalniettemin zouden we het zonder de subsidies en donaties die we wel kregen niet gered hebben. Bij deze dan ook zeer bedankt.

Het overige geld hebben wij (medewerkers en bestuursleden) zelf opgebracht, waarvan deels in de vorm van een lening. Het is duidelijk dat we er in 1999 op de een of andere manier in zullen moeten slagen een degelijker financiële situatie te bereiken om het jaar 2000 te halen. Om dit te bereiken kunnen we denken aan aktiever lobbyen voor subsidie (o.a. bij de gemeente, waarmee al een begin gemaakt is) en aan het voeren van een donateurs-werving-kampanje.

*De kinderen zijn de toekomst, is een
gezegde. Bedenk dat in een land, waar
het de kinderen onmogelijk wordt
gemaakt, gewoon naar school te gaan en
elke dag geconfronteerd worden met de
angst die de bombardementen teweeg
hebben gebracht, de toekomst er voor
hen niet zorgeloos uit zal zien!*

Stichting OBJ is afhankelijk van uw steun!

Stort uw bijdrage op
actiegiro 8289610
t.n.v. stichting OBJ, Tilburg

Postbus 1322
5004 BH Tilburg

Telefoon en fax (013) 545 59 22
Mobiel (06) 54 90 72 17

K.v.K. Tilburg 18055690

Via bovenstaand adres en telefoonnummer is meer informatie verkrijgbaar over stichting OBJ en de situatie m.b.t. de getroffen basisscholen in Joegoslavië, alswel informatie over de toestand in Joegoslavië in het algemeen. Ook kunt u steunkaarten bestellen om de actie te steunen.

Stichting OBJ werkt samen met het Ministerie van Onderwijs in Joegoslavië.

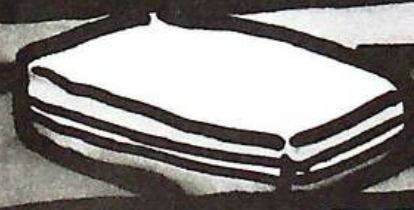
Nederland herstelt scholen Joegoslavië

ACTIE
giro

8289610

t.n.v. stichting OBJ, Tilburg

De NAVO-aanvallen hebben Joegoslavië zware schade toegebracht. Hun isolatie van de rest van Europa maakt het er ook niet beter op. Hulporganisaties staan niet in de rij om grootschalig hulp te bieden vanwege de politieke gevoeligheid. Veel organisaties zijn namelijk afhankelijk van grote giften. En er wordt nu eenmaal niet zoveel geld uitgetrokken de gebieden in Joegoslavië, die zich in een noodtoestand bevinden, te voorzien van hulp.

Op dit moment zijn in alle steden en dorpen in de getroffen gebieden mensen bezig hun scholen eigenhandig op te bouwen, zodat er weer les gegeven kan worden. Eigenhandig, ja, want geld voor materiaal is er bijna niet.

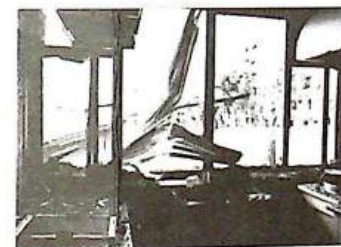
197 basisscholen zijn tijdens de bombardementen op Joegoslavië zwaar getroffen en nog eens 150 scholen hebben schade geleden door aanvallen op doelen dicht in de buurt...

De kinderen zouden niet de dupe moeten worden van de 'grote mensenpolitiek'

De stichting **Opbouw Basisscholen Joegoslavië (OBJ)** in Tilburg hoopt gehoor te vinden voor de noden van kinderen in Joegoslavië en vraagt hulp bij de wederopbouw van hun scholen.

Stichting **OBJ** wil landelijk actie voeren voor het herstel van de getroffen scholen in Joegoslavië. Daarbij wil stichting **OBJ** alle scholen die nog gesloten zijn wegens grote schade direct financiële hulp bieden. Deze financiële hulp gaat in de vorm van geld of goederen rechtstreeks naar de scholen. De geboden hulp vindt plaats onder toezicht van een contactpersoon van de stichting ter plaatse, om te controleren of de hulp ook daadwerkelijk daar terecht komt waar het hoort: bij de scholen!

Het afgebeelde fotomateriaal is afkomstig van basisschool Scetovar Markovic 'Toza' in Novi Sad. De foto's geven een beeld van de situatie van de getroffen scholen in Joegoslavië.

- Tijdens de NAVO-bombardementen is deze school 3 maal gebombardeerd, op 24 maart, 15 april en 6 mei 1999.
- Er is daarmee enorme schade aangericht aan het gehele gebouw, maar ook aan lesmateriaal, apparatuur als bv. computers en verwarmingsinstallaties. De schade bedraagt ongeveer 600.000 DM!
- De school telt 1409 leerlingen, waarvan, sinds de bombardementen, 25% vluchtelingen in zijn opgenomen.
- Doordat veel klaslokalen niet kunnen worden gebruikt, vinden lessen voor onbepaalde tijd plaats in 3 ploegen.
- Het grootste probleem waarmee de school heeft te kampen is het uitvallen van verwarming en elektriciteit. Dit is een probleem waar alle getroffen scholen in Joegoslavië mee te maken hebben. Stichting **OBJ** wil scholen dan ook vooral voorzien van elektro aggregaten.

Door Wil van der Klift, Internationaal secretaris NCPN, d.d. 20 februari 2000.

NCPN bezoekt Belgrado op uitnodiging van SPS

Van 16 t/m 19 februari jl. bezocht een vertegenwoordiger van de NCPN Belgrado, op uitnodiging van de Socialistische Partij van Servië (SPS). De uitnodiging was het gevolg van de standvastige anti-NAVO-politiek van de NCPN.

De NCPN heeft zich nooit vóór of tegen de regering van Milosevic uitgesproken en altijd het standpunt gehuldigd dat de 78 dagen durende bombardementen niet nodig waren en een barbaarse aanval betekenden op een soeverein land. Bovendien heeft de NCPN geen enkel vertrouwen in de onpartijdigheid van de Nederlandse media. De Nederlandse media lopen gewillig en slaafs aan het CNN-NAVO-lijtje. De Nederlandse politiek wordt steeds meer direct vanuit Washington en het Pentagon gedictieerd. Dat werd weer eens op grove wijze getoond in het programma *Netwerk*, uitgezonden door de NCRV, op maandag 21 februari jl. Van een ongeveer 45 minuten durend interview werden bijna uitsluitend enige, uit hun verband gerukte, uitspraken overgenomen, die pasten in het vooraf vastgestelde einddoel van de interviewers. Van een evenwichtig beeld was geen sprake. Het Nederlandse volk werd en wordt systematisch om de tuin geleid, als het gaat om de situatie in Joegoslavië.

Vooraf aan het bezoek heeft de NCPN afgesproken met de SPS dat er ook gelegenheid zou moeten zijn voor een ontmoeting met de Nieuwe Communistische Partij van Servië. In Belgrado bleek er ruimschoots gelegenheid te zijn om met allerlei partijen overleg te voeren. Over het algemeen was de sfeer tijdens het congres, de dag ervoor en erna openhartig, open en vriendschappelijk. Van enige politieke beïnvloeding was geen sprake. Wel vielen op de gedisciplineerde organisatie, de grote kundigheid en openhartigheid.

Politiek gezien bestaan er tussen de NCPN en de SPS tal van grotere en kleinere verschillen van mening. De NCPN heeft bijvoorbeeld grote vragen bij de haalbaarheid van de combinatie 'sociale rechtvaardigheid in een vrijemarkt economie', die de SPS lijkt na te streven. Op dit moment in de geschiedenis tellen echter vooral de overeenkomsten, en die zijn groot. Samen met vertegenwoordigers uit 53 andere landen, van welke soms meerdere, ook niet-communistische, partijen aanwezig waren, heeft de NCPN gedemonstreerd wat haar plaats op dit moment in de geschiedenis moet zijn. Daaronder waren vertegenwoordigers van China, Vietnam, Noord-Korea, Cuba, Angola, een aantal andere West-Europese landen, een reeks voormalige Sovjet-republieken, en een groot aantal vertegenwoordigers uit Latijns Amerika en Afrika. Uit Duitsland was de DKP aanwezig en uit België de PVDA. Er kan geen twijfel over bestaan dat het Servische (Joegoslavische) volk onze steun ondubbelzinnig verdient. Klassenstrijd in eigen land en internationale solidariteit gaan hand in hand, als partij en krant, als eten en ademen. Het één kan niet zonder het ander. Bij dit congres niet aanwezig te zijn, zou een historische blunder betekend hebben. Er kan ook geen twijfel over bestaan dat de buitenlandse inmenging in de interne aangelegenheden van de soevereine staat Joegoslavië onduelbaar zijn.

De NCPN is, op grond van een groot aantal feiten en bronnen, van mening dat de buitenlandse inmenging, waarvan de bombardementen een onderdeel vormen, direct heeft geleid en nog steeds leidt tot een geweldige escalatie van de problemen in Kosovo en Metohija, veroorzaakt door het UCK, met steun van de VS en haar NAVO-partners. Voor de bombardementen begonnen vonden er in Kosovo al 1885 terroristische aanvallen (1129 op politiepersoneel en materieel en 756 op burgers)) van het UCK plaats, waarbij 288 mensen werden gedood en 562 gewond.

Waar de Nederlandse bevolking dag in dag uit 78 dagen en meer werd geconfronteerd met schokkende beelden van Albanese vluchtelingen, zwijgt de pers nu in alle talen, terwijl er op dit moment 360.000 Kosovaren gevlucht zijn naar Servië. Samen met de 700.000 al eerder uit Bosnië en Kroatië gevluchte mensen vormt dit een zware last voor de Servische economie. Het gaat daarbij om 224.000 vluchtelingen van Servische afkomst, maar niet alleen. Onder de vluchtelingen in Servië bevinden zich ook zo'n 136.000 Montenegrijnen, roma, Egyptenaren, moslims, Turken en anderen. Zij worden zo goed mogelijk binnen de Servische gemeenschap geïntegreerd. Op dit moment trekken grote groepen Albanese uit Albanië naar het rijkere Kosovo en verdrijven zelfs de Kosovo-Albanese, onder het oog van 45.000 KFOR-soldaten, die een alliantie hebben gevormd met het UCK. In Kosovo nemen criminaliteit en geweld alleen maar toe.

In Servië is een verrassend snelle start gemaakt met de wederopbouw van de schade van 78 dagen bombardementen, waaraan 19 westerse landen deelnamen, waarvan 10 actief, met 1100 vliegtuigen. Er vonden 25.200 aanvalsgolven plaats, waarbij 10.000 kruisraketten werden gebruikt en 25.000 ton explosieven. Van de gedode burgers was 30 procent kind, terwijl 40 procent van de gewonden kinderen waren. Het merendeel van de aanvallen was bewust tegen burgers gericht. Daarbij ging het niet om afzwaaiers, maar om een beleid dat gericht was op het bestraffen van de Servische bevolking voor haar wil om onafhankelijk te blijven. Alleen op die manier is ook te verklaren dat er zoveel aanvallen waren op ziekenhuizen, scholen, bruggen en cultureel erfgoed. Uiteindelijk heeft het Joegoslavische leger zeer beperkte schade opgelopen. Alleen al in Belgrado vielen er 2000 burgerslachtoffers.

De NCPN zal binnenkort met meer feitenmateriaal naar buiten komen.

land in het gezelschap Vest-Europese imperialis- rijkenland mag, op de Bal- thans, de kleine imperialist et kweken van een stem- en het richtinggeven aan ychisch-mentale instelling en volk is een complexe met veel tegenstrijdighe- die zijn er te over in Grie- nd. Door dit historisch eide - gedeeltelijk spon- gedeeltelijk ook van af gecultiveerde - complex entaliteiten en houdingen speelt ineens de 'nieuwe ese dimensie', volkomen nd tegen de gebeurtenis- het echte leven, die 'een ijk 'anti-Europese' dimen- vorderen. Hier moet overi- vel even gelet worden op rmen 'Europa' en 'Euro- Deze worden namelijk gesteld met het enige wat geacht wordt door de inspi- ron van 'Europa': het stre- aar een kapitalistische Unie en nog grotere bewegings- id, voor nog meer 'Lebens- voor de heel grote bedrij- die zich nog veel te veel derd voelen door bestaan-

Socialistisch Europa nodig

En dat kan alleen maar een socia- listisch Europa zijn, maar dan ook echt. Dus geen "kapitalisme met een menselijk gezicht", zoals de traditionele sociaal-democrati- sche partijen met in deze tijd hun kleinere 'groen-rode' en/of 'roze' meelopers al ruim 100 jaar voor- staan.

Een ding is zeker: met de 'Europe- se burger' lukt het niet in Grie- kenland en waar eigenlijk wel? Zijn er mensen, die snappen wat dat is? Een tegengestelde rich- ting is merkbaar, met flinke onderlinge verschillen tussen de lidstaten. Hetzelfde sociaal-eco-

omstandigheden alleen maar een reactionaire unie zijn, zei Lenin al zo'n 80 jaar geleden. Tegen dit Europa zijn, zo probeert de KKE de mensen duidelijk te maken, is geen isolationisme, maar integendeel het onderdeel van een progressieve levenshou- ding. Niemand kan tegen het opbouwen van een unie tussen volkeren zijn, als die echt (dus in de praktijk en niet alleen in woor- den) in het belang van de grote gemanipuleerde meerderheid van de Europese bevolking is.

Geen McDonald's zonder McDonnell

"Opdat de globalisering kan functioneren, mag Amerika niet bang zijn, als een almachtige supermacht, die het feitelijk is, op te treden," schreef Thomas Friedman, de politieke hoofdred-acteur van de New York Times (van 28 maart 1999), vier dagen na begin van de NAVO-bombar- dementen op Joegoslavië, en hij vervolgt: "De onzichtbare hand van de markt kan nooit functio- neren zonder de onzichtbare vuist - McDonald's kan niet groeien zonder McDonnell Dou- glas, de bouwer van de F15. En de onzichtbare vuist, die de wereld buiten de technologie van Silicon Valley weet te hou- den, is het leger, de luchtmacht,

NAVO-oorlog en hoofdtegenstellingen van het imperialisme

Door Klaus von Raussendorff en Oliver Wagner(*)

Manifest plaatst de komende periode een analyse over de beestachtige NAVO-oorlog tegen Joegoslavië en de vier belangrijkste punten van tegen- spraak in de imperialistische wereldor- de. Vandaag het tweede deel van de tegenspraak tussen de centra van het imperialisme en de onderdrukte landen en het aan de dag treden van strategi- sche allianties tussen anti-imperialisti- sche regionale machten (1)

24-2-2000

Geen McDonald's zonder McDonnell

"Opdat de globalisering kan functioneren, mag Amerika niet bang zijn, als een almachtige supermacht, die het feitelijk is, op te treden," schreef Thomas Friedman, de politieke hoofdred-acteur van de New York Times (van 28 maart 1999), vier dagen na begin van de NAVO-bombar- dementen op Joegoslavië, en hij vervolgt: "De onzichtbare hand van de markt kan nooit functio- neren zonder de onzichtbare vuist - McDonald's kan niet groeien zonder McDonnell Dou- glas, de bouwer van de F15. En de onzichtbare vuist, die de wereld buiten de technologie van Silicon Valley weet te hou- den, is het leger, de luchtmacht,

derheid van schatrijke geldmag- naten en hun kompanen, die elkaar onder meer ieder jaar ontmoeten op de zogenaamde wereldhandelstop. Geheel in de trant van het militaire jargon, verklaarde de directeursbe- drijfsleider, Claude Smadja, op het hoogtepunt van de NAVO- bombardementen: "Onder deze omstandigheden is de enige optie meedogenloze en meer intensieve luchtoperaties, ge- combineerd met de massale inzet van antitankwapens, om de gehele militaire en paramili- taire infrastructuur van het land te vernietigen. Met andere woorden: een drempel van on- verdraaglijke verwoesting te schaffen voor een zo vasthou- dende dictator als Milosevic. Als

dat niet volstaat, dan moet er onverwijld een massale inter- ventie op de grond volgen, nadat de bombardementen zijn gebruikt, om deze voor te berei- den." (Citaat van Vladimir Vol- koff, in "Désinformation flag- rant délit", Parijs, 1999, blz. 91, overz. van schrijvers)

Westerse belangen

In Joegoslavië is het de interna- tionale concerns niet volledig gelukt, 'overbodige' nationale productiecapaciteit via de gewone dwangmaatregelen door de internationale financiële instituten uit te schakelen en de diverse economische bran- ches geheel onder elkaar te ver- delen. De NAVO-bombarde- menten op raffinaderijen, fa- brieken en andere civiele pro- ductieplaatsen doen het ver- moeden ontstaan, dat zo ook concurrerende industriële capa- citeit "afgebouwd" had moeten worden. "Bij de eerste fabrieken die werden verwoest, behoorde de grootste sigarettenfabriek van de Balkan. De afzet van het Duitse Reemtsma-concern kon hiervan profiteren (...). Het con- cern... behaalt tegenwoordig deels een uitmuntend markt- aandeel: in Slovenië 78 procent, in Slowakije 50,1 procent, in de Oekraïne 43,6 procent, in Polen 27,5 procent, in Hongarije 23 procent etc. (...) In de Joegoslavische indus- triestad Kragujevac werd de autofabriek Zastava meerdere keren aangevallen. Een concu-

rent voor Skoda, de dochter- maatschappij van Volkswagen, die in Oost-Europa een belang- rijke rol speelt.

Joegoslavië nog overeind

Reeds bij de eerste stagnaties in leveringen van auto's uit Joego- slavië maakten VW-handelaren reclame voor Skoda ten nadele van Zastava en Yugo. In 1991 ging het Franse autoconcern Renault in de concurrentieslag met VW om de overname van Skoda. VW behaalde de over- hand en produceert intussen niet alleen in Tsjechië en Slowa- kije, maar ook in Hongarije en Polen. Het één na grootste Fran- se autoconcern, Peugeot, en het Italiaanse Fiat-concern wilden in Kragujevac gaan produceren (Handelsblatt 29 april, 1999, blz. 3)...

Voor de petro-chemische fa- briek Petrohemija in Pancevo hadden buitenlandse investeer- ders van tevoren al interesse getoond. De installatie, die gold als de 'parel' van de Joegoslavi- sche economie, werd net zo ver- woest als de twee grootste raffi- naderijen van het land bij Novi Sad en Pancevo. Ook de opslag- plaatsen van de benzinstation- keten Jugopetrol en Beopetrol werden gebombardeerd. Alle- bei waren te verkopen objecten in de eerste golf van privatise- ring. Bij de privatisering kunnen we uitgaan van speciale belang- stelling van Russische aardolie- concerns.

Lees verder pagina 15

EERLIJKE JOURNALISTIEK

Jan 2000

De NAVO-oorlog tegen Joegoslavië heeft niet alleen de zwakte van de Nederlandse democratie, maar ook de conformiteit van de vaderlandse pers blootgelegd. In de berichtgeving lieten de media zich, zonder uit- zondering, door de westerse 'spindoctors' in de gewenste invalshoek drukken. Zo werkten ze - zonder twijfel onbedoeld - mee aan de legitimering van deze 'humanitaire oorlog'.

Sinds de politioenele acties in Indonesië heeft het Nederlandse volk zich niet meer zo gemakke- lijk laten manipuleren. Natuurlijk, iedereen betreunde de collaterale schade. Maar welke journalist vroeg zich af hoe de precisiebombardementen zich verhielden tot de aanvallen met (terroristische) splinterbommen op burgerdoelen zoals beschre- ven in de Geneefse Conventie?

Ja maar, verwerpen hoofdredac- teuren zich, lees dan ook onze opiniepagina's waarop mensen

als Marcel van Dam hun tegen- draadse opvattingen slijten. Pluriformiteit-in-de-krant als schaamlap voor de grote vervlak- king van het perslandschap.

Het ideaal van de eerlijke jour- nalistiek, die haar keuzes niet baseert op economische belan- gen maar op algemeen aanvaarde menselijke waarden, dreigde in de jaren negentig van de twintig- ste eeuw kopje onder te gaan. Daarom is Targets nodig. Deze krant baseert zich op informatie van kritische bronnen die zich hebben verdiept in mondiale, ontwikkelingen, politiek-strategi- sche aangelegenheden, sociaal- economische ontwikkelingen, milieu en mensenrechten.

De redactie opereert onafhan- kelijk en hoopt een breed publiek aan te spreken door een inval- shoek die niet bepaald wordt door westerse nieuwsagentschappen, commercialisering of belangen van politieke krachten die de wereld willen overheersen. Wij

willen relevante informatie aan- dragen en niet meedoen aan de trend om in te spelen op emoties die regeringen maar al te graag exploiteren om hun machtspoli- tiek te doen slagen.

Het fenomeen van het politiek vooringenomen journaal dat als een school vissen bijeen blijft om maar geen algemeen aanvaarde 'primeur' te missen, is al in 1938 famous beschreven door Evelyn Waugh. Door de sterke versnel- ling van het nieuws volgen de 'scoops' elkaar steeds sneller op en bepaalt een spindoctor als Alistair Campbell (die van Tony Blair) wanneer wij op de bank voor de buis verantwoordigd storten op giro 555. Daartegen wil Targets tegenwicht bieden.

De redactie hoopt veel lezers aan zich te binden. Want alleen met voldoende abonnees is deze krant in staat te investeren in een verdere professionalisering van de eerlijke journalistiek in ons

Canada:

Uraniumstof fataal

Tijdens de Golfoorlog ingeademd ura- niumstof is de oorzaak van het overlijden van een Canadese oorlogsveteraan. Dat is na uitgebreid Amerikaans onder- zoek vastgesteld. In de beenderen en het orgaanweefsel van oud-militair Terry Riordon werden resten aangetroffen van verarmd uranium. Riordon vocht in 1991 in de Golfoorlog tegen Irak. Ook in de uri- ranen zijn sporen van uranium gevonden. Uranium wordt als deklaag gebruikt bij wapens, munitie en tanks. Het is radioac- tief. Bij het ontploffen van de munitie moet radioactief stof zijn vrijgekomen. Bij Riordon blijkt dat uranium zich in het lichaam ophoopt. Amersf.C.11/2

Poging om Joegoslavië uit VN te zetten mislukt

DOOR THALIF DEEN

JAN 2000

NEW YORK - Een poging van Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Slovenië en Macedonië om de Federale Republiek Joegoslavië (FRY), die nu nog bestaat uit Servië en Montenegro, uit de Verenigde Naties te zetten, is mislukt. De indieners slaagden er niet in voldoende landen achter hun ontwerpresolutie te krijgen.

De FRY, beter bekend onder de naam ex-Joegoslavië, is sinds het uiteenvallen van het voormalige Balkanland met die naam, uitgesloten van deelname aan VN-vergaderingen. De ontwerpresolutie mikt op het 'de facto' schrappen van de FRY als lidstaat, waarna 'rest-Joegoslavië' (Servië en Montenegro) een nieuwe aanvraag tot lidmaatschap zou kunnen doen. In afwachting zou de Joegoslavische vlag voor het VN-hoofdkwartier in New York gestreken en het oude nambord naast de ingang verwijderd moeten worden. De afgekeerde resolutie was het werk van Kroatië, Slovenië, Bosnië-Herzegovina en Macedonië en had de steun van de meeste moslimlanden aangesloten bij de Organisatie van de Islamitische Conferentie (OIC).

In september 1992 stemde de Veiligheidsraad over een resolutie waarin gesteld wordt dat "de

staat die tot nog toe gekend was als de Socialistische Federale Republiek Joegoslavië heeft opgehouden te bestaan." Drie dagen later was het aan de Algemene Vergadering om te stipuleren dat "de Federale Republiek Joegoslavië niet automatisch het lidmaatschap van de voormalige Socialistische Federale Republiek kan voortzetten en (daardoor) het lidmaatschap opnieuw moet aanvragen." Maar volgens VN-experts boden beide resoluties onvoldoende houvast om de precieze juridische status van de FRY binnen de VN te bepalen. Het praktische gevolg was dat het secretariaat de FRY als een gewone lidstaat bleef behandelen; de Joegoslavische vlag wappert nog steeds voor de VN-gebouwen en de jaarlijkse verplichte bijdrage van Belgrado wordt elk jaar berekend.

Na twee vergaderingen achter gesloten deuren van de 116 lidstaten van de Beweging van Niet Gebonden Landen (NAM) bleek dat het voorstel op onvoldoende steun kon rekenen om ermee naar de Algemene Vergadering te gaan. Tijdens de Koude Oorlog was de voormalige Socialistische Federale Republiek Joegoslavië één van de initiatiefnemers en motoren van de Beweging van

Niet Gebonden Landen. Onder meer India, Irak, Libië en Uganda maakten 'principiële bezwaren tegen het voorstel van 'de facto' uitsluiting. Het zou de eerste keer in de geschiedenis van de volkerenorganisatie zijn dat een lidstaat op initiatief van de Algemene Vergadering haar lidmaatschap ontnomen wordt. "Goedkeuring van deze resolutie zou een gevaarlijk precedent hebben geschapen," zei een Aziatisch diplomaat na afloop van de discussie.

"Vooral voor kleinere en onmachtige staten schuilt achter dit voorstel een dreigend precedent," zei ook Belgrado in een mededeling. Daarin argumenteerde de Joegoslavische regering dat de FRY "geen nieuwe maar een bestaande staat" is, waardoor een nieuwe aanvraag tot lidmaatschap onzin zou zijn geweest. Belgrado liet ook weten dat de resolutie de bilaterale betrekkingen tussen de FRY en de andere opvolgerstaten zou hebben geschaad en "schadelijke gevolgen" hebben gehad voor "de implementatie van de vredesakkoorden van Dayton en Parijs" over Bosnië-Herzegovina.

(IP)

POLITICI EN MILITAIERENPERSOONLIJK AANSPRAKELIJK Schadeclaim voor bommen op tv-tudio Belgrado

VAN ONZE REDACTIE

AMSTERDAM - Slachtoffers van het gerichte bombardement op de televisiestudio in Belgrado gaan schade verhalen op de Nederlandse overheid, politici en militairen. Ook nabestaanden hebben hun zaak in handen gegeven van de Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavië.

De stichting 'Permanente commissie inzake Nederlandse oorlogsmisdrijven in Joegoslavië' is speciaal opgericht om via de rechter schadevergoedingen voor Joegoslaven af te dwingen. Nadrukkelijk ook bij ministers, Tweede-Kamerleden, militaire bevelvoerders en F16-vliegers individueel.

"Daarmee brengen we tot uitdrukking dat de beginselen van Neurenberg inzake de persoonlijke verantwoordelijkheid ook gelden voor deze oorlogsmisdrijven", zegt advocaat Nico Steijnen, mede-oprichter van de Permanente Commissie. "Zo nodig zullen we de verantwoordelijken nog lang na het einde van hun loopbaan achtervolgen met hun misdaden". Behalve civiele procedures wil de Permanente Commissie ook strafrechtelijk actie ondernemen.

Toegejuicht

Het bombardement van de RTS-studio in Belgrado in de vroege morgen van 23 april is het eerste concrete schadegeval dat de Permanente Commissie aanpakt. Volgens Steijnen is het de sterkst denkbare zaak. "De opzet staat vast. Niemand kan meer stellen dat het ging om een afzwaaijer of zogenoemde 'collateral damage'. Kok en Van Aartsen hebben de actie zelfs toegejuicht. Dat versterkt hun persoonlijke aansprakelijkheid nog eens."

Het bombardement op de studio leidde tot kritiek in het westerse kamp. Journalisten ver-

oordeelden het beschieten van nieuwsbrengers omdat daarmee een ongekend precedent is geschapen. Journalisten die een van de strijdende partijen als propagandisten ziet, zijn nu vogelvrij.

Vooral westerse correspondenten die ten tijde van het bombardement in Belgrado werkten, staken hun verontwaardiging en medeleven niet onder stoelen of banken. Gerrie Eickhof verscheen de volgende dag met een target op zijn revers in het NOS Journaal.

Reprimande

Een van de 23 slachtoffers was de 27-jarige grimeuse Jelica Munitak die Eickhof ten tijde van de bombardementen dagelijks schminkte voor hij via de satelliet verslag deed van de situatie in Belgrado ten tijde van de bombardementen.

In Nederland bestond weinig begrip voor de bezwaren tegen de aanval op de studio en de emoties van Eickhof. Diens hoofdredacteur, Nico Haasbroek, gaf zijn verslaggever een openlijke reprimande. Premier Kok verdeedigde de actie omdat de staatsomroep RTS alleen maar propaganda zou bedrijven en tot haat zou aanzetten.

"Dat is gewoon aantoonbaar onjuist", reageert Nico Steijnen. De raadsman van de Joegoslaven beschikt over videobeelden van alle RTS-nieuwsuitzendingen sinds het begin van de NAVO-aanval. "Daaruit blijkt klip en klaar dat de redactie zich niet aan

Bombardement op de RTS-studio

etnische haatdragerij schuldig heeft gemaakt. Integendeel, zou ik willen zeggen."

Larry King

Bij het bombardement kwam ook bijna de minister van Informatie om het leven. Hij arriveerde 's nachts te laat bij de studio waar hij was uitgenodigd voor een live-gesprek met Larry King van CNN. De Amerikaanse

nieuwszender bleek achteraf - tot woede van de andere westerse media - als enige door de NAVO gewaarschuwd te zijn over het tijdstip van het bombardement. Larry King verontschuldigde zich later en verklaarde dat de waarschuwing binnen was gekomen bij de nieuwsredactie in Atlanta en dat hij daarvan niet op de hoogte was gesteld.

Europese Unie verder verdeeld over Joegoslavië

VAN DE REDACTIE

JAN 2000

AMSTERDAM - In de Europese Unie treden de onderlinge tegenstellingen met betrekking tot Joegoslavië steeds meer op de voorgrond. Terwijl de meest fanatieke Amerikaanse bondgenoten - Nederland en Engeland - binnen de Unie ijveren voor een harde lijn en het voortzetten van het embargo tegen Belgrado, beginnen net name Italië en Griekenland afstand te nemen van de Verenigde Staten.

Recente beslissingen in Rome en Athene lijken aan te geven dat geen van beide regeringen zich wil verzoenen met de kloof die door het NAVO-optreden is veroorzaakt.

Volgens de krant Albanian Daily News heeft het Italiaanse consortium Consortio Europeo Italia ondanks de sancties aangekondigd een handelscentrum bij Belgrado te openen. Het consortium, waarin ook Franse ondernemingen deelnemen, bestaat uit bedrijven die werkzaam zijn op het gebied van voedselproductie, telecommunicatie en de auto-, metaal-, en meubelindustrie. De aankondiging betekent een regelrechte uitdaging van het westerse handelsembargo tegen Joegoslavië. Ondanks de westerse kritiek op de oorlog in Tsjje-

en Athene heeft onlangs 21 Tor-M1 luchtafweerinstanties gekocht.

Hoewel Italië en Griekenland de NAVO gesteund hebben in haar bombardementen op Joegoslavië, bestond in beide landen grote twijfel over de juistheid daarvan. Nu maken beide landen zich grote zorgen over de gevolgen van de oorlog. Turkije geeft steun aan Albanië, wat tot wroef leidt in Griekenland. Italië worstelt nog steeds met het probleem van de Albanese vluchtelingen en immigranten.

De verdeeldheid in de NAVO is nog lang niet weggenomen. De wijze waarop het bondgenootschap de situatie in Kosovo heeft laten verslechteren betekent een groeiende bedreiging voor de stabiliteit van de landen in het zuiden.

gen tussen Rome en Moskou zich te versterken. Op 20 januari zegde de Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken, Lamberto Dini, Rusland 8,3 miljoen dollar toe voor de vernietiging van chemische wapens. Een week later tekenden de Italiaanse onderminister voor Defensie, Gianni Rivera, en zijn Russische collega Nikolai Mikhailov, een overeenkomst die het Italië mogelijk maakt om Russisch militair materieel te kopen en die voorziet in samenwerking op veiligheidsgebied.

Het Balkan Stabiliteitspact is een goed voorbeeld. Het pact dat door de VS en de EU met veel bombarie was aangekondigd, zou miljarden uitrekken voor de wederopbouw van de Balkan, met uitzondering van Joegoslavië. Premier Kok had al namens Nederland jaarlijks een half miljard toegezegd. In de praktijk blijkt het pact een dode letter en hebben de westerse landen zich ervan gedistantieerd.

Ook Griekenland heeft zich tot Rusland gewend voor de aankoop van militair materi-

Griekenland en Italië die zich realiseren dat zij voor de gevolgen moeten opdraaien, lijken daarom het heft in eigen handen te hebben genomen.

SP-vragen over Orahovac

JAN 2000

STRAATSBURG - Erik Meijer, lid van het Europees Parlement voor de Socialistische Partij, vreest dat de situatie in de Kosovaarse stad Orahovac kan uitlopen op een tweede Srebrenica. In het door Serviërs bewoonde deel van de stad is volgens Meijer op dit moment een situatie aan het ontstaan die sterk lijkt op die van de eveneens door Nederlandse militairen bewaakte 'safe haven' Srebrenica in 1995.

"De minderheden in Kosovo raken volledig geïsoleerd. De Albanese willen de omsingelde Serviërs en zigeuners graag kwijt", stelt Meijer in vragen aan de Europese Commissie.

De europarlementariër stelt ook vragen over een onderzoek van forensisch specialisten naar het incident van Racak. Het onderzoek, dat in opdracht van de EU is uitgevoerd, zaait twijfel over de officiële lezing van het incident. De NAVO gebruikte dat verhaal als aanleiding voor de bombardementen op Joegoslavië.

Miljoen mark bij broer Thaci

VAN DE REDACTIE

JAN 2000

PRISTINA - Het Franse persbureau AFP meldt dat de internationale politie-macht in Kosovo bij een huiszoeking bij Gani Thaci, de broer van UCK-leider Hashim Thaci, een hoeveelheid vreemde valuta heeft aangetroffen ter waarde van ruim één miljoen Duitse markten. Bij de huiszoeking, die plaats vond op 3 januari, werden eveneens twee wapens aangetroffen waarvoor hij geen vergunning had. AFP heeft dit opgetekend uit de mond van Michael Pechl, woordvoerder

van de VN-politie in Kosovo. Gani Thaci (42) werd gearresteerd en op 5 januari weer vrijgelaten. De VN-politie verklaarde dat het geld in beslag is genomen totdat nader onderzoek duidelijk maakt wat de herkomst is. Het appartement werd volgens de politie en KFOR doorzocht omdat soldaten op oudejaarsdag getuigen waren van een schietpartij vanuit de woning.

FHSR 2000

DE NIEUWE WERELDORDE

Het karakter van het Amerikaans expansionisme

In een serie artikelen over de internationale ontwikkelingen in het tijdperk van na de Koude Oorlog, wordt ingegaan op de verschillende facetten van een complex en niet-ongevaarlijk proces. Hebben we te maken met losstaande gebeurtenissen of bestaat er een samenhang? Wie en wat zijn de drijvende krachten achter de ontwikkelingen en wat zijn dan hun uiteindelijke doelstellingen? Hoe zal dit zich vertalen in de dagelijkse realiteit en wat zullen de consequenties zijn voor onze levensomstandigheden? Vragen die voor een ieder die zich met vraagstukken van vrede en ontwikkeling bezighoudt, wezenlijk zijn.

De Verenigde Staten zijn onmiskenbaar als voornaamste grootmacht uit de Koude Oorlog voortgekomen. Toch kan nog niet worden beweerd dat zij hun leidende positie al hebben verzekerd. De huidige situatie moet niet worden bezwaard om de wereldhalftal gezien worden als een overgangsfase. De uitkomst van het gevecht om de wereldheerschappij staat geenszins vast. Nieuwe religieuze blokvorming op economisch en militair gebied kan een obstakel worden voor de werelddominantie van de Verenigde Staten. Dit maakt de huidige tijd zo gecompliceerd en gevaarlijk.

Het gevecht om de grondstoffenvoorzien, markten en de militaire controle over de strategische gebieden is in volle gang. De Verenigde Staten handelen daarin op een wijze zoals zij sinds hun ontstaan hebben laten zien: doortastend en meedogenloos. Het traditionele beeld in Europa van 'de Amerikanen als volwassene kinderen', met een minderwaardigheidscomplex ten opzichte van Europa door het ontbreken van historie en militairen aspecten voor Amerikaanse politici en militairen luist niet op. Zij zijn berekend en hebben geen scrupules. In dit artikel wordt daarom ingegaan op een aantal kenmerkende aspecten van het Amerikaanse optreden, die historisch een constante vormen.

Het belangrijkste kenmerk van het optreden van de Verenigde Staten is dat het doel, net als hun 'waarden en normen', altijd van 'universe-

le aard' is dat 'als een door god gegeven missie' krachtig en agressief moet worden uitgevoerd. Een tweede kenmerk is dat hun doelstellingen altijd nauw verbonden zijn met de kwestie van de 'nationale veiligheid'.

De 'universele waarden' vinden hun oorsprong in de strijd die de Europese kolonisten in Noord-Amerika hebben moeten voeren om zich los te maken van de oude moederlanden. De ideeën van de Franse Revolutie vonden in de Nieuwe Wereld grote weerklank, omdat deze een perfecte ideologische basis vormden voor de afscheiding van de koloniale Europese machten. Door de interne Europese conflicten in de 18de eeuw, Frankrijk en Spanje enerzijds en de Britse macht anderzijds, was Engeland niet in staat de onafhankelijkheid van haar kolonien in Noord-Amerika te verhinderen. Dit was een beslissende factor die het ontstaan van de republiek mogelijk heeft gemaakt.

De ideeën van de Franse Revolutie botsten ook met het staatkundig concept van het toenmalige Europa dat zich nog van de restanten van de feodale periode moest bevrijden. De nieuwe staat die aan het eind van de 18de eeuw op het Noord-Amerikaanse continent ontstond, had daarom een fundamenteel andere kijk op het punt van staatkundige eenwording dan Europa. Tegenover de Europese lappendeken van staten en vorstendommen, onderling verschillende en vorstendommen, onderling verschillend, zowel politiek, economisch als cultureel, en voortdurend in conflict, stelden de Verenig-

de Staten het concept van totale eenwording, gebaseerd op volledige onderwerping van de wezenlijk onderdeel van de pacificatie was.

Een wezenlijk onderdeel van de pacificatie was de volkeren van hun taal en cultuur te beroven. De verovering van het grondgebied van het Noord-Amerikaanse continent betekende dan ook de volledige uitroeiing van de aanwezige culturen en volkeren. De Verenigde Staten elimineerde elk nationaal, politiek en cultureel verschil. De expansie op economisch en politiek gebied ging gepaard met een racisme, waarin de Angelsaksische cultuur - en vooral de taal - superieur werd gesteld.

Door het ontbreken van een tegenmacht op het Amerikaanse continent kon van de Oostkust tot de Westkust één macht ontstaan, geografisch gescheiden van de belangrijkste rivieren door de Atlantische Oceaan. Aan deze grenzing onttienen de Verenigde Staten het recht tot ingrijpen in het gehele continent. De Verenigde Staten transformeerden zich tot 'Amerika' en de staatsburgers heten 'Amerikanen', waarbij voorbij wordt gegaan aan het feit dat er op het Amerikaanse continent ook andere volken leven.

Het zuidelijk gedeelte van het Amerikaanse continent bleef onder Europees koloniaal gezag. Geïnspireerd door de ideeën van vrijheid en democratie, die de grondleggers van de Noord-Amerikaanse natie koesterden, vierden de meest progressieve sectoren van Latijns

DOOR NICO VARKEVISSER

Amerika de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten en gebruikten ze het als voorbeeld. De nieuwe Amerikaanse actieve karakterseerde zich echter vanaf zijn geboorte door een ongecontroleerde wil tot expansie, verbonden met veiligheidscriteria en raciale vooroordelen. Al zeer vroeg, in 1783, schreef Don Pedro Abarca de Bolea, een vooruitziende Spaanse diplomaat, aan Koning Karel III van Spanje: "De nieuwe macht, gevormd in een land waar niemand is om haar te stoppen in haar ontwikkeling, zal alles verstoren wanneer zij klaar voor is. Deze federatieve republiek is wellicht nog een dwerg omdat zij gecreëerd en gevormd is door twee machtige Europese landen, Spanje en Frankrijk, maar morgen zal het, wanneer zij haar oprichting heeft geconsolideerd, een reus zijn en later zal het een oncontroleerbare kolos in de regio zijn. Deze staat zal volledig vergeten welke voordelen het heeft gekregen van deze twee machten en zal alleen denken aan de eigen uitbreiding (...) het eerste wat het zal proberen te krijgen is geheel Florida (...). Na het opwerpen van hindernissen voor onze defensie van Cuba en de Kleine Antillen, zal het gemakkelijk voor haar zijn om deze in te nemen. Later zal het proberen Nieuw Spanje te veroveren". (1)

Drie jaar later bevestigde Thomas Jefferson, opsteller van de Verklaring tot Onafhankelijkheid en door velen beschouwd als de vader van de Noord-Amerikaanse democratie, de be-

zorgdheid van Graaf de Aranda:

"Onze Confederatie moet worden beschouwd als de kern van waaruit geheel Amerika, zowel Noord als Zuid, moet worden bevolkt. We moeten wel in gedachten houden dat de volkeren in het zuiden er belang bij hebben om zich zo snel mogelijk van de Spanjaarden los te maken. Deze landen zouden niet in betere handen kunnen vallen. Mijn angst is alleen dat de krachten die dit zouden moeten stoppen, voordat onze bevolking voldoende is toegenomen en we in staat zijn om ze stuk voor stuk over te nemen, wel eens te zwak zouden kunnen zijn." (2)

Al in 1829 zei Simón Bolívar dat hij voorzag dat "de Verenigde Staten voorbestemd waren om in naam van de vrijheid een plaag van ellende en misère voor Latijns Amerika te worden".

De expansie van de Verenigde Staten over het Amerikaanse continent vond plaats door uitroeiing van de autochtone bevolking, inbeslagnamen van aangrenzende gebieden en een geleidelijke verwijdering van de Europese landen van hun traditionele markten.

Vanaf hun ontstaan hebben zij de Europese machten gezien als hun belangrijkste tegenstanders. Het lag ten grondslag aan de Monroe-doctrine, waarin de Verenigde Staten de Europese machten het recht ontzegden zich met aangelegenheden van het gehele Amerikaanse continent te bemoeien. De doctrine werd afgekondigd in de jaren twintig van de

vorige eeuw om bemoeienis van Europa met Cuba te verhinderen. Er zouden er nog twee volgen met betrekking tot Cuba die grote internationale consequenties hadden: het Platanamente uit 1902 en de Helms-Burton wet uit 1996. Het geeft aan hoezeer Cuba een sleutelwedge is in de driehoeksvierhouding Europa, de Verenigde Staten en Latijns Amerika, iets wat door de Europese landen veruit onvolgende onderkend wordt.

Vanaf de Monroe-doctrine introduceren de Verenigde Staten ook een tweede kenmerk in hun politiek, namelijk het verbinden van de buitenlandse politiek met de kwestie van de 'nationale veiligheid'. Vanaf Monroe krijgt het concept 'nationale veiligheid' een supranationaal karakter. De eigen nationale veiligheid als hoeksteen voor de buitenlandse politiek nemen en de volstrekte minachting voor andere sociale en staatkundige verbanden en culturen, maken dat de expansie van de Verenigde Staten zich tot op de dag van vandaag bijzonder wreed voltrekt.

De zienswijze en het optreden van de Verenigde Staten in ons tijdperk verschilt niet wezenlijk met dat van de vorige eeuw. De Verenigde Staten zien Europa niet als een continent met verschillende volken en culturen, maar als een geheel. Bij hun optreden op dit moment in de Balkan bestraat er ook geen andere visie ten aanzien van de verschillende volkeren dan die zij in de vorige eeuw hadden op de volkeren op

het eigen Noord-Amerikaanse continent. Voor

de Verenigde Staten zijn Serviërs, Kroaten, Albanen of gelijk welk ander volk niet anders dan de Sioux- of Apache-Indianen, waarvoor slechts plaats was in een reservaat. De vorige secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Boutros Ghali, heeft zich publiekelijk beklaagd over de wijze waarop Amerikaanse functionarissen omgaan bij internationaal overleg. Zij commanderen en eisen gehoorzaamheid. Wie het waagt om zich te verzetten kan op een meedogenloze 'behandeling' rekenen. In dit opzicht is het optreden tegen Joegoslavië, dat weigerde om de NAVO op haar grondgebied toe te laten, in alle opzichten kenmerkend voor het karakter van de Verenigde Staten. De agressieve en gruwelijke militaire expedities uit de vorige eeuw zijn vervangen door massale en allesvernietigende luchtbombardementen. Wat niet is veranderd is de rechtvaardiging dat hun optreden een door god ingegeven missie zou zijn om vrijheid, democratie en mensenrechten te beschermen. Om met een variant op Simón Bolívar te spreken: de Verenigde Staten zijn in naam van de vrijheid een plaag van ellende en misère voor de wereld.

(1) Uit Gregorio Selser: *Enciclopedia de las Intervenciones Extranjeras en América Latina*, *Monimbo* e. V., Dietzenbach, BRD, 1992, pagina 8

(2) Uit Gregorio Selser: *ob. Cit. Pagina 7*

zien die zouden moeten bewijzen dat de Serviers na het veroveren van Srebrenica op grote schaal misdaden hebben gepleegd tegen de moslim burgerbevolking. Slechts drie van de acht foto's werden openbaar gemaakt. De anderen waren geheim, waaronder de foto's van mensen die waren samengeschoold op een voetbalveld.

De New York Times schreef: "Volgens een Amerikaanse regeringsvereenwoordiger die de foto's had gezien, toonden deze honderden, wellicht zelfs duizenden moslim mannen en jongens op een veld nabij een voetbalstadion, ongeveer acht kilometer van Srebrenica. Een opname van een paar dagen later toont een groot gebied waar de aarde kort geleden is omgewoeld, met dezelfde kenmerken als reeds bekende massagraven bij het stadion, dat nu leeg is."

Het commentaar van de anonieme Amerikaan die inzage had in de geheime foto's roept de volgende vragen op, als ze de personen niet precies hebben kunnen tellen om vast te stellen of het om honderden dan wel duizenden personen gaat: hoe kan dan worden vastgesteld dat het hierbij gaat om moslim mannen en jongens? Waarom geen Servische vrouwen en meisjes? Kennelijk zagen de leden van de Veiligheidsraad iets heel anders op de foto's. De New York Times volgde de gebeurtenissen in de Veiligheidsraad en meldde: "De foto's tonen een aantal velden bij Novo Kasaba, in de buurt van Srebrenica, waar kennelijk Bosnische moslim families waren samengegroeid."

Slechts een detail? Werden deze vrouwen en kinderen voorbereid op een busstocht naar Tuzla? Is dat de reden waarom de foto's niet in de openbaarheid kwamen?

Verdreven

De fotoreportage van Madeleine Albright viel samen met de grootste operatie van etnische zuiveringen van de gehele oorlog in Joegoslavië: meer dan 250 duizend Serviers werden door de Kroaten uit de Krajina van huis en haard verdreven of vermoord, met actieve Amerikaanse hulp.

Om de aandacht van deze mensenrechtenschendingen, die door een bondgenoot werden gepleegd, af te leiden en om te voorkomen dat de Veiligheidsraad sancties tegen Kroatie zou instellen, beschuldigde de Amerikaanse regering de Serviers van nog meer afschuwelijke misdaden.

De aanlijging dat de Serviers 'genocidie' plegen, rechtvaardigt alle misdrijven die tegen welke Serviër dan ook worden gepleegd. Dat werd opnieuw bewezen tijdens de NAVO-agressie tegen Joegoslavië in 1999.

Alle relevante dossiers met betrekking tot Srebrenica zijn als 'geheim' geclassificeerd voor de komende dertig tot vijftig jaar en liggen opgeslagen in het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York.

Zelfs het Joegoslavië-tribunaal heeft geen toegang tot deze informatie. Dit is gebeurd op verzoek van drie permanente leden van de Veiligheidsraad die hun gegevens geheim willen houden, namelijk Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten.

Er is geen enkele rechtvaardiging voor het geheim houden van 'misdaden tegen de menselijkheid', per definitie zijn deze dossiers eigendom van de gehele mensheid. De vraag rijst of deze landen bewijs voor misdaden achterhouden of het bewijs dat er geen misdaden zijn gepleegd?

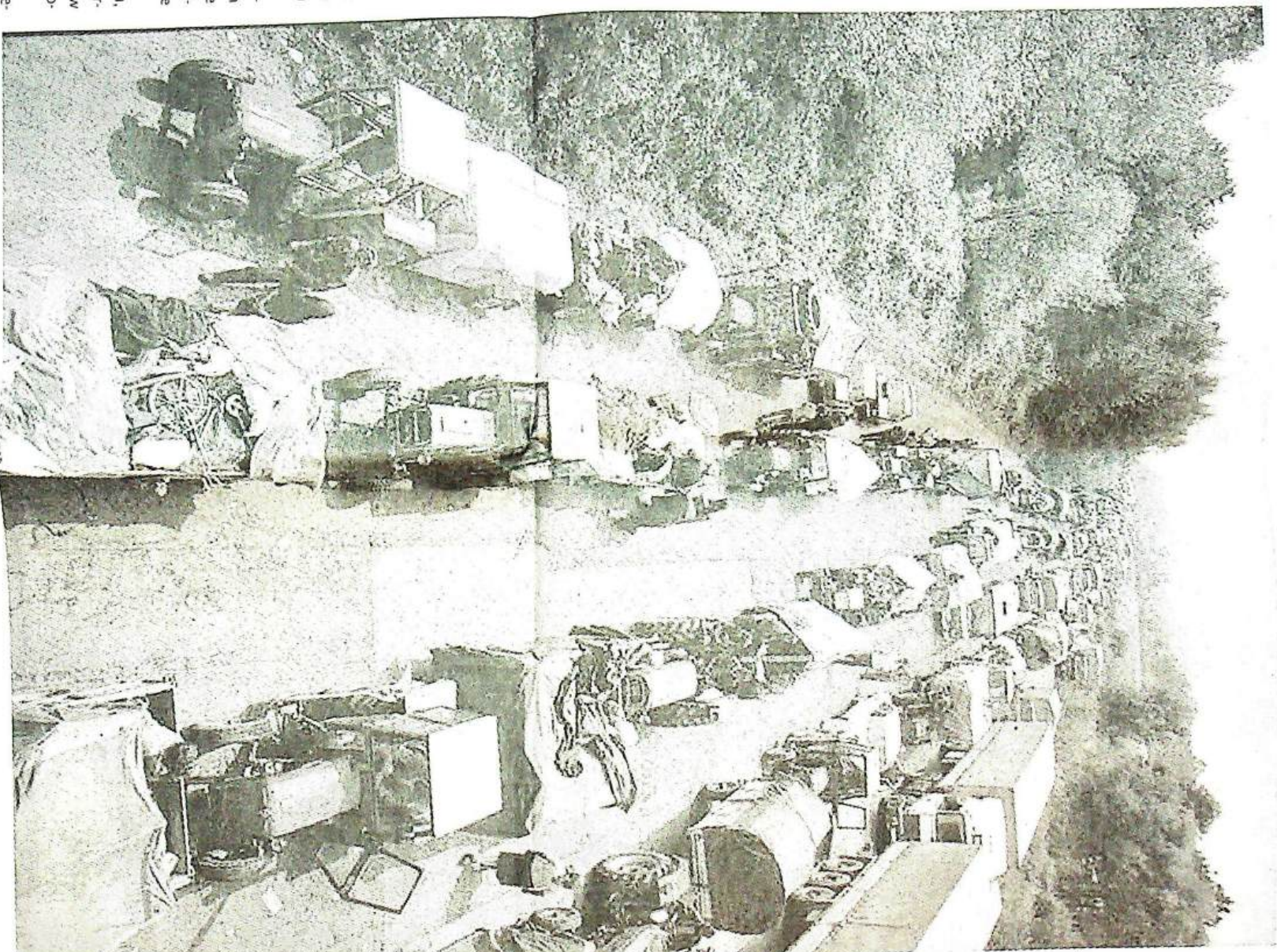
Even schuldig

In het streven naar afscheiding, zoals Slovenie en Kroatie al eerder deden, stond de moslim regering voor een probleem: de moslims hadden geen meerderheid onder de bevolking, controleerden een beperkt territorium en misten de militaire kracht om hierin verandering te brengen.

De islamistische partij (SDA) van president Izetbegovic zette daarom een campagne in om de internationale publieke opinie te beïnvloeden. Ze wilde druk uitoefenen op de Verenigde Staten en de andere NAVO-landen om hulp te bieden. Time Magazine schreef op 17 augustus 1992: "Bosnische moslims vechten op hetzelfde rauwe niveau als hun tegenstanders en zijn even schuldig aan barbarij. Zij overdriven de gruweldaden van de

De kwestie Srebrenica smeult als een veenbrand in de vaderlandse politiek. Hoewel de beschuldiging over de massamoord als een vaststaand gegeven voortdurend wordt herhaald, zonder deze met bewijzen te staven, weigeren de politici in Den Haag hardnekkig om de zaak tot op de bodem uit te zoeken. Zelfs niet, nadat in de Duitse pers de Nederlandse soldaten met de nazi's in de Tweede Wereldoorlog zijn vergeleken.

Waarom mag de waarheid over Srebrenica niet boven tafel komen. Wat moet verborgen blijven in geheime documenten, die zelfs voor het Joegoslavië Tribunaal niet toegankelijk zijn. Het bewijs van een massamoord, met de Nederlandse troepen als toeschouwers, of het bewijs dat dit juist niet heeft plaatsgevonden en de aanklacht op de Servische leiders Karadzic en Mladic op een mythe berust.

De fotoreportage van Madeleine Albright viel samen met de grootste operatie van etnische zuiveringen van de gehele oorlog in Joegoslavië: meer dan 250 duizend Serviers werden door de Kroaten uit de Krajina van huis en haard verdreven of vermoord, met actieve Amerikaanse hulp

Serviers om sympathie en steun te krijgen."

Op dat moment hadden de politieke leiders van de NAVO nog niet de beslissing genomen om Sarajevo in de oorlog te steunen. Het bondgenootschap worstelde nog met de beslissing over de nieuwe taken van de NAVO, na de opheffing van het Warschaupact en de ineenstorting van de Sovjet-Unie. Voor die krachten die buiten het grondgebied van de NAVO wilden ingrijpen, buiten de Verenigde Naties om, kwam de roep om hulp van de regering in Sarajevo precies op tijd. Volgens 'overlevenden' van de zogenaamde massamoord heeft Izetbegovic al begin 1993 tegenover een delegatie uit Srebrenica verklaard dat hij had begrepen dat een NAVO-ingrijpen mogelijk was, maar alleen als de Serviers Srebrenica zouden innemen en tenminste vijfduizend mensen zouden vermoorden. Toen de NAVO besloot tot ingrijpen, kreeg zij de volledige steun van de media die klakkeloos alles wat Sarajevo verklaarde, overbracht.

Opgrovingen

In november 1995, toen de aanklacht tegen de Bosnisch-Servische leiders werd opgesteld, was het vanwege de jizige kou niet mogelijk om opgravingen naar bewijzen te doen. Toen het voorjaar van 1996 nadere en de Amerikaanse regering nog steeds niet met duidelijke bewijzen was gekomen, werden het tribunaal en de toenmalige aanklager Richard Goldstone buitengewoon nerveus.

In januari 1996 verklaarde Goldstone dat "het

opgraven van de lijken noodzakelijk was om de identiteit en de tijd en oorzaak van overlijden te kunnen vaststellen om zo de bewijsvoering te onderbouwen." Wat hij verklaarde zou als een waarschuwing moeten worden opgevat. Als het tribunaal zou functioneren als een rechtbank, dan zou de meest logische stap zijn om eerst vast te stellen of er een misdaad is gepleegd en niet eerst een aanklacht te formuleren en dan pas naar bewijzen te zoeken!

Te weinig lijken

De opgravingen begonnen in het voorjaar van 1996. Aan het einde van het jaar, nadat de stoffelijke overblijfselen van hen die duidelijk in gevecht waren vastgesteld, waren vastgesteld, of op de vlucht waren gedood waren vastgesteld, begonnen de onderzoekers van het tribunaal zich af te vragen waar alle lijken waren gebleven. In november 1996 bericht de Sunday Times: "Van de duizenden mannen en jongens die in de wijke gebieden van de VN door de Bosnisch-Servische troepen zijn geëxecuteerd, zijn er slechts twee honderd opgegraven (minder dan tien procent van de zeventienduizend vermiste moslims). Van de opgegraven lichamen werden geen forensische details bekend gemaakt over de tijd, oorzaak en omstandigheden van hun dood."

In het voorjaar van 1998 meldt het persbureau Reuters dat er na twee jaar graven in de omgeving van Srebrenica nog vijftien stoffelijke resten zijn gevonden. Het wordt duidelijk dat het tribunaal over onvoldoende lichamen en kogels beschikt

om de aanklacht te staven. Tenzij we moeten geloven dat de Serviers met één kogel vijf mensen hebben vermoord.

Met een vooruitziende blik merkte Madeleine Albright al tijdens het laten zien van de foto's in de Veiligheidsraad op dat "we de Bosnische Serviers scherp in de gaten houden, mochten zij proberen bewijzen van hun misdaden uit te wissen."

Opgelost

Verklaringen voor het tekort aan lijken werden gezocht en gevonden. De Sunday Times nam het citaat over en speculeerde dat de lichamen waren opgelost in een uiterst giftige vloeistof van natriumhydroxide, dat "met gemak menselijk vlees oplost en nagenoeg geen sporen achterlaat". Tegelijkertijd deed ook een andere verklaring haar intrede. De Serviers, die proberen om alle sporen van de genocide uit te wissen, hebben de lichamen simpelweg opgegraven en ergens anders opnieuw begraven. Deze verklaring heeft een belangrijk voordeel: zij verklaart waarom er geen overblijfselen worden gevonden. Nadeel is echter, dat het moeilijk aannemelijk te maken is dat er duizenden stoffelijke resten worden opgegraven onder het toezienend oog van Albright's spionagesatellieten.

George Pumphey is persmedewerker van de Bondsdagfractie van de PDS

NAVO-leiders schrikken van beschuldiging

VAN DE REDACTIE

J FEB 200

DEN HAAG - In Washington is commotie ontstaan over de aanklacht van negen Canadese advocaten tegen de NAVO. De Verenigde Staten en hun bondgenoten zijn geschrokken van de juridische stappen naar het Joegoslavië tribunaal in Den Haag. Hoewel politieke en militaire leiders van de NAVO-landen toegeven dat een officieel onderzoek - laat staan vervolging - door de aanklagers van het tribunaal ondenkbaar is, reageerden ze opmerkelijk nerveus. Hoofdaanklaagster Carla del Ponte zorgde zelfs voor paniek door de Canadese tekst, die onder leiding van advocaat Michael Mendel is opgesteld, openbaar te maken tijdens een ontmoeting met de

NAVO-top in Brussel. Westerse officieren en politici menen immuun te zijn voor aanklachten van het internationale tribunaal dat zich immers vooral op de Serviërs richt. Mike Mendel is de sleutelfiguur in de pogingen om de agressie van de NAVO tegen Joegoslavië te vervolgen. Hij bracht experts uit de hele wereld samen die zware beschuldigingen formuleerden. De NAVO heeft volgens Mendel de Conventie van Genève en vele andere internationale verdragen geschonden. Daardoor is een misdaad tegen het Joegoslavische volk gepleegd. De meerderheid steunt de gevolgtrekkingen van Mendel.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zaterdag 12 februari 2000 0:25
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: U.S. Official Advocates Promotion Of Democratic Forces (<http://www.rferl.org/n>)

<<http://www.rferl.org/index.html>>

*Tobesky: yugoslavia
viewing it
July.*

Yugoslavia: U.S. Official Advocates Promotion Of Democratic Forces

By Alexandra Poolos

Prague, 8 February 2000 (RFE/RL) -- U.S. Undersecretary of State Thomas Pickering says the United States backs greater democratization in the Balkans but does not favor independence for the Yugoslav republic of Montenegro.

Pickering made the comment yesterday in the Czech capital Prague while on a tour of southeastern and central European countries, including Albania, Slovenia, Macedonia, Greece, Romania, and Slovakia.

Concerning Montenegro, Pickering says independence is not the answer. He says the solution lies in promoting democratic forces in Serbia:

"(Montenegrin President Milo Djukanovic) himself, of course, will have to make up his own mind about whether he proceeds with the referendum on independence. But we have told him, as we have told others, that we don't believe that independence for Montenegro is the appropriate answer to the set of issues that confront Montenegro or indeed confront Yugoslavia as a whole as it is now called. We believe in effect that the absence of Mr. Milosevic from Serbia and the promotion and the prospering of a democratic opposition in charge of the government in Belgrade is the appropriate answer to the series of problems -- neither Kosovo independence nor Montenegrin independence."

Pickering's comments came as Montenegro's new foreign minister said his country was at a crossroads and must decide soon whether to separate from Yugoslavia or lose more time bogged down in isolation and conflicts.

Branko Lukovac was quoted Monday in a Montenegrin daily (Vijesti) as saying Montenegro has "no chance" of being accepted by the international community if it remains part of the Yugoslav federation under current circumstances. Montenegro and the larger Serbia are the two constituent republics of rump Yugoslavia.

Pickering says if the situation over Montenegrin independence were ever to reach the stage of an armed conflict, the U.S. would support Montenegro.

Pickering also discussed the progress of international efforts to revitalize Kosovo and the entire Balkans through the Balkan Stability Pact. The pact was formed last year after NATO air strikes as a way to coordinate Western support for rebuilding Kosovo and the economies of surrounding countries damaged by the war.

Pickering says the pact has made progress, but that the region must work more aggressively

toward achieving greater stability:

"I think, first and foremost, there needs to be a great deal of understanding ... that many areas of cooperation have already begun, from improved business cooperation to working together to an issue that may seem mundane, but which is vitally important, the teaching of history.

Secondly, there has been large-scale pledges by many governments, beginning with 12 billion Euros from the European Union through over \$350 million currently by the United States government, pledges that will be important in strengthening the work of the Security Pact.

Obviously, a third component of the Security Pact is the willingness of states who are participating to continue with economic and political reforms so that the financial support aspect of the Security Pact and the cooperative efforts of the Security Pact can be continued to be enhanced as they work together to build a better future for southeastern Europe."

Pickering also commented on the recent inclusion of Joerg Haider's far-right Freedom Party in the new Austrian government. Haider's party, which placed second in parliamentary elections last year, was invited to form part of coalition government last week. The move has sparked international condemnation.

Pickering says Haider's past statements opposed to immigration and sympathetic to some aspects of Nazi Germany have put the world on alert to watch the situation very carefully:

"We were not born yesterday. We have listened to Haider for many years. We are not naive. He has said consistently and continually things that have been both racist, in my view anti-democratic, and totally untruthful about the Nazi past. He has done it perhaps as a kind of 'reactionary populist' to gain ground. But, in our view, what he says is what he represents. The fact that he's frequently apologized for it and then gone out and immediately said it again leads us to have further qualms about who he is and what he stands for. We have seen this kind of activity in Europe in the past and -- obviously -- we believe that it needs to be dealt with early by the international community, and therefore we welcome that stage."

Pickering also commented on the disappearance of Radio Free Europe/Radio Liberty correspondent Andrei Babitsky.

Pickering says the U.S. is pushing Russian authorities very hard for more information about the reporter, who was reportedly detained by Russian authorities last month and then traded to Chechen rebels in a prisoner-of-war swap last week.

The detention and subsequent actions have prompted concern at U.S.-funded Radio Liberty for Babitsky's survival. He has not been heard from since his disappearance.

Pickering says that regardless of the outcome, bilateral relations between the U.S. and Russia have suffered as a result of the way the Russians have handled Babitsky.

08-02-00

08-02-00

[Search <http://www.rferl.org/search.html>](http://www.rferl.org/search.html) | [Newsline <http://www.rferl.org/newsline/>](http://www.rferl.org/newsline/) | [Magazine <http://www.rferl.org/nca/features/>](http://www.rferl.org/nca/features/) | [Reports <http://www.rferl.org/nca/special/>](http://www.rferl.org/nca/special/) | [Services <http://www.rferl.org/bd/>](http://www.rferl.org/bd/) | [Realaudio <http://www.rferl.org/realaudio/>](http://www.rferl.org/realaudio/)

6-8-99

Onmisbaar Servië

Tot volgend
sleutelpositie
Joegoslavië

DEZER DAGEN

J.L. Heldring

een eigen staatsstructuur gehad, die een minimum aan loyaliteit ten opzichte van de eigen staat vooronderstelt. Daar is het het stammenpatroon dat overheerst, met de daarbij horende verschijnselen als bloedwraak. Als er in Kosovo, vergeleken met Albanië, een zeker gezag en een zekere welvaart heersten, dan kwam dit doordat het onderdeel uitmaakte van een niet-Albanese eenheid: Joegoslavië.

Deze toestand maakt het niet alleen moeilijk dat de hulp die gegeven wordt, ook renderend zal zijn, zodat op den duur de economie op gang komt en eigen wel-

ropese landen (plus de Verenigde Staten, Canada en Japan) in Sarajevo besloten tot een stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa (zeg maar: de Balkan), en ook hier is regionale samenwerking tussen de desbetreffende landen een voorwaarde voor hulp, waarvan de omvang overigens nog vastgesteld moet worden, maar die wel grotendeels uit West-Europese beurs zal komen (minister-president Kok heeft al een half miljard gulden per jaar toegezegd).

Op het eerste gezicht zijn er inderdaad parallellen tussen de toestand waarin West-Europa zich in 1947 – twee jaar na het eind van de oorlog – bevond, en die van de Balkan nu. Alleen was er in West-Europa, hoe vernield dat deels ook was, nog een grote mate van economische en technische expertise over. Ook was er een goed lopend rechtssysteem evenals een over het algemeen bekwaam en betrouwbaar ambtelijk apparaat.

Die voorwaarden voor economisch herstel ontbreken grotendeels in de Balkan – niet zozeer als gevolg van de burgeroorlog die sinds 1991 in het voormalige Joegoslavië gewoed heeft als wel als gevolg van vijftig jaar communisme, waardoor wat dat betreft de betrokken landen veel erger achterop zijn geraakt dan de West-Europese landen na twaalf, zeven of vijf jaar nationaal-socialisme of (wat Italië aangaat) 23 jaar fascisme.

Sommige van de Balkanlanden – en dan valt in de eerste plaats aan Albanië en Kosovo te denken – hebben zelfs nooit

Op 5 juni 1947 hield de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, generaal Marshall, een rede aan de Harvard Universiteit, waarin hij de bereidheid van zijn regering aankondigde de Europese landen waarvan de economieën door de Tweede Wereldoorlog ontworcht waren, te helpen met het herstel daarvan. Dit plan is de geschiedenis ingegaan als het plan-Marshall en heeft inderdaad machtig bijgedragen aan het herstel en, indirect, aan de welvaart van West-Europa.

Maar Marshall stelde een voorwaarde: de Europeanen moesten zelf met een gemeenschappelijk plan voor een structureel herstel van hun economisch leven komen. De Verenigde Staten wilden niet met elk land afzonderlijk onderhandelen. Daarmee hebben zij eigenlijk de eerste stoot gegeven aan het nog steeds onvoltooid Europese eenheidswerk.

De Europese landen hebben die voorwaarde aanvaard (konden in feite ook niet anders), en zo ontstond al het volgend jaar de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, een intergouvernementele club van zeventien landen (in 1949 kwam de Duitse Bondsrepubliek erbij).

Wie meer van deze vroege vorm van Europese samenwerking wil weten, leze het onlangs uitgekomen boek van dr. W.H. Salzmann *Herstel, wederopbouw en Europese samenwerking: D.P. Spierenburg en de buitenlandse economische betrekkingen van Nederland 1945-1952* (Sdu, Den Haag). Spierenburg, thans 90 jaar oud, was in die jaren een van de topambtenaren die de onderhandelingen over het plan-Marshall voerden.

Waarom daaraan nu herinnert? Welnu, vorige week hebben een dertigtal Eu-

natad de NAVO de vaart langs de Donau onmogelijk had gemaakt door bombardering van de bruggen bij Novi Sad. De economie van de twee genoemde landen, die net op gang leek te komen, kreeg een enorme klap.

Maar het is niet alleen de geografische positie van Servië die dit land een sleutelpositie geeft in de Balkan. Doordat Joegoslavië al in 1948 met het communisme van Moskou gebroken had, zijn zijn hele economie en hele onderwijssysteem steeds meer op het Westen georiënteerd geweest. Dat heeft natuurlijk gevolgen gehad voor zijn welvaart en de kwaliteit van zijn technische en intellectuele kader. Zelfs de achtergebleven provincie Kosovo was een paradijs, vergeleken met het eigenlijke Albanië, dat altijd streng geïsoleerd was gebleven.

Ook om die reden is Servië eigenlijk onmisbaar in elk herstelplan dat voor de Balkan geldt, maar in Sarajevo is Servië buiten het Stabiliteitspact gehouden, zolang Milošević er de macht heeft. Dat is begrijpelijk, na alles wat hij sinds 1991 op zijn geweten heeft. Maar hoe lang zal die deballotage duren? Een spoedige verwijdering van Milošević (vreedzaam of niet) is niet in zicht. Trouwens: een alternatief dat zowel voor de Serviërs als voor de buitenwereld acceptabel is evenmin.

Zo heeft het Westen zich, noodgedwongen, de totstandkoming van welvaart en eenheid in de Balkan, toch al een bijna ontmoedigende taak, nog moeilijker gemaakt. Optimisme over de directe toekomst van deze regio is dus nauwelijks gerechtvaardigd. Als ergens de aan Willem de Zwijger toegeschreven woorden: „Men hoeft niet te hopen om iets te ondernemen...” van pas zijn, dan hier.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zaterdag 12 februari 2000 0:52
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion; Dolf Loth; Annamiek Vermeulen
Onderwerp: KFOR overlooks ethnic cleansing (<http://www.serbia-info.com/news/2000-02/11/17>)

www.serbia-info.com/news

<http://www.serbia-info.com/index.html>
<<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>

CIVIL ISSUES <<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>>

POLITICS <<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>>

MILITARY <<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>>

ECONOMY <<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>>

CULTURE AND RELIGION <<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>>

SPORT <<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>>

Guide through Kosovo and Metohia <<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>>

Print this page! <<http://www.serbia-info.com/cgi-bin/printpage?filename=/news/2000-02/11/17189.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>> <<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

"Junge Welt": KFOR overlooks ethnic cleansing

February 11, 2000

Nazi methods of KFOR <<http://www.serbia-info.com/g3/images/mediawelt.jpg>>

Nazi methods of KFOR

Bonn, February 11 (Tanjug)- The Berlin Junge Welt carried an article written by British Member of Parliament Alice Mahon, a Labourite, in which she said that Yugoslavia had a genuinely multi-ethnic society, and a large-scale operation of ethnic cleansing in Kosovo and Metohija by ethnic-Albanian terrorists and separatists was being overlooked by the KFOR international peace force.

Mahon, who chairs the British Parliament's Committee for the Balkans, visited Kosovo and Metohija last autumn as a member of the so-called North Atlantic Assembly, an institution which is to exercise parliamentary control of NATO.

Mahon said in the article that it did not take her long to realize what was happening and subsequent reports of the OSCE and international human rights organizations, including Amnesty International, had confirmed that Serbia's southern province was being ethnically cleansed by the KLA while the U.N. mission (UNMIK) and the KFOR did not show the slightest readiness to take legal action against them.

The British politician said that Serbs, Slavs of Muslim faith (Goranies), Gypsies, ethnic Turks and

*To be done by you: web-traffic
would be -
near 200000*

other non-Albanians were victims of daily harassments, intimidation, abductions and torching. Mahon cited the Yugoslav Foreign Ministry figures that 350,000 people have been forced to leave Kosovo and Metohija since the KFOR deployment in June last year.

Mrs. Mahon also stressed that the historian Paul Polansky documented the suffering of Kosovo Gypsies, since he lived among them from July till November.

When Polansky pointed out the lacks in supplies of Gypsies with medicines and food, adding that the UN and NATO do not secure them, Polansky was threatened to be persecuted from Kosovo by the same organization which invited him to come to the region, said Mrs. Mahon, stressing that the Gypsies are the victims of racism - because of color of their skin.

<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>

[[Home](http://www.serbia-info.com/index.html) <<http://www.serbia-info.com/index.html>> | [Encyclopedia](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) <<http://www.serbia-info.com/enc/index.html>> | [Facts&Figures](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) <<http://www.serbia-info.com/facts/index.html>> | [News](http://www.serbia-info.com/news/index.html) <<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu <<mailto:mirs@srbija-info.yu>>

NAVO geeft Eurokorps leiding KFOR

Reuters, AP, AFP
BRUSSEL
De lidstaten van de NAVO hebben vrijdag besloten het commando van de vredesmissie in Kosovo (KFOR) vanaf april aan het Eurokorps te geven. De Amerikaanse minister van Defensie, William Cohen, zei dat Washington hiermee instemt, mits het Eurokorps commandanten kan leveren die een troepenmacht van 48 duizend kunnen leiden.

De beslissing wordt gezien als een steun-in-de-rug voor het Eurokorps, een initiatief uit 1992 van de Duitse bondskanselier Kohl en de Franse president Mitterrand, waarbij zich in de jaren daaropvolgend Spanje, België en Luxemburg hebben gevoegd.

Er bestond verzet tegen een rol voor het Eurokorps bij de Amerikanen en Europese leden van de NAVO die niet aan het korps deelnemen. Turkije was het laatste land dat het verzet opgaf. Volgens diplomaten komt dit door de afspraak dat het Eurokorps na zes maanden wordt afgelost door de generale staf van de NAVO in het Italiaanse Vicenza (groep zuid) en die in het Turkse Izmir (groep zuidoost).

Bondgenoot vice-premier Servië neergeschoten

BELGRADO - Een naaste medewerker van de Servische vice-premier Seselj, Petar Panic, is vrijdag door onbekende neergeschoten door onbekende neergeschoten in Belgrado. Hij raakte zwaargewond en onderging een spoedoperatie. Panic is lid van Seseljs ultranationalistische coalitiepartij SRS die nauw samenwerkt met president Milosevic. Het is niet bekend of Seselj in de buurt van Panic was tijdens de aanslag. Nog geen twee weken geleden werd de Servische militieleider 'Arkan' vermoord. (AP, Reuter)

Kroatië zegt medewerking toe aan oorlogstribunaal

ZAGREB - De nieuwe Kroatische minister van Buitenlandse Zaken Tonino Picula zei gisteren dat zijn land documenten zal afstaan die worden opgeëist door het Joegoslavië-Tribunaal in Den Haag. Picula, die vrijdag aantrad, zei ook dat het VN-Hof jurisdictie heeft over oorlogsmisdaden die zijn gepleegd tijdens het Kroatische offensief van 1995. De regering van wijlen president Tudjman leverde één verdachte uit, maar weigerde medewerking aan het hof. (AP)

Buren draaien op voor paria-status Servië

het afgelopen decennium hebben geschetst. Voor hen zijn Serviërs gewoon buren. De reden dat de buurlanden de NAVO steunden was hun diepe wens door 'het Westen' te worden opgenomen. Steun zou integratieprocessen versnellen en financiële compensatie opleveren, zo was de verwachting.

Op 30 juli vorig jaar beleden westerse leiders in Sarajevo een grootschalige top met de staats- hoofden uit de regio. De enige die niet mocht aanzitten was de 'boze' Slobodan Milosevic. Wijlen Franjo Tudjman van Kroatië, net terug van een laatste chemokuur, was wel van de partij. Zijn regime had identieke oorlogsmisdaden begaan.

In Sarajevo werd gesproken over 'democratisering', 'veiligheidsstrategieën' en 'het verkennen van de mogelijkheden voor economische ontwikkeling'. Het resulteerde in de pompeuze aankondiging van het Stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa, met nader vorm te geven politieke, economische en militaire pijlers.

En daar bleef het bij. De plannen werden niet opgegeven, ze kregen simpelweg op geen enkele concrete manier gestalte. Het was derhalve niet verwonderlijk dat op de informele bijeenkomst

van de regeringsleiders van Zuidoost-Europa over de 'voortgang van het Stabiliteitspact', afgelopen weekende in het Bulgaarse Hissar, de wanhoop overheerste. Er was helemaal geen voortgang!

Niet alleen de landen voor wie het pact bedoeld is beklagden zich. Het was nota bene de West-Europese coördinator van het pact, de Duitser Bodo Hombach, die zich het meest kritisch uitliet. Zijn cruciale probleem is dat hij geen eigen budget heeft, maar op verschillende plaatsen geld bij elkaar moeten sprokkelen.

In Hissar riep Hombach de buurlanden van Joegoslavië op vooral niet cynisch te worden. Op 29 maart heeft hij een donateursconferentie belegd. 'De projecten kunnen daarna meteen in gang worden gezet.'

Hun ongelof in het Stabiliteitspact werd er niet mee weggenomen. De Albanese premier uitgezonderd, hielden de regeringsleiders in Hissar een eenstemmig pleidooi voor het opheffen van de sancties tegen Joegoslavië en het opruimen van het puin in de Donau, zodat Hongarije, Roemenië en Bulgarije de rivier in ieder geval weer kunnen gebruiken.

De afgelopen week was er enige beweging in de gewenste richting. De Donau-commissie, waarin ook Joegoslavische experts zitting hebben, stemde in met het met Europees geld opruimen van het puin van de gebombardeerde bruggen bij Novi Sad, dat de rivier onbevaarbaar maakte. Een meerderheid van de Europese ministers van Buitenlandse Zaken lijkt voor opheffing van de sancties.

Een normalisering van de relaties met Joegoslavië is het nog lang niet. Voor Zuidoost-Europa is het echter veruit het beste als die weg wordt ingeslagen. Aangezien binnen West-Europa de politieke eensgezindheid en instituties ontbreken om de Balkan grootschalig te steunen. En aangezien Milosevic blijft, en voorlopig blijft zitten, sancties of geen sancties.

De betogen van de Macedonische, Bulgaarse en Roemeense premiers waren inhoudelijk vrijwel congruent. Wie Milosevic ook is, hij zit er nu eenmaal, en wij wonen ernaast. Wij draaien op voor de paria-status van zijn regime. Ironisch genoeg sluit hun redenering aan bij die van experts die niets zien in steun aan de regio, en vinden dat landen alleen op eigen kracht aankomende problemen kunnen vinden. Als redelijke herstelbetalingen geen optie zijn, geef Zuidoost-Europa dan in ieder geval een kans zichzelf te herstellen.

Olaf Tempelman

Levenslang voor verdachte van genocide Rwanda

Door onze correspondent KOERT LINDIJER
ARUSHA, 27 JAN. Het internationaal Rwanda-tribunaal in het Tanzaniaanse Arusha heeft vanmorgen de 50-jarige Rwandees Alfred Musema tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens genocide en misdaden tegen de menselijkheid. De uitspraak is omstreden. Juridische waarnemers verweten de aanklagers vanmorgen dat ze slecht werk hadden geleverd. De Britse advocaat Steven Kay, die Musema heeft verdedigd samen met de Nederlandse advocaat Mischa Wladimiroff, zei dat het vonnis onder grote politieke druk tot stand gekomen is.

Het tribunaal sprak Musema op zes van de negen punten van de aanklacht vrij wegens gebrek aan bewijs. Twee van de drie rechters kwamen met een afwijkend standpunt: een in het voordeel van de verdachte, de ander in zijn nadeel. De veroordeling van Musema, directeur van een theefabriek in het Rwandese Gisovu, was de zevende in het vijfjarig bestaan van het internationaal gerechtshof.

Onderwereld Belgrado bibbert na dood Arkan

Servië
Abe de Vries

BELGRADO - Geen politiemann haalde het in z'n hoofd hen op de bon te slingeren. De 'kolonels' van de Servische maffialeider Arkan - zijn rijkbeloonde zetbazen - konden in Belgrado tot voor kort hun zwarte jeeps parkeren waar ze maar wilden. „Na de moord op hun Peetvader gaan ze onopvallend met de taxi”, zegt een zakenman, die anoniem wil blijven.

Angst regeert de onderwereld van Belgrado sinds Zeljko 'Arkan' Raznatovic op 15 januari werd geliquideerd. Niemand praat. Een van Arkan's zaken is een half-legaal wisselkantoor in het centrum. De chef, gevraagd of hij enig idee heeft wie zijn baas uit de kaken stift op elkaar. Zijn hand haalt hij langs de keel. Branislav Lainovic, een ex-commandant van Arkan's paramilitaire Tigjers, zei dat niemand meer veilig is.

„Als zelfs zo'n machtig man als Arkan dit kon overkomen, dan moet je je voorstellen hoe de anderen nu leven.”

Maar ook Arkan's concurrentie slaapt niet lekker. Volgens geruchten weten Arkan's getrouwen precies wie hem hebben vermoord. Het wachten is op wat de 'kolonels' doen. Arkan's hoofdkwartier heeft tot 24 februari rouw afgekondigd, zo heet het, maar daarna komen wraakacties.

Weinigens geloven dat de politie de werkelijke daders op het spoor is. Drie mannen zijn gearresteerd. Drie anderen, onder wie de hoofdverdachte, zouden in het buitenland zijn. Een zakenman zegt dat 'alleen kringen rond Milosevic deze moord hebben kunnen organiseren'. De president is er veel aan gelegen die indruk weg te nemen. Zijn vrouw Mira Markovic zou zelfs bij Arkan's weduwe zijn geweest om te zeggen dat 'haar familie niets met de moord te maken heeft’.

Analisten noemen steeds vaker Milosevic' 25-jarige zoon Marko als kwade genius. Volgens het gezaghebbende Institute of War and Peace Reporting (IWPR) controleert die sinds kort een groot deel van de zwarte handel in brandstof in Servië. Marko zou in botsing zijn gekomen met Arkan, die tot dan de meeste benzinesmokkel 'regelde’.

In oppositiekringen circuleert nog een ander motief van Milosevic. De machthebbers zouden stelselmatig iedereen willen uitschakelen die gewapend verzet zou kunnen organiseren. Vorige week kreeg de chef-lifwacht van Vojislav Seselj, leider van de Servische Radicale Partij, zes schoten in de buik. In oktober kwamen enkele lifwachten van Vuk Draskovic bij een 'auto-ongeluk' om het leven. En een veiligheidschef van Zoran Djindjic pleegde vorig jaar zogenaamd zelfmoord. „De moord op Arkan haakt in dat rijtje thuis”, zegt de zakenman.

Vrijspraak zou slécht zijn gevallen'

GENOCIDE
Vervolg van pagina 1 | Volgens de openbare aanklager speelde Musema een prominente rol bij de massaslachting van Tutsi's in de westerlijke regio rond de stad Kibuye. In dit gebied bij de Bisero-bergen leefde een concentratie van Tutsi's. De moorden tijdens de Rwandese genocide in 1994 waren hier het talrijkst.

Musema werd ervan beschuldigd dat hij de zoekacties naar Tutsi's in het gebied heeft geleid en gewapende Hutu's aanspoorde tot moorden. Achtien getuigen bevestigde dat hij ook zelf Tutsi's heeft verkracht en gedood. Een groot aantal slachtoffers werkte in zijn fabriek.

Musema werd in Arusha verdigd door de Britse advocaat Steven Kay en de Nederlandse raadsman Mischa Wladimiroff. Boodschappen werden in 1995 door de Servische ambassade in Den Haag. „We hebben tijdens het proces de bewijzen van de aanklager aan flarden gescheut”, zei Kay gisteren vóór de bekendmaking van het vonnis. „We toonden met documenten overtuigend aan dat Musema op de dagen dat hij de misdrijven zou hebben begaan, niet in het gebied rond Kibuye aanwezig was.” Na de uitspraak vanochtend noemde hij het „een slechte zaak als meespelt dat een vrijspraak politiek slecht valt.”

De aanklagers hebben het alibi van Musema steeds verworpen. Ze zeiden dat hij zijn sporen zeer breed had uitgeweid. Musema werd vijf jaar geleden aangehouden in Zwitserland waar hij kort na de genocide naar toe was gevlucht met sneeuw en ijz bedekte straten vrijwel tot stilstand.

Zuinig met energie in Joegoslavië

BELGRADO - De autoriteiten in Joegoslavië hebben de bevolking gisteren opgeroepen zuinig te zijn met energie omdat er wegens het barre winterweer brandstof-tekorten dreigen. Ook de elektriciteitsmaatschappij dreigt in de problemen te komen. Veel centrales liepen vorige jaar bij de NAVO-bombardementen ernstige schade op. Gisterenavond overdroeg de op. Gisterenavond overdroeg de graden in Belgrado en oerdt de kwam het openbaar vervoer op de met sneeuw en ijz bedekte straten vrijwel tot stilstand.

'Europa' is nu eerste prioriteit in Zagreb

ZAGREB, 28 JAN. De gisteren aangestreden nieuwe regering van Kroatië heeft een verbetering van de samenwerking met „Europa en de wereld” tot haar belangrijkste prioriteit uitgeroepen. Onder toezicht oog van waarnemend president Vlatko Pavletić nam gisteren Ivica Račan, de winnaar van de parlementsverkiezingen van 3 januari, tijdens een korte plechtigheid in Zagreb het roer over van vertrekkend premier Zlatko Mateša. Račan, leider van de sociaal-democratische partij SDP, zei tijdens de korte plechtigheid dat zijn regering „een betere samenwerking van Kroatië met Europa en de wereld” nastreeft. „Dit zal al in de komende dagen en weken duidelijk worden. We zullen alles doen om snel te bewijzen dat Kroatië een goede politieke en economische partner van Europa en de Europese Unie is”, aldus de nieuwe premier.

De nieuwe minister van Buitenlandse Zaken, Tonino Picula (eveneens een sociaal-democraat), zei later in een vraaggesprek dat de regering van wijlen president Tudjman's premier Mateša er niet in is geslaagd Kroatië in Europa te integreren. „We moeten dat nu niet een weldoordacht systeem en te verzachten.” „Onze ambities gaan duidelijk richting Europese Unie en NAVO. Maar ik wil geloven dat ons nieuwe beleid ook zal bijdragen tot betere relaties met onze buren”, aldus Picula, die duidelijk maakt daarbij voor al te doelen op Bosnië. Hij zei dat de regering in Zagreb de Bosnische Kroaten zal blijven helpen, maar „er zal drastisch worden gesnoeid” en de prioriteit zal bij de hulp liggen op „hun behoeften op sociaal gebied, gezondheidszorg en onderwijs”. Het meest urgente buitenlandpolitieke probleem voor Kroatië, aldus Picula, vormt het regime in Belgrado. „Een dertal in de buurt is heel duur. Het remt de politieke, economische en culturele samenwerking”, zo zei de minister. Hij voegde daaraan toe te hopen dat de democratische omwenteling in Kroatië als signaal voor de Servische kiezers kan fungeren.

De nieuwe regering is een coalitie van sociaal-democratische SDP en de sociaal-liberale HSLS, het oppositieblok dat op 3 januari de partij van de begin december overleden president Tudjman ruim versloeg en de verkiezingen won, aangevuld met leden uit een tweede, kleiner oppositieblok van vier partijen. De SDP domineert in het nieuwe kabinet. Ze heeft onder andere de ministeries van Binnen- en Buitenlandse Zaken, Financiën en Justitie. De sociaal-liberalen hebben onder andere Defensie en Economische Zaken gekregen. Het belangrijkste ministerie van Europese Integratie gaat naar Ivan Jakovčić van een van de kleinere coalitiepartners, de Istrische Democratische Vereniging.

Premier Račan heeft drie plaatsvervaarders, twee van zijn eigen sociaal-democratische SDP en een van de sociaal-liberale HSLS. (Reuters, AFP, AP)

Totuschk: WARSZAWA

Trojaanse paarden

voor de eindzege

van de NAVO in Servië

"Als mijn oma wielen had, dan was ze een fiets." Dit antwoordde mevrouw Albright, VS-minister van Buitenlandse Zaken, op een persconferentie op 3 november jl. in Washington als slotwoord op een stel haar onwelkome vragen van journalisten, o.a. wat er zou gebeuren, als president Milosevic ook de volgende verkiezingen zou winnen. Albright, die zich de laatste tijd graag doctor laat noemen (ze hebben kennelijk ergens een doctorstitel voor haar opgescharreld), was verschenen bij de pers samen met een delegatie van Serviërs van de oppositie, die hoopten op welwillendheid en cadeautjes en daarom naar de Amerikaanse hoofdstad waren getogen.

Door Rainer Rupp

Haar antwoorden, waarop verderop nader wordt ingegaan, zijn een voorbeeld van 'democratische' VS-dubbelhartigheid. Want alleen als de verkiezingen het resultaat hebben, dat Washington hoopt, zijn ze "democratisch". RR)

- Deelname aan de trojka-groep, waar ook de EU toe behoort en de democratische oppositie, en het ter beschikking stellen van technische hulp, om de omwenteling te bevorderen en nu reeds opbloei en economische hervorming in een democratisch Joegoslavië in gang te zetten. (Volgens de VS en de NAVO kan democratie alleen bestaan in een vrije markt-economie. En de hier aangekondigde hervormingen moeten Servië openleggen voor de neoliberale versie van de markt-economie. RR)

- Overleg met het VS-congres, de EU en andere eventuele sponsors, over economische hulp, om af te stemmen hoeveel geld de nieuwe regering zal kunnen krijgen na vrije verkiezingen. "Wij zijn ervan overtuigd," onderschreef mevrouw Albright haar verleidelijke aanbod, "dat het voor de mensen in Servië een zaak van leven en dood is, dat ze begrijpen, dat ze, alleen als ze de moed hebben de muren van onderdrukking te slechten, die hen van een democratische toekomst scheiden, ze deze toekomst niet alleen in de ogen hoeven te kijken."

Vijf terroristische stappen

Albright kondigde vijf stappen aan ter ondersteuning van de strategie van de Servische oppositie:

- Steun voor olieleveranties door de Europese Unie (EU) aan de steden Nis en Pirov, die onder controle staan van de oppositie. (Een draai van 180 graden ten opzichte van het standpunt tot nu toe. RR)
- Steun voor de oproep van de oppositie voor "vervroegde, vrije en faire verkiezingen." (Vervroegde verkiezingen voor het wegstempelen van de democratisch gekozen regering via geweld op straat afdwingen is dus een voorbeeld van democratie. Nieuw is ook het extreem vage begrip "faire verkiezingen", dat hier als "democratisch" criterium wordt ingevoerd. Als de Servische oppositie verliest, dan zijn de verkiezingen dus niet "fair" en dan wordt natuurlijk ook het embargo niet opgeheven, zoals blijkt uit de antwoorden van Albright op de vragen van de journalist, namelijk wat, als een herverkiezing van president Milosevic plaatsvindt. RR)

- Steun voor het opheffen van het vliegverbod en het olie-embargo, zodra er vrije verkiezingen in Servië gehouden worden. (Op het eerste gezicht lijkt dit punt een wijziging in het standpunt van de VS, want Washington hield zich tot nu toe bij het standpunt, dat het embargo slechts opgeheven kon worden, als president Milosevic afgezet was. Deze nieuwe uitspraak betekent er in de VS-praktijk gerust zitting, want als Milosevic thuis blijft, dan zal de VS de verkiezingen niet toestaan. Lees verder hieronder)

De Servische delegatie werd geleid door Dr. Drago Slavovic, econoom en oud-directeur van de centrale Joegoslavische bank, die kandidaat is namens de alliantie van de oppositie voor het presidentschap na de omwenteling. De politieke opportunist en weerhaan Zoran Djindjic, voorzitter van de Democratische Partij, was natuurlijk ook van de partij, evenals Dr. Velimir Iliev, burgemeester van Cacak; verder Dr. Mailand Protic; de heer Goran Sivilanovic, voorzitter van het Burgerlijk Verbond van Servië; en de heer Goran Zivkovic, burgemeester van Nis. Zij werden allemaal door mevrouw Albright voorgesteld als "moedige vertegenwoordigers van de democratische oppositie in Servië." De Servische oppositie zal het eerder dan moed, die

de heren dreeft naar de verplichte ontvangst in de hoofdstad van het land, dat voor meer dan 90 procent verantwoordelijk is voor de terroristische aanslagen van de NAVO op Servië.

Olie als breekijzer

Met haar toestemming en de hulp bij de olieleveranties door de EU (Het EU-programma "Energie voor democratie") aan de twee Joegoslavische steden Nis en Pirov heeft de regering Clinton echter een draai van 180 graden gemaakt ten opzichte van haar oude standpunt. Voorwaarde voor Washington is dat er niets anders wordt geleverd dan olie.

Het wil heel precies de voortgang van het EU-program in de gaten houden en als het de EU mocht gelukken, de rantsoening van de olie werkelijk te beperken tot de door tegenstanders van Milosevic bestudeerde steden, dan wil de VS deelnemen aan dit hulpprogramma en het uitbreiden. In dit kader begroette mevrouw Albright heel nadrukkelijk de burgemeester van Cacak in Washington. Een maand geleden was de zitting van de EU in Luxemburg daarom een flop geworden. Men was vergeten de burgemeesters van Nis en Pirov uit te nodigen. De EU-leveranties aan deze twee steden zullen nog deze maand beginnen en Brussel heeft er zo'n 12 miljoen gulden voor uitgetrokken. Uitgezonderd de olieleveranties blijft het oude standpunt van de VS tegenover Belgrado keihard en ongewijzigd. Kortgeleden berichtte de New York Times, dat het parool van de VS nog steeds is, alles te blokkeren wat de schaaiste, veroorzaakt door de oorlog, zou kunnen verminderen en het zware lot van de Servische bevolking zou kunnen verlichten. Reden: Op die manier moet de onvrede van de vooraf Servische bevolking met de regering in Belgrado aangewakkerd worden. (N.Y.T. van 3 november.) Omdat de VS-regering heel lang geen vertrouwen had in de slagvaardigheid van de verdeelde Servische oppositie en vreesde voor het stopzetten van de toch

al zeer lauwe protesten van de oppositie, heeft ze heel lang de door de EU voorgestelde olieleveranties, die het aanzien van de oppositie zouden hebben bevorderd, absoluut afgewezen.

De EU echter is vanaf het begin voorstander geweest van minder drastische maatregelen. Met zoete broodjes wil ze de mensen in Servië aan zich onderwerpen. Met de leveranties aan de steden, die door de oppositie worden bestuurd, wil ze de mensen in Joegoslavië laten zien, dat het materieel de moeite waard is, als ze hun land verkwaanselen aan de bommenwerpers van de NAVO en de trawanten, die de humanitaire ramp in Joegoslavië hebben veroorzaakt. Dat bracht trouwens de Deense minister van Buitenlandse Zaken, Niels Helweg Petersen, heel wat eleganter onder woorden: "De olieleveranties", zei hij, "zullen de ware broodschap verkondigen, dat het wat oplevert, voor democratie en hervormingen te zijn" (IHT, 12 oktober jl.), waarmee hij een duidelijk inzicht gaf in de corrupte politieke cultuur van de EU-leiding, die alles te koop acht.

NAVO wil neoliberaal Joegoslavië

Wat de NAVO-regeringen met de oorlog niet hebben bereikt, moeten de roofridders van de mensenrechten nu via andere wegen voor elkaar zien te krijgen. Carl Bildt, de speciale afgevaardigde van de VN voor Kosovo, heeft geheel zonder de gebruikelijke omwegen en hypocriete formules over morele basiswaarden, in een interview in de New York Times van eind augustus onomwonden verklaard, waarom de NAVO absoluut een nieuwe regering in Belgrado nodig heeft. Want zonder een drastisch (neoliberaal) hervormd Servië zal het op de Balkan niet gaan. Servië, de belangrijkste economische factor op de Balkan, heeft grote invloed alleen al door zijn geografische ligging in het midden van de landen van de regio. Daarom zal er geen oplossing op de Balkan mogelijk zijn zonder of zelfs tegen Servië en tevens aangenaam voor het Westerse kapitaal en de NAVO-politiek. Zolang echter president Milosevic aan de macht is, zal waarschijnlijk de meerderheid van de Serviërs, ondanks de NAVO-bombardementen, zich hardnekkig blijven verzetten tegen

Sfor pakt nieuw

Het Westen heeft in Kosovo en Bosnië een dure plicht

De precaire situatie in het Noord-Kosovaarse stadje Mitrovica, dat nu in een Servisch en een etnisch Albanees deel is gesplitst, toont aan hoe minniem de kansen zijn dat de internationale gemeenschap in Kosovo een multi-etnisch bestuur zal weten te vestigen.

Net als in Bosnië in 1995 is de NAVO ook hier een oorlog begonnen om etnische zuiveringen en tweedelingen ongedaan te maken. Dit loffelijke streven stuitte van meet af aan op eindeloze problemen en frustraties, wat noopte tot de vraag hoe realistisch het was. Maar wat is het alternatief, ook uit een oogpunt van opportuniteit?

De NAVO heeft de zone waarin Mitrovica ligt onder Frans bestuur geplaatst, in de veronderstelling dat de aanzienlijke Servische bevolking daar erop zou vertrouwen dat de Fransen hen zouden behouden voor de wraak van de Albanese die eerder door Servische strijdkrachten en paramilitaire bendes waren verdreven.

De Fransen waren zo onverstandig toe te staan dat de Serviërs de stad in tweeën deelden. In het door Serviërs bevolkte noorden van de stad bleven geplunderde Albanese woningen en enkele geïsoleerde Albanese inwoners achter, in het door teruggekeerde Albanen beheerste zuiden een aantal Serviërs.

Sindsdien doen NAVO-strijdkrachten alle moeite de Albanen die hun eigendommen in het noorden opeisen te scheiden van bendes Serviërs die, op afstand bestuurd vanuit Belgrado, hun deel van Mitrovica hebben gebarricadeerd met het doel zich te kantonneren en de uiteindelijke splitsing van heel Kosovo af te dwingen.

Het Servische expansionisme en het streven naar een 'groot-Albanië' komen hierbij in botsing. Albanese activisten terroriseren de Serviërs in Kosovo om hen naar Servië te verdrijven. Albanese activisten zouden in Servië zelf zijn geïnfilteerd met het doel enkele door Albanen bevolkte stadjes in handen te krijgen in het grensgebied met Kosovo waar Joegoslavi-

Het besluit van de internationale gemeenschap om in Kosovo en Bosnië multi-etnische samenlevingen te vestigen, was behoorlijk ambitieus. De problemen die dit streven met zich brengt, zijn navenant groot gebleken. Er mag zelfs niet gerekend worden op een duurzame oplossing, meent William Pfaff.

sche strijdkrachten zich samen trekken - een potentieel explosieve situatie.

De westerse mogendheden hebben hier en daar kans gezien de haat weten te temmen, activisten te ontwapenen en multi-etnische instanties te vestigen. Sarajevo is hiervan een voorbeeld, maar Sarajevo was al een liberale, kosmopolitische stad vóór de verwoesting van Joegoslavië. Hier is dus slechts de vroegere situatie hersteld. De hoop dat Sarajevo als voorbeeld zou dienen voor de rest van de

willen leven". Maar, zo betoogt hij, „de geschiedenis leert dat verdeelde steden en verdeelde gemeenschappen zich uiteindelijk herenigen”.

Deze uitspraak is slechts gedeeltelijk waar als het gaat over de 19de en 20ste eeuw, de periode waarin het nationaal bewustzijn en het moderne nationalisme tot volle wasdom zijn gekomen in de regio's die voorheen deel uitmaakten van het Habsburgse en het Ottomaanse rijk.

Het lijkt een fundamenteel prin-

Het recht op zelfbeschikking voor allen is zelden op vreedzame wijze bereikt

moslim-Kroatische federatie in Bosnië, om nog te zwijgen van de Republika Srpska, is merendeels ongegrond gebleken.

Elders, in Oost-Europese landen zoals Roemenië en Bulgarië, heeft men nationale minderheden in redelijke mate met elkaar weten te verzoenen. Daar staat tegenover dat de Slowaken zich in 1993 met alle geweld wilden afscheiden van de Tsjechen. En de zigeuners verlaat het overal in de regio slecht.

De speciale vertegenwoordiger van de Verenigde Naties in Kosovo, Bernard Kouchner, erkent dat de Servische en Albanese populaties in Kosovo, na wat hun is overkomen sinds 1989 (toen Belgrado de autonomie van Kosovo ongedaan maakte en zo de gebeurtenissen verhaastte die tien jaar later tot de NAVO-interventie leidden), waarschijnlijk „inderdaad een poos lang liever gescheiden zullen

cipe, of gewoon een realistisch standpunt, dat mensen met een gemeenschappelijke culturele achtergrond het recht moeten hebben hun eigen staat te vormen. Er staan echter praktische bezwaren in de weg.

Als het vreedzaam kan gebeuren, is er niets aan de hand. Maar de realiteit is dat Woodrow Wilsons idealistische „recht op zelfbeschikking voor allen” in Midden-Oost-Europa voornamelijk tot stand is gekomen door oorlogen, vervolging, gedwongen volkshuizingen en het verleggen van grenzen, met het kolossale menselijke leed dat daarbij hoorde.

De Poolse staat is tijdens en na de beide wereldoorlogen naar het Westen opgeschoven (de westgrens 110 km en de oostgrens 240 km), miljoenen mensen zijn vermoord en anderen verdreven door Duitse en Sovjet-strijdkrachten

4-3-2000
grijnende Polen uiteindelijk geheel Pools te doen zijn.

Litouwen en de Oekraïne zoals we ze nu kennen, zijn bij die grensverhuizing ontstaan. Duitsland, ooit overheerst door Pruisen, verloor het grootste deel van het historische Pruisen in de Tweede Wereldoorlog. Duitse minderheden in het oosten en in Sudetenland (nu Tsjechisch) werden na de oorlog verdreven. Längs de westgrens van de Sovjet-Unie van 1989 hebben zich sindsdien vijf naties onafhankelijk verklaard.

Geslaagde multi-etnische naties zijn in de moderne tijd meest ontstaan uit kolonisten en immigranten, ten koste van de inheemse bevolking (de Verenigde Staten, Canada, Australië). De multiculturele immigratie in de twee meest geslaagde immigratielanden, Frankrijk en de Verenigde Staten, dankt haar succes aan het bestaan van krachtige, op culturele assimilatie gerichte nationale ideologieën.

Het besluit van de internationale gemeenschap om in Kosovo en Bosnië multi-etnische samenlevingen te vestigen was uitermate ambitieus, ambitieuzer dan de meesten wilden toegeven (of zelfs beseften) toen het werd genomen.

Op de korte termijn kan de internationale gemeenschap niets anders doen dan blijven streven naar de vestiging van liberale, etnisch neutrale politieke instellingen in deze gebieden, zich verheugen waar het goed gaat, en zich verzetten tegen de voortdurende pogingen van Milošević en zijn regering om etnische wrijvingen uit te buiten.

Of dat tot een duurzame oplossing zal leiden en gemeenschappen tot elkaar zal brengen, is een andere kwestie. Het is een aanlokkelijke gedachte, maar men mag nergens op rekenen. Voorlopig blijven het geduld, de volharding - en de gewapende aanwezigheid - van de internationale gemeenschap nog onmisbaar.

William Pfaff is columnist.
© Los Angeles Times Syndicate/
International Herald Tribune

Sfor pakt opnieuw Bosnische Serviër op

SARAJEVO - De internationale troepenmacht Sfor heeft gisteren in het Bosnische Visegrad de Bosnische Serviër Mitar Vasiljevic gearresteerd.

De man stond op de geheime lijst van door het Joegoslavië-Tribunaal gezochte oorlogsmisdadigers. Volgens het Tribunaal was Vasiljevic tussen april 1992 en oktober 1994 lid van een paramilitaire eenheid die onder de naam 'Witte Adelaars' actief was in Visegrad en omgeving (Oost-Bosnië). Hij wordt onder meer verdacht van betrokkenheid bij de moord op circa 135 moslims, onder wie vrouwen, jonge kinderen en baby's. Zij werden opgesloten in twee huizen die vervolgens in brand werden gestoken. Degenen die probeerden uit de brandende woningen te vluchten werden doodgeschoten door de paramilitairen. Vasiljevic wordt ook direct in verband gebracht met de moord op vijf moslims aan de oever van de rivier Drina.

Vasiljevic is opgepakt in een deel van Bosnië dat door Franse soldaten wordt gecontroleerd. Hij is de zeventiende verdachte van oorlogsmisdaden die door Sfor is gearresteerd. De meesten waren Bosnische Serviërs.

De NAVO noemde de arrestatie een waarschuwing voor „iedereen die zich schuldig voelt”. „Het is tijd jezelf aan te geven”, aldus secretaris-generaal Robertson.

Hoger beroep Tadić: vijf jaar minder straf

DEN HAAG - Het Joegoslavië-Tribunaal in Den Haag heeft de Bosnische Serviër Dusan Tadić in hoger beroep veroordeeld tot 20 jaar cel. Dat is vijf jaar minder dan hij eerder had gekregen. Tadić is de eerste verdachte die door het tribunaal is berecht, wegens oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid. Hij martelde moslims en Kroaten in de kampen Omarska en Trnopolje in Bosnië.

Tribunaal sluit zaak Tadić af: twintig jaar cel

DEN HAAG, 26 JAN. Het Joegoslavië-tribunaal heeft vandaag de gevangenisstraf van de 44-jarige Bosnische Serviër Dušan Tadić definitief vastgesteld op 20 jaar. Tadić is de eerste verdachte sinds de processen van Neurenberg en Tokio die voor een internationaal tribunaal werd gedaagd wegens oorlogsmisdaden. Tadić werd in 1994 aangehouden in München, waar hij was herkend door Bosnische vluchtelingen. Zijn proces begon in mei 1996.

Tadić, een voormalige kroeghouder en karateleraar, werd bij het begin van de Bosnische oorlog in 1992 hulpagent. In die hoedanigheid zou hij zich schuldig hebben gemaakt aan moord en mishandeling terwijl hij assisteerde bij het zuiveren van moslimdorpen en het afvoeren van de bevolking naar beruchte kampen als Omarska, Trnopolje en Keraterm. Hij werd in juli 1997 tot twintig jaar veroordeeld. Vorig jaar november, nadat het hof van beroep van het tribunaal had bepaald dat hij ook voor negen aanvankelijk verworpen aanklachten mocht worden veroordeeld, werd de straf verhoogd tot 25 jaar. Daar gaat nu dus in hoger beroep weer vijf jaar vanaf.

Tadić raadslieden omschreven hun cliënt als 'sardientje in een haaienvijver' en 'voetsoldaat'. Zij stelden dat zijn straf niet te hoog

mocht zijn omdat zijn misdrijven in het niet vallen bij die van andere verdachten. De rechters van het tribunaal bleken het vandaag met die redenering eens.

Tadić kan nu geen beroep meer aantekenen. Wel kan hij pogen het verloop van het proces als oneerlijk te laten bestempelen.

Het tribunaal boekte gisteren weer een succes met de aanhouding van de Bosnische Serviër Mitar Vasiljević. Deze voormalige commandant van de paramilitaire eenheid 'Witte Adelaars' wordt ervan beschuldigd in 1992 rond Visegrad 135 moslims te hebben vermoord. Hij zou families in huizen hebben opgesloten en daarna een brandbom naar binnen hebben gegooid. Wie trachtte te ontsnappen, werd doodgeschoten. In één geval stierven daarbij 46 familieleden, onder wie kinderen en baby's. Vasiljević wordt voorts beschuldigd van vervolging, wrede behandeling en onwettige opsluiting van burgers en vernieling van eigendommen van moslims. Hij werd in 1998 aangeklaagd, maar de dagvaarding werd geheim gehouden om de arrestatie te vergemakkelijken. Zijn aanhouding is opmerkelijk, omdat Visegrad valt onder de Franse sector van Bosnië. De Fransen waren toedusver zeer terughoudend in de aanhouding van verdachten voor het tribunaal. (ANP, AP, Reuters)

Sfor arresteert kampchef Omarska

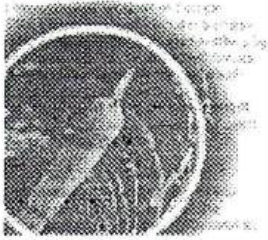
BANJA LUKA - De internationale vredesmacht Sfor heeft gisteren de Bosnische Serviër Dragoljub Prcac gearresteerd.

Prcac, die gezocht wordt door het Joegoslavië-Tribunaal, is nog dezelfde dag op het vliegtuig gezet naar Den Haag. Hij was plaatsvervangend commandant van het be-

ruchte concentratiekamp Omarska vlakbij Prijedor in noordwest-Bosnië. In Omarska en de nabijgelegen kampen Trnopolje en Keraterm werden in 1992 duizenden Bosnische moslims en Kroaten opgesloten door Bosnische Serviërs. In de kampen werd op grote schaal gemarteld, verkracht en vermoord. Tv-beelden van uitge-

mergelde kampgevangenen waren mede de aanleiding voor de oprichting van het Joegoslavië-Tribunaal in 1993.

Prcac is aangeklaagd wegens misdaden tegen de menselijkheid en schendingen van het oorlogsrecht. Dit omdat hij misdaden van zijn ondergeschikten niet heeft voorkomen.

Amnesty International - Report - EUR 70/02/00
 January 2000
 Yugoslavia
 Federal Republic of Yugoslavia (Kosovo): Update From the Field -
 January 2000

Copyright notice: The copyright for this document rests with Amnesty International. You may download and read it. You may not alter this information, repost or sell it without permission. If you use this document, you are encouraged to make a donation to Amnesty International to support future research. Here you can find the address of your nearest AI office

FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA (KOSOVO)

Update from the field
 January 2000

Introduction

This document describes some of Amnesty International's recent findings from field researchers working in Kosovo (Kosova) in the period from December 1999 to mid-January 2000. It presents background on the situation as well as Amnesty International's concerns and related recommendations. Place names in Kosovo are given in their Serbian form followed by the Albanian-language form in brackets, where this differs. A list of abbreviations is given at the end of the document.

The general situation in Kosovo (Kosova)

At the beginning of December, Amnesty International's researchers in the field observed a disturbing increase in human rights abuses. Twenty-four murders were reported in the first week of December and the researchers received many reports of harassment, intimidation and house burning perpetrated by ethnic Albanians against moderate ethnic Albanians and members of minority groups. By the end of December the human rights situation had improved slightly which may be a result of the increased security measures taken by the international security presence, KFOR, to protect members of minority groups such as Serbs, Muslim Slavs and Roma.

The international presence in the region continues to struggle in many respects to deal with the enormous human rights concerns among the many tasks which it faces. The establishment of a functional judicial system as an essential complement to policing efforts is a particularly urgent need. Amnesty International's concerns are detailed below.

The international presence in Kosovo - six months on

December marked the six-month anniversary of the deployment of the international civil and security presences, UNMIK and KFOR, to Kosovo. In a report issued by the Secretary-General of the United Nations in December it was stated that despite the efforts of UNMIK and KFOR "the level and nature of the violence in Kosovo, especially against vulnerable minorities, remains unacceptable"

See footnote 1¹. On 10 December KFOR reported that since their deployment there have been 414 murders: 150 of the victims were ethnic Albanians, 140 Serbs and 124 were of unknown ethnicity. There have been a total of 153 reported abductions of which the highest number of victims are Serbs. The continuing high level of human rights abuses, perpetrated with virtual impunity, led Amnesty International to call once again for the full deployment of the international civilian police force and for the UN to step up its efforts to establish a functioning, independent and impartial judicial system. (See *Kosovo: Six months on, climate of fear flies in the face of UN mission*, AI Index: EUR 70/136/99)

Despite calls by various actors, including Amnesty International, there has been little progress towards the full deployment of an international civilian police force in Kosovo. By the end of December only 1,900 out of the promised 4,800 international police officers had arrived in Kosovo. The number deployed to date falls way short of the 6,000 international police officers which the Secretary-General of the United Nations stated were necessary in order to police Kosovo effectively. Amnesty International repeats its appeals to UN member states to provide the personnel necessary to ensure the full deployment of international civilian police in Kosovo. The organization reminds governments that unless the necessary number of international civilian police officers are deployed, violent human rights abuses against members of minority communities and moderate ethnic Albanians may continue to be perpetrated with impunity.

In December, UNMIK took official steps to integrate the parallel government of the former KLA/UÇK, led by Hashim Thaçi, into the official UNMIK civilian structure. Over the past six months, the parallel government has been openly undertaking illegal activities such as collecting taxes, promulgating laws, evicting people from their homes, and engaging in illegal policing activities. In recent months, Amnesty International's researchers have been concerned about the failure of UNMIK to actively prevent this non-governmental entity from engaging in these illegal activities and committing human rights abuses. On 13 December, in an agreement between the Special Representative of the Secretary-General (SRSG), Dr Bernard Kouchner, Hashim Thaçi, president of the PPSK party, Ibrahim Rugova, President of the LDK party and Rexhep Qosja, president of the LDB party, the parties agreed to transform and progressively integrate the parallel government and UNMIK into a Joint Interim Administrative Structure. The agreement recognizes

that the SRSG retains legislative and executive authority in Kosovo. Amnesty International's researchers hope that the clarification of UNMIK's policy vis-a-vis the activities of this non-governmental entity will result in the cessation of illegal activities, human rights abuses and in turn in greater security for all the citizens of Kosovo. Amnesty International notes, however, that representatives of the Serbian community in Kosovo who have created the Serb National Council were not a party to the agreement and have refused to join the Interim Administrative Council.

Amnesty urges KFOR to set up human rights complaints mechanism

Amnesty International field researchers were invited to give a presentation to KFOR legal advisors on the work of Amnesty International around the world and in Kosovo. The researchers took the opportunity to facilitate a discussion on the establishment of a mechanism for complaints against KFOR. Some legal advisors welcomed the idea and as a follow up Amnesty International wrote to the Commander of KFOR, General Reinhardt, urging him to set up a transparent and independent mechanism for dealing with complaints against KFOR troops in Kosovo. (*Kosovo: Amnesty International urges accountability in KFOR*, AI Index: EUR 70/01/00).

Although Amnesty International's researchers have not received any reports which indicate that people in KFOR detention have been subjected to ill-treatment, they have received a number of allegations regarding the ill-treatment of people while being apprehended or arrested in Kosovo. They have observed that in such cases complaints against KFOR require the assistance of an international organization to enable them to be channelled to the appropriate KFOR authority and that the response thereto is determined on an *ad hoc* basis. Thus, current practices would appear to provide neither accessibility, transparency, nor uniformity.

In the letter to General Reinhardt, Amnesty International underlined the fact that the international civil and security presence, that is UNMIK and KFOR, should adhere to the highest possible human rights standards and be held accountable for any human rights violations they commit in Kosovo. Indeed, the UN Secretary-General has stated that human rights are a priority in every UN mission and that the protection and promotion of human rights is one of the main responsibilities of the UN presence in Kosovo, as mandated by Security Council Resolution 1244 (1999). Amnesty International reminded General Reinhardt that KFOR's conduct will set an example in Kosovo and the Federal Republic of Yugoslavia as a whole for the manner in which security forces charged with maintaining public safety and order should exercise their duties. The organization urged General Reinhardt to establish a transparent and independent mechanism for dealing with complaints against KFOR in Kosovo. Amnesty International further urged General Reinhardt to ensure that compensation is available to victims in any case where it is demonstrated that KFOR troops have acted in violation of internationally recognized human rights standards.

Amnesty International's researchers continue to monitor the progress of the international civil and security presence in Kosovo and to remind representatives of their obligations to treat their human rights commitments with the seriousness they deserve.

Continuing concerns in the region

The protection of minorities

Amnesty International continues to be seriously concerned about the protection of minorities in Kosovo. During December members of minority communities were denied their civil and political rights, such as the right to life, freedom of movement, freedom of expression, freedom of thought, conscience and religion and the right to use one's own language. In the field of social, economic and cultural rights members of minority populations were denied, among others, the right to education and the right to take part in cultural life.

The Serbs and Roma ² who remain in Kosovo continue to live in fear and are subjected to daily attacks, despite the efforts of KFOR and UNMIK to improve security. Serbs are now almost all living in enclaves which are protected by KFOR troops. In Pristina (Prishtina), most Serbs now live in one location and they require a military KFOR escort when they go out to conduct day-to-day tasks such as buying food and newspapers. On 18 December 1999, grenades were thrown into the small Serb and Roma enclave in the middle of Orahovac (Rahovec). One Serb died as a result of the attack and several others were injured. Following this incident, on 29 December 1999, 46 Serbs, mostly elderly persons and children, were escorted out of Kosovo to Serbia because of concerns for their security.

In the few remaining areas where minorities and ethnic Albanians live together, members of minority communities continue to be the victims of killings, attacks and intimidation. In Gnjilane (Gjilan), on the 9 December 1999, three Serbs were killed. Amnesty International's researchers note with satisfaction that two people have been arrested on suspicion of perpetrating these killings. On 28 December, in the mixed town of Vitina (Vitia) the researchers received reports of a bomb attack on a Serb shop in which 10 Serbs were injured.

In December, the tension between ethnic Albanians and Serbs in the divided town of Mitrovica increased. For example, on 16 December 1999 a large group of Serbs attacked the office of the Albanian Republican Party in north Mitrovica. Four days later the office was again attacked, burned to the ground and thereafter closed by UNMIK. The office had reportedly been subject to a bomb attack prior to the first attack by the crowd and arms had allegedly been found in it.

Since June 1999 the Serb and ethnic Albanian communities have lived mainly in different parts of Mitrovica separated by a river. Movement across the one bridge is controlled by KFOR. The Serbs, Roma and a minority of ethnic Albanians live on the north side of the town while the majority of ethnic Albanians are on the south side. People of all three nationalities have been displaced within the town. In December, the Serbs continued to refuse to allow ethnic Albanians to work in or use the only hospital in the town which is on the north side. This move prompted UNMIK to deny further assistance to the hospital.

There were some small, but positive developments in December towards providing accountability for human rights abuses perpetrated against members of minority communities. On 20 December 1999, UN international police arrested a 32-year-old man on suspicion of the murder of five Serbs and one Roma over the past two months in the Lukare area near Pristina (Prishtina). Three

suspected accomplices were also arrested on suspicion of kidnapping the victims and taking them to killed in the style of executions. UN international police reported that the suspects are believed to be former members of the KLA/UÇK and applicants to the Kosovo Protection Corps (TKM). On 27 December 1999, UN police arrested a 27-year-old man in Pristina (Pristina) on suspicion of killing of a Serb professor and violently beating the victim's wife and mother-in-law during an Albanian holiday celebration in November (See *Amnesty International calls for more international civilian police in Kosovo after attack on Serbs* AI Index: EUR 70/129/99, 30 November 1999). UN police highlighted the fact that this was the first time that a witness has come forward to provide information regarding a serious crime and that as a result they were able to make an arrest on the basis of information received. Amnesty International notes that thus far human rights abuses against minorities have been committed with virtual impunity and welcomes these arrests as they represent a positive move towards breaking the cycle of impunity in Kosovo.

Amnesty International's researchers continue to receive reports of human rights abuses perpetrated by extremist ethnic Albanians against moderate members of ethnic Albanian society. These human rights abuses appear to be politically motivated or the victims targeted because they are perceived to have collaborated with the previous authorities – the FRY forces and government. There were two disturbing killings of former ethnic Albanian judges in December. On 16 December 1999, one former judge was shot on the staircase outside his apartment. It was reported that the victim had worked in the Serbian judicial system and that he had been involved in the trials and sentencing of ethnic Albanians. On 20 December, in Vitina (Vitia), another former judge who had reportedly worked as an inspector for the Serbian Secret Police was killed. A few days prior to the killing, the victim had been appointed by UNMIK to serve as a judge in the interim judicial system in Gnjilane (Gjilan).

Kosovo's criminal justice system

At a press conference marking six months since the deployment of KFOR and UNMIK to Kosovo, the SRSG, Dr Bernard Kouchner, acknowledged that there has been a marked increase in criminality in Kosovo and admitted that his administration has been unable, thus far, to establish a functioning judicial system. Attempting to address this situation, Dr Kouchner announced a number of new initiatives in the field of the judiciary.

The applicable law in Kosovo

Amnesty International's researchers note that in the 35 trials which have been completed in the Prizren District court up until December 1999, judges refused to apply the Serbian Criminal Code which was, according to UNMIK Regulation 1, applicable in Kosovo. Amnesty International's points out that the failure of judges to apply the applicable law may lead to violations of the rights to equality before the law and equal protection of the laws. Attempting to address this situation, on 12 December 1999, Dr Kouchner issued Regulation 24 which states that the applicable law in Kosovo is the law in force on 22 March 1989. For criminal acts this means the Kosovo provincial criminal code, which was applied until this date. It was then abolished along with Kosovo's autonomy at the initiative of the then Serbian President, Slobodan Milosevic. However, the Regulation further states that if a competent body or person determines that the subject matter or situation is not covered by the law in force on the 22 March 1989, but is covered by another law in force in Kosovo after 22 March 1989, which is not discriminatory, they may, as an exception, apply that law. The regulation will be retroactively applied to June, avoiding the necessity of retrying the 35 completed cases.

Many observers in Kosovo note that repealing Regulation 1 may undermine the credibility of UNMIK as many people perceive that UNMIK has "given in" to pressure from the majority ethnic Albanian community. The question of the applicable law has become highly politicised in Kosovo and there are fears here that the decision by UNMIK to apply the Kosovo, rather than the Serbian, Criminal Code may further alienate the Serb community and preclude their future participation in the criminal justice system. Currently there are no Serb judges or prosecutors participating in the judicial system.

Amnesty International notes with satisfaction that Regulation 24 states that all laws applied in Kosovo must conform to international human rights standards. Indeed in a report issued in September 1999, the Secretary-General of the United Nations announced that the Council of Europe is reviewing the Serbian Criminal Code and the Federal Criminal Code

to determine the extent to which they conform to international human rights standards See footnote 3. Amnesty International is concerned that this review has not yet been completed. In addition it is unclear whether the 1989 Kosovo Criminal Code will be reviewed and amended so as to conform to international human rights norms. Amnesty International's researchers in the field will continue to urge UNMIK to facilitate the expeditious review, amendment and publication of all laws applied in Kosovo, to bring them into line with international human rights standards. The researchers will also continue to draw attention to the need for the provision of comprehensive human rights law training programs for all legal professionals in Kosovo.

The creation of a Kosovo Court for war crimes and ethnically motivated crimes

Dr Kouchner further announced that the Technical Advisory Commission on the Judiciary, a group of 10 Kosovar and five international legal experts, have recommended the establishment of a Kosovo Court for war crimes and ethnically motivated crimes. The court will be able to prosecute persons suspected of committing war crimes (grave breaches of the four Geneva Conventions of 1949 and the two Additional Protocols, violations of the laws and customs of war, crimes against humanity and genocide). Many people in Kosovo argued for the creation of the court because the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY) is unable to take on all the cases of persons suspected of committing war crimes in Kosovo.

The ICTY has prioritized cases involving persons accused of command responsibility such as FRY President, Slobodan Milosevic, and does not have the resources to prosecute all suspects. The Kosovo court will also have the power to prosecute serious crimes when committed with the intent to harm a person of a certain ethnic, religious or political group. Thus, it is envisaged that the court will bring persons to justice who have committed serious human rights abuses against minorities since June 1999. The Kosovo court will consist of two chambers with three judges each and an appeals chamber. Dr Kouchner announced that two-thirds of the judges and

prosecutors will be from Kosovo and the others, international. Amnesty International welcomes all attempts by UNMIK to bring to justice persons suspected of committing grave crimes under international law in proceedings which meet international standards for fairness. The organization hopes, however, that the creation of the court will not detract from UNMIK's main task which is the prompt establishment of an independent and impartial judicial system.

Refugees and internally displaced persons

Amnesty International continues to be concerned about the situation of over 250,000 refugees and internally displaced persons who have fled from Kosovo into Serbia and Montenegro. Amnesty International welcomes UN General Assembly Resolution of 13 December 1999 which attempts to address the problems facing the huge number of refugees and internally displaced persons who have moved from Kosovo to other parts of the FRY. The influx of people from Kosovo has exacerbated the already critical situation of refugees in the FRY.

Between 1991 and 1995 Serb refugees have flooded into Serbia and Montenegro from Croatia and Bosnia-Herzegovina. Some 15,000 of these people had been settled in Kosovo by the Serbian authorities as at the beginning of 1998 and the total refugee population in the FRY was 550,000. Some of these refugees and part of the indigenous Serb population started to leave Kosovo in mid-1998 when the situation in Kosovo deteriorated into armed conflict. However, from June 1999 thousands more Kosovo Serbs and Roma fled into Serbia and Montenegro as a result of the human rights abuses perpetrated by ethnic Albanians against members of the minority communities. The bulk of the refugees from Croatia and Bosnia were among those fleeing into Serbia. This month the General Assembly urged the international community to support programs which aim to ensure that the humanitarian needs of refugees and internally displaced persons in the FRY are met and that they support durable solutions, including repatriation and reintegration.

The reports which Amnesty International's researchers have received from inside Serbia and Montenegro indicate that the rights of refugees and internally displaced persons are frequently denied. Reports of the conditions in which these refugees and internally displaced persons are living indicate that there is an urgent need for the international community to assist the FRY government in its efforts to provide these vulnerable persons with their economic, social and cultural rights. The FRY, Croatian, Bosnian and Macedonian governments should attempt to find durable solutions for all refugees and internally displaced persons in the region as a matter of urgency.

As Serbs continue to flee into Serbia and Montenegro from Kosovo, so ethnic Albanians are moving into Kosovo from Serbia. The movement of ethnic Albanians from Serbia has been prompted by real or perceived threats that they will suffer human rights violations at the hands of the Serbian authorities. Amnesty International's researchers recently interviewed representatives of ethnic Albanians from Serbia who fled the municipalities of Medvedje, Presevo and Bujanovac in southern Serbia during the time of the NATO bombardment and since June 1999. Although UNHCR has registered 5,000 internally displaced ethnic Albanians from these areas in the Gnjilane (Gjilan) area of Kosovo, it is hard to confirm actual figures. The Helsinki Committee for Human Rights in Serbia asserts that 25,000 ethnic Albanians fled Serbia because of killings, maltreatment, house burning and looting by FRY forces and authorities during the 11-week NATO bombing campaign. However, substantial numbers are known to have returned to their home area following the end of the campaign.

Serbian police and the Yugoslav Army continue to be active in southern Serbia near the boundary with Kosovo and the situation remains tense. Amnesty International's researchers will continue to monitor the situation of between 70,000 and 80,000 ethnic Albanians still reported to be living in southern Serbia.

Ethnic Albanian prisoners in Serbia and "disappearance" of lawyer near Belgrade

During December, Amnesty International continued to monitor the situation of ethnic Albanian detainees from Kosovo who are currently imprisoned in Serbia. In December, 15 ethnic Albanians from Kosovo were tried and received prison sentences of between two and 15 years' from Serbian courts. Amnesty International remains concerned about the fairness of the criminal proceedings in these and other ongoing cases against ethnic Albanians in Serbia. Amnesty International has received reports that indicate that during some proceedings statements which had been obtained through torture were used as evidence and that defendants have been denied their right to private communication with their defence lawyers. There are also complaints of poor prison conditions for the prisoners, including inadequate heating and food. In December, Amnesty International welcomed the release of 26 ethnic Albanians, including a mother and her four-month-old baby who was born in prison, from detention centres in Serbia.

After an unfair trial on 9 December, the well-known ethnic Albanian human rights activist, Dr Flora Brovina, was sentenced to 12 years' imprisonment on charges of "association for the purposes of hostile activity" in connection with "terrorism". Flora Brovina is accused of assisting the KLA/UÇK by supplying medicines, treating wounded soldiers and helping to supply them with uniforms. These activities were allegedly carried out in Pristina (Pristina) from her medical clinic and the office of the League of Albanian Women, a women's rights organization which she founded in 1992. Amnesty International's information indicates that the charges against Flora Brovina are unsubstantiated and the organization is calling for her release. (See *12-year prison sentence for Kosovo doctor is outrageous* AI Index: EUR 70/133/99, 10 December 1999).

Amnesty International welcomed the release of the ethnic Albanian lawyer Teki Bokshi on 16 December after 10 days of confinement. A ransom of 100,000 German Marks was paid to his captors for his release. His captors used a car with a police registration and police identities to stop and detain him. He was held in a private apartment somewhere in Belgrade and was kept tied up most of the time. Teki Bokshi believes that at least two of his captors were serving police officers. The incident highlights the security risks that all ethnic Albanian lawyers who continue to defend prisoners in Serbia face. Amnesty International has called for a thorough, independent and impartial investigation into his kidnapping and for action to prevent the recurrence of any similar incidents.

Summary of current Amnesty International recommendations:

The recommendations given below refer to the concerns mentioned in this update.

To the international community:

- * provide UNMIK with additional civilian police and expertise to bring the UN force up to strength and enable it and KFOR to provide effective protection to threatened minorities;
- * provide UNMIK with increased financial, technical and human resources to fund, train and support an independent, impartial and multi-ethnic judiciary and judicial personnel and to facilitate the completion of its current legislative reform process to meet international standards and thus help to end impunity;
- * provide the UN Office of the High Commissioner for Human Rights with enhanced resources to carry out its functions including monitoring of judicial processes in Kosovo.

To UNMIK and/or KFOR:

- * establish a transparent, effective and impartial mechanism by which individuals can complain about abuses committed by KFOR, UNMIK civilian police, and those acting under their authority;
 - * ensure that there is an independent mechanism to scrutinize and report on the performance of the newly established judiciary. Pending the establishment of long-term review mechanisms within Kosovo itself, this task could be undertaken by an appropriate monitoring body within UNMIK, provided it is separated from the body playing a key role in judicial appointments, See footnote 4⁴, or by the OHCHR, provided it is granted sufficient resources;
 - * facilitate the expeditious review, amendment and publication of all laws applied in Kosovo so as to bring them into line with international human rights standards;
-
- * develop and implement a comprehensive human rights law training program for all legal professionals in Kosovo.

To leaders of the Kosovo Albanian community:

- * stop all human rights abuses against Serbs, Roma and other minorities and cooperate fully with the UN authorities in bringing the perpetrators to justice;
- * halt attempts to threaten or influence the newly established judiciary;
- * ensure that no persons are held in unauthorized detention.

To the FRY authorities:

- * ensure that all political prisoners, including those charged with offences related to the conflict, are given a fair trial in accordance with international standards, including by granting them prompt, regular and confidential access to lawyers and permitting international observers to attend their trials;
- * release prisoners of conscience Flora Brovina;
- * carry out a thorough, independent and impartial investigation into the kidnapping of Teki Bokshi, ensure that all those involved are brought to justice and act to prevent the recurrence of such cases.

Relevant Abbreviations:

ECHR European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms
 ICTY International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia
 KFOR Kosovo Force (the NATO-lead peacekeeping force)
 KLA/UÇK Kosovo Liberation Army, in Albanian *Ushtria Çlirimtare e Kosovës*
 LDK Democratic League of Kosovo, in Albanian *Lidhja Demokratike e Kosovës* (an ethnic Albanian political party)
 LDB United Democratic Movement (an ethnic Albanian political party)
 NATO North Atlantic Treaty Organization
 OHCHR Office of the (UN) High Commissioner for Human Rights
 OSCE Organization for Security and Co-operation in Europe
 PPDK Party of Democratic Progress, in Albanian *Partia për Progres Demokratik të Kosovës* (an ethnic Albanian political party)
 SRSG Special Representative of the [United Nations] Secretary-General (the post held by Dr Bernard Kouchner)
 TMK Kosovo Protection Corps, in Albanian *Trupa Mbrojtëse e Kosovës*.
 UN United Nations

UNHCR United Nations High Commissioner for Refugees
 UNMIK United Nations Interim Administration Mission in Kosovo

Footnote: ¹ Report of the Secretary-General on the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo, UN Doc no. S/1999/1250, 23 December 1999, p24.

Footnote: ² Part of the Roma community in Kosovo identify themselves as *egipcani* or *egjiptiani* (Egyptians). All are referred to here as there is no differentiation in the way they have been subject to human rights abuses.

Footnote: ³ Report of the Secretary-General on the United Nations Interim

Administration Mission in Kosovo UN Doc no. S/1999/987, 16 September 1999 p8.

Footnote: ⁴ *The Rule of Law Division in UNMIK's Institution Building component.*

AI Index: EUR 70/02/00

Amnesty International January 2000

[Topic/Regional Index](#) | [AI Publication Index](#) | [Home](#)

Tribunaal loopt vast als Karadzic wordt vermoord

24-7-2000

Het gevaar is reëel dat de Servische president Milosevic zijn voormalige bondgenoot Karadzic laat vermoorden. Daarmee zou het Joegoslavië-Tribunaal z'n kroongetuige tegen Milosevic kwijt zijn. Om z'n werk veilig te stellen, moet het tribunaal deels naar Bosnië verhuizen.

Joegoslavië-Tribunaal

Goran Trkulja

De aanklager van het Joegoslavië-Tribunaal, Carla Del Ponte, deed onlangs een klemmend beroep op de Navo om Radovan Karadzic en andere gezochte oorlogsmisdadigers in Bosnië op te pakken. Een echte vrede is volgens Del Ponte niet mogelijk in Bosnië zolang de oorlogsmisdadigers op vrije voeten zijn.

Del Ponte deed haar oproep kort na de moord op Arkan, de Servische maf-fabaas en paramilitaire leider Zeljko Raznjatovic, die door het tribunaal aangeklaagd was voor oorlogsmisdaden in Kroatië en Oost-Bosnië. Volgens de Servische oppositie was Arkans moord geregisseerd door de Joegoslavi-sche president Milosevic, die bezig is de sporen van zijn misdaden in Kroatië, Bosnië en Kosovo uit te wissen.

Dat Radovan Karadzic terecht moet staan voor de misdaden die Servische militairen en paramilitairen in Bosnië hebben begaan, daar twijfelt niemand aan. Maar om hem een bedreiging voor de vrede in Bosnië te noemen, is overdreven. Ondergedoken in het bosrijke Oost-Bosnië zit Karadzic in feite in huisarrest. Zijn bewegingsvrijheid is zeer beperkt. Compleet geïsoleerd leeft hij bij de gratie van zijn voormalige rechterhand Momcilo Krajisnik, een invloedrijke politicus in Republika Srpska. Zijn naam en foto zijn taboe in de Bosnische media. En zijn partij, de SDS die ooit een absolute meerderheid had in het Bosnisch-Servische par-

ment, zit nu in de oppositie. Zo'n Karadzic is geen reële bedreiging voor de vrede in een door Sfor bewaakt Bosnië.

Dat beeld werd bevestigd door het antwoord van de Navo op Del Ponte's verzoek. De Navo is niet van plan om harder op te treden in Bosnië om Karadzic te arresteren, aldus secretaris-generaal Robertson. Sterker nog, Robertson verwacht dat de „gewelddadige moord op Arkan anderen kan aansporen voor een beschaafde berechting te kiezen”. Met andere woorden: Karadzic moet zelf maar zorgen voor zijn ticket naar Den Haag, want de Navo wil het risico van zijn arrestatie niet nemen.

Del Ponte heeft haast om Karadzic toch in handen te krijgen. Want als

Ondergedoken in Bosnië zit Karadzic in feite in huisarrest

Milosevic inderdaad is begonnen zijn medespelers op te ruimen, bestaat de mogelijkheid dat Del Ponte met legé handen blijft staan. Milosevic is door het tribunaal aangeklaagd voor volkerenmoord in Kosovo, maar de honderden forensisch medewerkers van het tribunaal hebben daar onvoldoende bewijzen voor kunnen vinden. Daardoor wankelt de aanklacht tegen Milosevic, maar hij kan nog steeds vervolgd worden wegens de misdaden in Bosnië en Kroatië. Daardoor is Karadzic in zekere zin de belangrijkste getuige die voor het tribunaal in Den Haag belastend materiaal over Milosevic kan leveren. Mocht Milosevic Karadzic laten liquideren, dan zou Del Ponte de grote verliezer zijn: zij zou dan zowel een belangrijke verdachte als een kroongetuige verliezen. Dat zou de positie van het tribunaal verder verzwakken.

Die positie is na de arrestatie van enkele 'grottere vissen' iets verbeterd, maar nog steeds ver onder de maat. Wil Del Ponte de deur van het tribunaal openhouden, dan heeft ze een

kapitale vis nodig. Vandaar haar beroep op de Navo om Karadzic te arresteren, en zo te voorkomen dat hij door Milosevic wordt 'opgeruimd'.

Die angst is reëel, aangezien politieke moorden het Servië van de afgelopen jaren kenmerken. De spectaculairste waren de moordaanslagen op Radovan Stojicic Badza en Zoran Todorovic Kundak in 1997. Beiden waren vertrouwelingen van de clan rond Milosevic en zijn echtgenote Mira Markovic. Stojicic was de staatssecretaris van binnenlandse zaken en betrokken bij Servië's aandeel in de oorlogen in Bosnië en Kroatië. Todorovic was de secretaris-generaal van JUL, de kleine maar invloedrijke politieke partij van Mira Markovic. Beiden wisten te veel.

Omdat Del Ponte voorlopig niet op steun van de Navo kan rekenen, moet zij andere wegen zoeken om de verdachten naar Den Haag te krijgen. De meest logische en efficiënte weg is om met het tribunaal naar Bosnië te gaan. Onder de lokale bevolking daar is het tribunaal nog steeds impopulair: bij moslims omdat het niet efficiënt genoeg is en bij Serviërs (en Kroaten) omdat het te partijdig is. Door enkele belangrijke onderdelen van het tribunaal te verplaatsen, en een goede campagne op te zetten, kan Del Ponte veel meer bereiken dan door bij de Navo te blijven aankloppen.

Het tribunaal heeft ten doel de echte criminelen aan te klagen en te berechten en daarmee de bevolking te helpen de oorlog achter zich te laten, maar in Bosnië ziet men dat nog niet helemaal zo. Als de bevolking ervan overtuigd kan worden dat het berechten van criminelen in het belang is van de toekomst van de Bosnische volkeren, zou dat een grote winst voor het tribunaal zijn. Veel meer dan de gewelddadige moord op Arkan zou dat de beschuldigen kunnen aansporen te kiezen voor een beschaafde berechting door het Joegoslavië-Tribunaal. Om grote vissen te vangen, moet je naar het meer waar in zij zwemmen.

Goran Trkulja is freelance journalist

Afgemaakt als een hond omdat hij Serviër was

In de nacht van zondag op maandag vierden de Kosovaren feest. Het kostte een Serviër het leven: hij liep met zijn auto vast in de menigte en werd gelyncht – een illustratie van de diepe etnische haat die nog altijd bestaat.

NIŠ, PRIŠTINA, 3 DEC. Dragoslav Bašić, een hoogleraar constructietechniek die studeerde en doceerde aan de universiteit van Berkeley in Californië, dacht dat het een kwestie van tijd zou zijn voordat de rust in Kosovo zou weerkomen.

Hij dacht ook dat hij, door alleen in achterafstraatjes te komen en alleen Engels te spreken in plaats van Servisch, zijn moedertaal, geen gevaar zou lopen als hij 's avonds laat met zijn vrouw per auto door Priština zou rijden om zijn schoonmoeder op te halen. Die was bang alleen te zijn tijdens de rumoerige straatfeesten waarmee de Albanen van Kosovo afgelopen week de Vlaggendag vierden, de dag waarop ze hun opstand tegen de Turken in de vijftiende eeuw en de uitroeping van de Albanese onafhankelijkheid in 1912 herleken.

Dragoslav Bašić (63) vergiste zich op

beide punten. Hij betaalde die vergissingen met zijn leven.

„De mensen drongen om rond zijn auto en vroegen om hun papieren”, vertelt Bašić' zoon Tomislav. „Vader en moeder probeerden Engels te spreken, omdat het spreken van Servisch in Priština niet is toegestaan. Maar iemand ontdekte dat ze Serviërs zijn en dus staken ze de auto in brand. De inzittenden moesten uitstappen en daarna begon de mishandeling.”

In het ziekenhuis van de Zuid-Servische stad Niš waar Tomislav zijn verhaal vertelt ligt zijn moeder, Dragica (51). Haar gezicht zit vol schrammen en blauwe plekken en ze kan slechts moeilijk ademen. Chefarts Ratsko Djordjević somt haar verwondingen op: vier gebroken ribben, een doorboorde long, hoofdwonden, een gebroken neus, een hersenschudding, een gebroken rechterarm en een uit de kom ge-

ruchte rechterschouder.

Haar 72-jarige moeder is er erger aan toe. „Haar hele linkerborstkas is gebroken, ze heeft beschadigde longen en inwendige bloedingen in de borst en in het onderlichaam. We moesten haar onmiddellijk opereren en vonden een gescheurde milt en een gescheurde lever”, zegt Djordjević.

Dragoslav Bašić werd doodgeschoten. „Er waren rond honderd getuigen. Niemand hielp. Ze schoten hem dood als een straathond”, zegt Tomislav. Hij herinnert zich zijn vader als een pacifist die nationalisme en politiek in het algemeen verafschuwde, hard werkte en tegen de leden van het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK, die bij hem aan de deur kwamen om hem te dwingen Kosovo te verlaten, placht te zeggen dat hij dat niet kon omdat al zijn voorouders er hadden gewoond.

hen onmogelijk de daders te vinden. Op de oproep aan getuigen om hun verhaal te komen doen heeft niemand zich gemeld.

Tomislav zegt dat zijn vaders enige misdaad was dat hij Serviër was. „Mijn vader heeft nooit een uniform gedragen. Als hij iets had misdreven was hij niet in Kosovo gebleven.” Dat wordt overigens bevestigd door een Albanese lid van de academische gemeenschap van Kosovo.

Toen de Albanen deze zomer de universiteit van Priština, waaruit het Servische regime hen tien jaar eerder hadden verdreven, weer in gebruik namen, werd Bašić ontslagen. In augustus werd zijn schoonmoeder aangevallen door Albanese jongeren. De Bašić, wier dochter eind vorig jaar heeft gewerkt voor de internationale waarnemers van de OVSE die toezicht moesten houden op een bestand, wilde niettemin de provincie niet verlaten. „Ze hoopten dat de rust gewoon zou weerkomen”, zegt Tomislav.

Hij is bitter over de internationale gemeenschap: de Serviërs zijn gebombardeed omdat ze zich schuldig maakten aan 'etnische zuivering'. „Nu doen de Albanen hetzelfde. Wat gaan jullie eraan doen? Hebben jullie de Albanen verdedigd omdat die nu hoogleraren uit Berkeley kunnen vermoorden?” (Reuters, AP)

De moord maakt deel uit van de golf van geweld tegen de Serviërs in Kosovo na het vertrek van de Servische en Joegoslavi-sche troepen en de intocht van de vredesmacht KFOR. Aanvankelijk bestond er voor de wraakacties van de Kosovaren nog wel enig begrip, gezien de Servische terreur waarvan zij het slachtoffer waren geweest. Maar met het vertrek van de Serviërs die voor die terreur verantwoordelijk waren geweest werden de motieven voor die wraakacties minder plausibel, zeker nadat op straat een Bulgaarse VN-medewerker werd doodgeschoten, uitsluitend omdat hij in een Slavische taal antwoord gaf op de vraag hoe laat het was.

KFOR en het VN-bestuur hebben de moord op Bašić en de ernstige mishandeling van zijn vrouw en schoonmoeder als een laffe daad veroordeeld. Maar een 'samenzwering van stilte' maakt het volgens

Onder erbarmelijke omstandigheden vrezen
vluchtelingen in Kosovo voor hun leven

Zigeuners Obilic kunnen geen kant op

Door onze correspondent
HARALD DOORNBS

OBILIC - Verscholen in een bos, onder de rook van de elektriciteitscentrale van het Kosovaarse dorp Obilic, bevindt zich een zigeunerkamp, waar 850 Kosovo-zigeuners onder erbarmelijke omstandigheden al vijf maanden vrezen voor hun leven. Vanaf de hoofdweg leidt slechts een smal en hobbelig zandweggetje naar het kamp, dat omgeven is met prikkeldraad en waar een handvol NAVO-soldaten van de vredsmacht KFOR dag en nacht op wacht staat om de zigeuners te beschermen tegen aanvallen van Albanezen. Die beschuldigen de zigeuners van samenwerking met de Serviërs tijdens de etnische zuiveringen eerder dit jaar.

Het lijkt of het in het kamp al weken achtereen heeft geregend. Ongeveer 100 van zeil, doeken en stukken plastic gemaakte tenten staan in een zee van modder. En het is koud: overdag komt de temperatuur maar net boven nul, 's nachts bevriezen het water en de modder, tegen de middag ontdooit het weer en verandert de bodem in een blubberbende. Kinderen spelen met takken en lege frisdrankblikjes, het enige speelgoed dat ze bezitten.

Vrouwen staan bij vier kranen waaruit een beetje water komt en proberen zo goed en zo het kwaad als het kan, om in de kou kleren te wassen. De mannen hakken de paar bomen om die er op het terrein staan en maken een kampvuur waar tientallen zigeuners zich bij warmen. WC's zijn er. Vier, wel te verstaan. Een gat in de grond met daarboven een soort van gamele metalen box.

Geen van de 850 zigeuners waagt 't het kamp verlaten, bang om doodgeschoten te worden door Albanezen die in de buurt van het kamp wonen. Niemand heeft dus werk, geld bezitten ze niet meer. Ze leven op water en brood dat wordt geleverd door een internationale hulporganisatie.

„Dit is geen opvangkamp, dit is een gevangenkamp, te vergelijken met wat we tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben gezien”, zegt Naser Adici, de 36-jarige leider van de zigeuners. Van de mensen in het kamp zijn 80 procent Haskali, zigeuners die als moedertaal Albanees hebben, maar tevens Servisch gebruiken.

De woede van de zigeuners richt zich met name tegen de Albanezen. Die zijn namelijk sinds de bevrijding van Kosovo door het hele land een ware klopjacht begonnen op zigeuners. Maar juist volgens de Albanezen hebben de zigeuners de Servische politie geholpen bij het verdrijven van de Albanezen. Zo goed als alle huizen van zigeuners zijn inmiddels in brand gestoken door teruggekeerde Albanezen. Enkele tientallen zigeuners zijn vermoord of gekidnap. Van de

70.000 zigeuners die er naar schatting voor de oorlog in Kosovo woonden, zijn er nog maar 5000 over. Hier dus 850, samengepakt op een paar honderd vierkante meter wanhoop en elende.

Neutraal

„Wij hebben absoluut niet met de Serviërs samengewerkt”, aldus Adici, die een klein kamertje heeft in het enige stenen gebouw dat het kamp rijk is. „Zigeuners zijn volledig neutraal geweest. We hadden contacten met de Serviërs én met de Albanezen. Wij zijn onschuldig, een maagdevolk.” Algemeen is bekend dat zigeuners in Kosovo, ook de Haskalia, meer met de Serviërs dan met de Albanezen samenwerkten voor de oorlog. Dit kwam doordat de Serviërs, die toen aan de macht waren, de zigeuners veelvuldig gebruikten om leeg gekomen arbeidsplaatsen te vullen, nadat Albanezen in het begin van de jaren '90 massaal door het Servische regime waren ontslagen.

Ook is bekend dat zigeuners voor de Servische politie werkten in ten minste de steden Ora-

• Een zigeunerjongetje wandelt tussen de tenten door in het kamp in Obilic. De kinderen op de vlucht spelen er met takken en lege frisdrankblikjes, het enige speelgoed dat ze bezitten.
(Foto Reuters)

hovac, Prizren en Djakovica. Een kleine minderheid deed dienst als agent, maar de meesten die voor de zogenaamde SUP werkten, de lokale politie, hadden de weinig aantrekkelijke baantjes als het opgraven van lijken, het begraven van oorlogsslachtoffers en het doorzoe-

ken van de kleding van door de politie gedode Albanezen. Hoogstwaarschijnlijk hebben zigeuners meegedaan met het plunderen van Albanese huizen, maar er zijn geen bewijzen te vinden die suggereren dat de zigeuners ook daadwerkelijk mee hebben gedaan met de

door Serviërs begane moordpartijen.

„Wat de Albanezen willen, is een etnisch zuiver Kosovo, ik kan het niet anders zien”, meent Adici. Ook de andere zigeuners in het kamp hebben geen goed woord over voor de Albanezen. „Het wordt tijd dat

ons leger weer terug komt en die Albanezen afmaakt”, zegt een oudere man, hierbij doelend op het Servische leger. „Vuile honden, die Albanezen”, meent een ander. „Ze hebben mijn huis platgebrand en ik zit hier nu al maandenlang in een soort van gevangenis. We kun-

nen geen kant op, alles om ons heen is ons vijandig gezind.” In de tent van Abedin Sylja, 35, en zijn familie slapen ze met zeven personen. Dekens en matrassen liggen in de hoek, een baby slaapt in een houten wieg. „Het is allemaal belachelijk”, zegt Abedin, „Wij zijn samen

met de Albanezen weggezuiverd door de Serviërs en nu hebben de Albanezen onze huizen in brand gestoken en proberen ze ons te vermoorden. Het belangrijkste wat we missen, is vrijheid om te gaan en te staan waar we willen. We zitten opgesloten.”

Zijn moeder, Bibe, zit ondertussen bij de baby (een van de 40 in het kamp) en klaagt over de kou en de smeerbeol. „Het is koud hier, het lekt wanneer het regent. Eten hebben we nauwelijks. De kinderen zijn constant ziek. Er zijn geen medicijnen of een dokter. Zo slecht hebben we het nog nooit gehad.” Zigeunerleider Adici ziet nauwelijks nog een oplossing. „Mijn volk lijdt”, zegt hij. „En er is bijna niemand die naar ons luistert. Ik heb al drie keer een brief gestuurd naar het hoofd van de VN-missie in Kosovo, meneer Kouchner, maar hij heeft nog nooit iets van zich laten horen.”

Ander land

Als enige uitweg ziet Adici vertrek van de zigeuners naar een ander land. „Het is zo onveilig voor ons hier, dat we hier volstrekt geen toekomst hebben. En de Albanezen hebben nog altijd Albanie en de Serviërs hebben Servië als hun land. Maar wij hebben geen reserveland achter de hand. Niemand wil ons hebben. Daarom hoop ik dat we ergens in Europa, buiten Kosovo, kunnen leven totdat het hier in Kosovo weer normaal is en we terug kunnen.” Maar er is nog geen enkel land dat de zigeuners op wil nemen. In plaats daarvan zijn er voorbereidingen gaande om dit kamp te sluiten en de zigeuners onder te brengen in containers, die warmer en waterdicht zijn. Dan kunnen ze tenminste de winter overleven. Zich vrijelijk bewegen kunnen ze ook dan niet. Het blijft een kamp waar ze onder NAVO-bescherming zullen moeten wachten tot ze een ons wegen. Zigeuners mogen nergens ter wereld populair zijn, maar in Kosovo zijn ze op dit moment vogelvrij.

Gele Rijders medeplichtig aan zuivering

27-1-2000 UTRECHT Nieuwsblad

Het Openbaar Ministerie in Arnhem onderzoekt de dood van een zieke Servische vrouw in Kosovo. Zij zou zijn gestorven nadat een Nederlandse KFOR-post in Orahovac had geweigerd haar naar een ziekenhuis te brengen. De *Permanente Commissie inzake (Nederlandse) Oorlogsmisdrijven in Joegoslavië* signaleert meer incidenten die er volgens haar op wijzen dat Nederlandse vredestroepen medeplichtig zijn aan etnische zuivering van Serviërs en zigeuners in Kosovo. Zij klaagt met name commandant T. van Loon aan de inmiddels afgeloste Gele Rijders aan.

Het optreden van de Nederlandse Gele Rijders in Orahovac in Kosovo is uitgelopen op een humanitaire catastrofe. Nu zij zijn afgelost, laten zij het gebied waar zij de bezettingsmacht uitoefenden vrijwel geheel etnisch gezuiverd achter. Niet alleen vele duizenden Serviërs zijn tijdens de bezettingsperiode van de Gele Rijders uit Orahovac en omgeving op de vlucht gedreven, maar ook vrijwel alle andere minderheden, waaronder ten minste vele honderden zigeuners. Hun huizen zijn gebrandschat, geplunderd en wederrechtelijk in beslag genomen, hun eigendommen en bezittingen geroofd of vernield. Leden van alle niet-Albanese minderheden in het gebied zijn vanaf het moment dat de Gele Rijders het gezag in het gebied overnamen stelselmatig bedreigd, mishandeld en op alle denkbare manieren geterroriseerd. Waarbij er ook velen zijn vermoord.

De in de stad nog resterende Serviërs, geschat op zo'n drieduizend, leven teruggedrongen in een getto. Terwijl ze door de Gele Rijders in hoge mate in hun bewegingsvrijheid worden beperkt. Dat werd in het gebied Trouw van 11 november jl. ook openlijk door commandant Van Loon erkend. Velen in het getto zijn afkomstig van andere delen van de stad. Beroofd van hun huis, hun werk, zonder inkomsten, afhankelijk van hulpverlening. Op straat kunnen zij zich nauwelijks vertonen. Buiten het getto wachten hen controleposten van de Gele Rijders en moord en doodslag van de kant van Albanese elementen. Zonder konvooi en militaire begeleiding kunnen zij zich niet verplaatsen en de Gele Rijders bepalen wie waar heen mogen. Dat is de realiteit vandaag de dag in Orahovac.

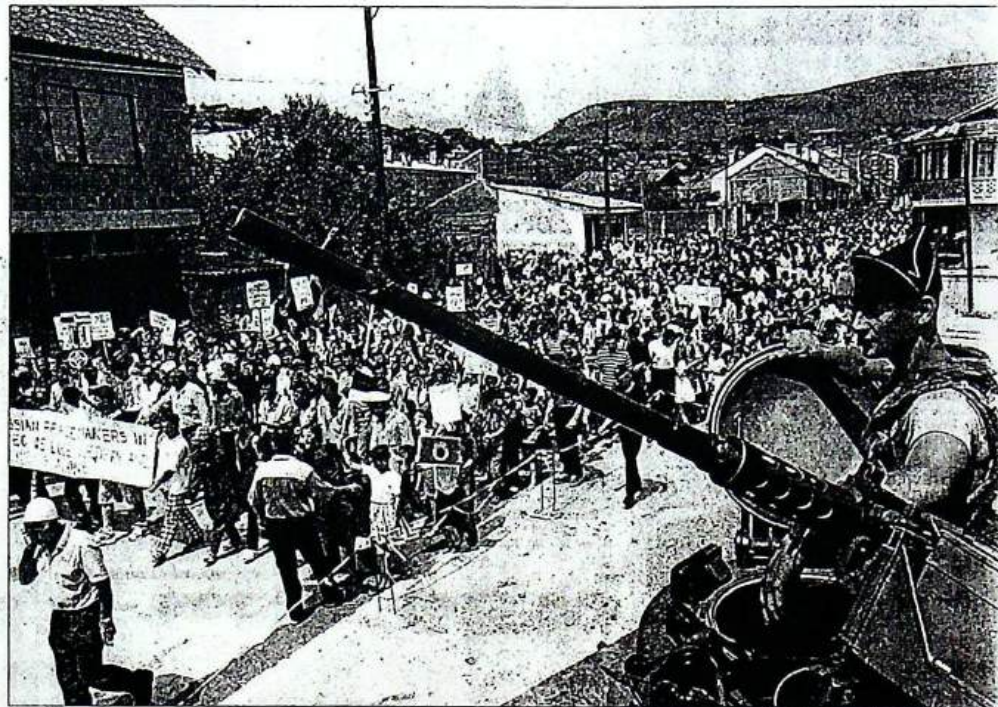
Natuurlijk zou het naïef zijn om te veronderstellen dat dit streven naar totale etnische schoonmaak spontaan zou plaatsvinden. Net

zoals het dom zou zijn om de grondslag daarvoor te zoeken in een meer dan gemiddelde racistische instelling bij de Albanese bevolkingsgroep.

Duidelijk is dat het hier gaat om een doelbewuste campagne, opgezet door het Kosovo-Bevrijdingsleger UÇK, elementen van dat UÇK, dan wel mantelorganisaties van deze terreurbeweging.

Ondanks de vanuit humanitair oogpunt rampzalige toestand in Orahovac, hebben we van de Gele Rijders daar nooit een ander geluid gehoord dan dat zij 'voortreffelijke resultaten' boekten, 'fantastisch werk' afleverden en opraden 'met een hoog professioneel gehalte'. Dit althans naar hun eigen zeggen. In het licht van de objectieve en voor eenieder manifeste realiteit van een in hoge mate etnisch gezuiverd Orahovac zijn er dan maar twee mogelijkheden. Of de Gele Rijders zijn vanaf het eerste begin het spoor bijster geraakt bij het verzorgen van de eigen propaganda. Hetgeen op zich al bedenkelijk genoeg zou zijn. Maar de tweede mogelijkheid is nog veel ernstiger. Die houdt dan in dat het lot van de Servische bevolkingsgroep en andere minderheden voor de Gele Rijders geen enkel gewicht in de schaal legt. En dat als het goed gaat met de Albanese bevolkingsgroepen, zonder meer wordt aangenomen dat alles goed gaat.

Dat is een opstelling die overigens niet losstaat van wat door andere NAVO-militairen en -politici aan puur racistische bejegening aan de dag wordt gelegd. Iedereen heeft in het recente verleden immers kennis kunnen nemen van de interviews met Solana, Clark, Clinton, Blair, De Grave en noem ze maar op. Waarin ze allemaal de uitkomst van de NAVO-oorlog tegen Joegoslavië als een groot succes aanprezen. Allemaal klopten ze zich daar in op de borst en spraken uit dat het doel, namelijk het stoppen van de

Een artillerist van de Gele Rijders kijkt toe bij een betoging van Albanese inwoners in Orahovac. Die hielden met succes de aflossing van de Nederlandse artillerie-eenheid door de pro-Servisch geachte Russen tegen. Inmiddels zijn de Gele Rijders uit Arnhem vervangen door de 41ste afdeling artillerie uit Seedorf. (Foto EPA)

etnische zuivering in Kosovo, toch maar bereikt was.

Blijkbaar is er sprake van een geheime consensus, waarvan het moment van totstandkoming mij is ontgaan. Die luidt: etnische zuiveringen zijn in Kosovo alleen etnische zuiveringen als het Albanesez betreft. Etnische schoonmaak van alle andere bevolkingsgroepen in Kosovo doet er niet toe. Dat is dan wel een diep racistische consensus. Vanaf het eerste uur heeft het commando van de Gele Rijders samengewerkt met het UÇK. Nog steeds vindt er brede bestuurlijke samenwerking plaats met UÇK-elementen. Diezelfde elementen zijn verantwoordelijk voor de gerichte terreurcampagne tot etnische zuivering van het gebied van niet-Albanese bevolkingsgroepen. Door deze nauwe bestuurlijke samenwerking met deze terreurbewende zijn de Gele Rijders op zijn minst medeverantwoordelijk voor hun medeschuldige aan deze etnische zuivering.

Hieraan in hoge mate medeplichtig zijn zij ook doordat zij nimmer enig signaal hebben afgegeven dat zij niet in staat waren de primaire taak die VN-resolutie 1244 hun oplegt, namelijk om de openbare orde te handhaven, naar behoren te vervullen. Altijd gaven zij te kennen dat zij daar naar omstandigheden voortreffelijk in slaagden.

Verantwoordelijkheid

Door nooit een signaal af te geven dat zij niet in staat waren om de niet-Albanese bevolkingsgroepen die aan hen waren toevertrouwd adequaat te beschermen en nimmer versterkingen of anderszins maatregelen te eisen, lieten zij de niet-Albanese bevolkingsgroepen vallen als bakstenen. Uiteindelijk treft de verantwoordelijkheid voor het lot van deze minderheden de Gele Rijders in hoge mate. Zij zijn daarmee rechtstreeks medeschuldig aan de misdrijven tegen de menselijkheid die jegens de niet-Albanese bevolkingsgroepen in

Orahovac zijn worden begaan. Inmiddels is door een aantal organisaties in Nederland en in Joegoslavië en door een aantal personen afkomstig uit Orahovac aangifte gedaan tegen de commandant van de Gele Rijders T. van Loon bij het met oorlogsmisdaden belaste Openbaar Ministerie te Arnhem. Dit wegens medeplichtigheid aan en medeverantwoordelijkheid voor misdrijven tegen de menselijkheid waaraan de niet-Albanese minderheden in Orahovac nu al maanden onderhevig zijn. Ook zijn aanklachten tegen hem ingediend wegens zijn directe verantwoordelijkheid voor de situatie in het Servische getto in Orahovac. Daarnaast zijn inmiddels van de regering en de Tweede Kamer onmiddellijk stappen getuist om aan de mensenwaardige situatie in het Servische getto in Orahovac een einde te maken, alsmede om passende maatregelen te treffen die moeten leiden tot adequate bescherming van de minderheden in

het gebied dat onder Nederlandse militaire gezag staat.

Wordt hieraan niet tegemoet gekomen, dan zullen namens de leden van de getroffen bevolking in Orahovac processen tot schadevergoeding tegen de Nederlandse Staat worden gestart. Als voorloper overigens van de komende processen tot schadevergoeding, die Joegoslavische slachtoffers van de NAVO-bombardementen thans voorbereiden tegen Nederlandse Staat, ministers, parlementariërs en betrokken militairen op persoonlijke titel. Want één ding moet duidelijk zijn: oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid mogen nooit lonen. Ook niet als degenen die voor dergelijke misdadigheid de verantwoordelijkheid dragen zichzelf tot overwinnaars hebben uitgeroepen.

Mr. N.M.P. Steljine is advocaat in Zeist. Hij vertegenwoordigt de Permanente Commissie inzake (Nederlandse) Oorlogsmisdrijven in Joegoslavië

Etnische zuiveringen in Kosovo (2) 11-1-2000

HET ANDERE GEZICHT, NEDERLAND 1, 21.36-22.01 UUR

Vanaf het moment dat de eerste zigeunergroepen zo'n duizend jaar geleden uit India via het Byzantijnse Rijk Europa binnentrokken wordt uit alle macht geprobeerd hun buiten de deur te houden.

Tien jaar na de val van de muur blijkt er in het nieuwe Europa zonder grenzen nog steeds geen plek. Vooral in de Oost-Europese landen waar de vijf miljoen Roma (zigeuners) de grootste en kwetsbaarste minderheid vormen, zijn ze steeds vaker het slachtoffer van discriminatie, geweld en pogroms. En bang als ze zijn voor een grote instroom van op de vlucht geslagen verpauperde Oost-Europese zigeuners voeren West-Europese landen een streng repatriëringsbeleid.

Zigeuners zijn altijd en overal de zondebokken. Zo vindt in Kosovo onder het toezicht van de Verenigde Naties en de KFOR-vredesmacht een efficiënte etnische zuivering plaats. Van de belofte van herstel van de multi-etnische samenleving – wat toch het doel was van de massale bombardementen op Servië – komt niets terecht. Elke dag worden er huizen van niet-Albanezen geplunderd en in brand gestoken. En behalve de Serviërs moeten vooral de Roma het ontgelden. Honderden zijn vermoord of verdwenen. De slachtoffers worden nauwelijks beschermd en de zuiveraars wordt geen strobreed in de weg gelegd.

De Kosovaren en het UCK (Kosovo Bevrijdings Leger) beschuldigen de Kosovo-Roma van moord, plundering en collaboratie met de Serviërs. Maar volgens een rapport van de mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch is wraak niet de enige reden en streven de Kosovaren in navolging van Bosnië naar een etnisch zuiver Albanees Kosovo.

Nicolae Gheorghe, adviseur van de OVSE en Roemeens zigeuner

De etnisch-Albanezen schijnen aardig in hun opzet te slagen: sinds de terugtrekking van het Joegoslavische leger en de komst van de VN-eenheden vorig jaar juni, zijn al meer dan 200.000 mensen, waaronder duizenden Roma, gevlucht. De internationale gemeenschap houdt zich opvallend stil, en is in het geval van de zigeuners blijkbaar niet bereid geweld te gebruiken ter verdediging van de door haarzelf geproclameerde principes.

IKON-programmamaker Gert Corba, geschokt door de ellende en de angst die hij aantroef in de zigeuner-vluchtelingenkampen in Kosovo maakte een portret van Nicolae Gheorghe, de eerste Roemeense zigeuner met een universitaire opleiding en als adviseur van de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) belast met de zigeunerproblematiek. Samen proberen ze de Kosovo-Roma te traceren. Velen worden vermist, wonen bij familie of verblijven onder erbarmelijke omstandigheden en verstoken van de meest elementaire hulp in Macedonische kampen die officieel opgeheven zijn en waar hulporganisaties zich nauwelijks laten zien.

PR

Etnische Albanezen vallen Serviërs in Kosovo aan

PRISTINA - Etnische Albanezen in Kosovo hebben tijdens de viering van het orthodoxe kerstfeest op verschillende plaatsen Serviërs aangevallen.

De VN-politiemacht heeft erkend dat Albanezen in het dorp Lipjan op acht kilometer van de provinciehoofdstad Pristina donderdag drie Servische mannen in elkaar hebben geslagen die op weg waren naar een kerstviering. Twee van de drie slachtoffers moesten voor behandeling naar het ziekenhuis.

Een dag eerder werd een Serviër in Prizren doodgeschoten. Volgens de politie was de dader waarschijnlijk een etnische Albanees van ongeveer veertig jaar oud. In Kosovo Polje liep een Servische man ernstige verwondingen op toen een onbekende hem vanuit een auto neerschoot.

De Navo zegt niets te weten van een incident in de zuidwestelijke stad Prizren dat het Joegoslavische staatspersbureau Tanjug had gemeld. Twee Servische vrouwen zouden daar zijn gedood door een groep etnische Albanezen, toen zij op weg waren naar een Servisch-orthodoxe kerstviering.

De VN-vertegenwoordiger voor Kosovo, Bernard Kouchner, was gisteren aanwezig bij een lunch met Servische kerkleiders in Kosovo's belangrijkste orthodoxe klooster, bij Grancanica. Maar de verhouding tussen de internationale vertegenwoordigers en de Kosovo-Serviërs is gespannen. De VN en de Navo zijn er niet in geslaagd de aanvallen van etnische Albanezen op Serviërs te stoppen, ondanks de aanwezigheid van een troepenmacht van 50 000 man die de vrede moet bewaren.

Drie Serviërs 2000 gedood in Kosovo

KOSOVO In de Joegoslavische provincie Kosovo zijn drie Serviërs vermoord, die vanuit Servië terug wilden keren naar hun huizen in het zuid-oosten van Kosovo. De drie mannen werden zondag niet ver van hun voormalige woonplaats aangehouden en vervolgens doodgeschoten, zo heeft de VN-politie in het gebied gisteren gemeld. Toen het nieuws van hun dood naar buiten kwam, gingen zo'n tweehonderd Serviërs de straat op in de naburige plaats Partes, om tegen het geweld te protesteren. Sinds het vertrek van de Joegoslavische troepen uit Kosovo, in juni vorig jaar, zijn zo'n 250.000 Serviërs en Roma de provincie ontvlucht. (AFP)

Zigeuners slachtoffers in marge van Kosovo drama

DOOR GERRIT BOOGAARD

Met de terugtocht van het Servische leger en het binnentrekken van KFOR begon in Kosovo de verdrijving van alle niet-Albanese bevolkingsgroepen. Behalve de meeste Serviërs hebben tienduizenden zigeuners van het Roma volk hun toevlucht gezocht in de omringende landen.

Het is opvallend dat de internationale organisaties ter plaatse zich terughoudend opstellen ten opzichte de benarde situatie waarin deze op twee na grootste Kosovaarse bevolkingsgroep zich bevindt.

Met de vlucht van meer dan 200 duizend Serviërs, zigeuners, joden, Kroaten, goranci (islamitische Serviërs), 'Egyptenaren' en andere bevolkingsgroepen dreigt Kosovo na Kroatië en de huidige deelrepublieken van Bosnië een nieuw vrijwel volledig etnisch gezuiverd gebied van voormalig Joegoslavië te worden. Als deze ontwikkeling niet snel wordt gekeerd, ontstaat het tegendeel van wat volgens het Westen de rechtvaardiging vormde voor het veertig jaar in de tijd terugbombarderen van Servië. De ironie van de geschiedenis wil dat dit land naast Macedonië nog de enige deelrepubliek van voormalig Joegoslavië is met een multi-etnische bevolkingsopbouw.

Onder de vluchtelingen uit Kosovo

nemen de Roma een extra kwetsbare plaats in. Tijdens de bommenregen van de NAVO vielen onder hen verhoudingsgewijs de meeste slachtoffers, omdat zij in de dicht tegen de industrie aangebouwde armenwijken woonden.

Volgens de laatste volkstelling in Joegoslavië (1991) bedroeg hun aantal 42.806. Roma-organisaties komen echter tot schattingen die oplopen tot bijna 200 duizend. Om hun benarde positie aan te geven wijzen zij erop dat zij geen eigen staat, zelfs geen Servië of Israël hebben. Behalve het Centrum voor Roma-rechten in Boedapest schijnt niemand zich om deze groep te bekommeren.

Tijdens de confrontatie tussen Serviërs en Albanen probeerden zij tussen de klippen door te laveren. Dat lukte niet zo best want als kwetsbare groep (geringe schoolopleiding, grote werkloosheid, traditioneel geminacht) waren zij aangewezen op de officiële autoriteiten, de Serviërs dus. Bovendien

voerde Belgrado vooral de laatste jaren een Roma-vriendelijke politiek. In oktober 1998 werden zigeuners opgenomen in een 'Voorlopige Uitvoerende Raad voor Kosovo en Metohija', maakten zij deel uit van de Joegoslavische delegatie in Rambouillet en hadden zij een eigen programma op de tv van Priština. Dit alles werd hen niet in dank afgenomen door het UÇK, dat na de machtsvername een meedogenloze vervolging inzet- te.

Tienduizenden Roma bevinden zich nu in vluchtelingenkampen in Montenegro en Servië of bij familie in Macedonië. Als zij nog in Kosovo wonen is dat in getto's zoals in Orahovac waar 900 van hen tezamen met enige duizenden Serviërs in feite opgesloten zitten.

In Servië zelf kunnen zij nauwelijks rekenen op humanitaire hulp. Naast de 200 duizend vluchtelingen uit Kosovo verblijven in dat land ongeveer 700 duizend vluchtelingen uit Kroatië en Bosnië. Zolang de internationale boycot "om Milosevic weg te krijgen" voortduurt is hun situatie daar uitzichtloos. Van de ongeveer 800 duizend zigeuners in voormalig Joegoslavië woont het

merendeel in Servië. Dat de internationale gemeenschap, al is het alleen maar uit politiek eigenbelang, zich het lot van deze mensen nauwelijks aantrekt is onbegrijpelijk. Ongetwijfeld zullen bij het voortduren van de huidige onhoudbare situatie velen van hen trachten te vertrekken naar gebieden met een menswaardiger bestaan. Enkele duizenden zigeuners zijn intussen al uitgezwermd over westerse landen (Italië, Canada).

Wat de VN met haar UNMIK missie na het einde van de oorlog in Kosovo heeft gepresteerd blijft, ook wat de Roma betreft, ver achter bij de hooggestemde verwachtingen van een half jaar geleden. KFOR noch de 'ad hoc task force on minorities' is tot nu toe in staat gebleken het geringe aantal achterblijvers van de resterende minderheden effectief te beschermen. Voor de Roma is in het nieuwe Kosovo in ieder geval geheel geen toekomst meer, zo lijkt het. Met behulp van de OVSE is radio Priština sinds juni weer in de lucht met programma's in het Albanes, Servisch en Turks, maar uitzendingen in de Roma taal werden niet hervat. Ook bij het interim-bestuur zijn de Roma de vergeten afwezigen. In een Overgangsraad, waar

in, Serviërs, goranci en Turken geacht worden samen te werken met de Albanen is geen vertegenwoordiger van de Roma. Slechts in de stad Kosovska Mitrovica/Mitrovica, waar de zigeunervijk geheel in de as is gelegd en waar voor de oorlog tussen de zesduizende en achtduizend zigeuners woonden hebben de achtergebleven Roma een vertegenwoordiger in de stedelijke "Overgangsraad".

Van het door de internationale gemeenschap ingenomen standpunt dat de hele Balkan dient te bestaan uit multi-etnische samenlevingen komt op deze wijze weinig terecht. Hoe langer in Kosovo een situatie van 'etnische zuiverheid' voortduurt, zoals die nu ook al in Bosnië en Kroatië bestaat, des te minder kans er is dat er recht wordt gedaan aan de honderdduizenden vluchtelingen. Een echte oplossing voor Kosovo is slechts mogelijk als VN resolutie 1244 strikt wordt uitgevoerd, de ontheemden veilig terug kunnen keren en alle bevolkingsgroepen, dus ook de Roma, bij het bestuur betrokken worden.

Gerrit Boogaard is publicist

MACHT EN MORAAAL

MARCEL VAN DAM

30-12-94

DE KONINGIN en de *Volkskrant* zijn het eens: het is maar goed dat de mensenrechten belangrijker zijn geworden dan de soevereiniteit van staten, dat misdrijven tegen de menselijkheid worden bestraft en dat de moraal het wint van de macht. Lees de kersttoespraak van het staatshoofd en lees het hoofdartikel onder de kop 'Moraal en macht' in de *Volkskrant* van dinsdag.

Hoe mooi zou het zijn als ze op de drempel van een nieuwe eeuw gelijk zouden krijgen. Maar hoe gevaarlijk is het om op die omslag in denken een voorschot te nemen en de moraal een grotere macht toe te kennen dan de macht van de machthebbers. Want dat leidt tot meer oorlogen. En oorlogen zonder massale schendingen van mensenrechten zijn niet mogelijk.

Altijd heb ik met verbijstering en niet zelden met afkeer naar het bedrijven van buitenlandse politiek gekeken, ook bij ons. Buitenlandse politiek is een overblijfsel uit vroeger eeuwen toen politiek nog puur een proces was om telkens opnieuw de piketpalen te plaatsen voor mensen die macht hadden verworven door die van anderen af te pakken. Machiavelli heeft geprobeerd daarvoor gedragsregels op te stellen zodat de morele schade beperkt zou kunnen blijven. Gelukkig is de beschaving geleidelijk voortgeschreden. Met als eindresultaat in de westerse cultuur de democratische staatsvorm, waar de wet ook de machthebbers onderwerpt. Ten minste: in het eigen land.

Maar dezelfde mensen die roerende verhalen kunnen houden over recht en onrecht in de eigen samenleving zijn in staat zonder blikken of blozen enorme wreedheden te verdedigen of te gedogen die elders in de wereld worden bedreven. Nog steeds. Het is waar, sinds de Tweede Wereldoorlog is een proces op gang gekomen om ook internationaal recht te laten prevaleren boven macht. Het Handvest van de Verenigde Naties en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens getuigen daarvan. Maar het kenmerk van recht is dat de regels voor iedereen gelden en dat de naleving daarvan wordt gecontroleerd en zonodig afgedwongen door een autoriteit waaraan iedereen in gelijke mate onderworpen is. Anders wordt de toepassing van het recht willekeurig en leidt het tot het grootste onrecht. Wat internationaal nogal eens oorlog betekent.

Sinds de val van de Muur en de daarop volgende overweldigende overmacht van de Verenigde Staten tendeert de internationale rechtsorde helaas in de richting van een orde opgelegd door de enig overgebleven grootmacht. Omdat Amerika er niet over piekert zich te onderwerpen aan een hogere autoriteit betekent de

rechtshandhaving onder leiding van Amerika per definitie een selectieve handhaving. Het is de rechtshandhaving die in het belang is van de Verenigde Staten. Mensenrechten spelen wel een rol in de buitenlandse politiek van de VS,

maar geen doorslaggevende. Dat geldt trouwens ook voor Europa. Vandaar de bijna volkomen willekeur.

In Afrika wordt al jarenlang schending van ongeveer alle mensenrechten, inclusief genocide, getolereerd. In Kosovo was de terugkeer van verdreven en gevluchte Albanezen een mensenrecht, de terugkeer van de honderdduizenden verdreven en gevluchte Serviërs kennelijk niet. Om maar niet te spreken van de terugkeer van de verdreven en gevluchte Palestijnen naar Israël.

Bestrijding van separatisme in bevriende landen, zoals in Noord-Ierland en Baskenland, wordt door de westerse landen gesteund, ook als dat duizenden doden vergt. In Kosovo werd daarentegen een separatistische guerrillabeweging door de NAVO met een luchtoorlog gesteund. De NAVO zal er niet over piekeren om Rusland aan te pakken voor de schending van de mensenrechten in Tsjetsjenië. Of China voor de on-

derdrukking van Tibet. Want dat is strijdig met hun eigen belang. Het op eigen gezag en dus naar willekeur militair ingrijpen om schending van mensenrechten te voorkomen of te stoppen scheidt geen nieuwe internationale rechtsorde maar breekt de bestaande af. En die was toch al zo broos.

Het buiten de internationale rechtsorde om bombarderen door de NAVO van Joegoslavië is voor Rusland en China een reden om in de Veiligheidsraad voorzichtiger te worden dan ooit om toestemming te geven voor militair ingrijpen. China heeft besloten de uitgaven voor het leger aanzienlijk te vergroten. In Rusland is de positie van het leger sterker geworden. India zag de NAVO-aanval op Joegoslavië als een rechtvaardiging achteraf voor het ontwikkelen van een eigen atoombom.

Recht is vooral gebaat bij stabiliteit. Het respecteren van de soevereiniteit van een land is zeker geen garantie voor stabiliteit. Maar het onderuit halen daarvan wel voor instabiliteit. Het Westen vond het nodig de opsplitsing van de Joegoslavische federatie in afzonderlijke natie-staten te bevorderen en zo nodig militair af te dwingen. Dat heeft een reeks vreselijke oorlogen tot gevolg gehad waarin honderdduizenden doden zijn gevallen en miljoenen op de vlucht zijn gejaagd. De vraag of dat ook in die mate zou zijn gebeurd als het Westen zich er niet mee had bemoeid is een morele vraag van de eerste orde.

lynchpartij

PRIŠTINA, 28 DEC. In Kosovo heeft de VN-politie een man opgepakt die ervan wordt verdacht een van de aanstichters te zijn geweest van de lynchpartij die in de nacht van 28 op 29 november een bejaarde Serviër het leven kostte. Het gaat om een 27-jarige Albanees.

De lynchpartij van eind november wekte bij de internationale gemeenschap om haar wreedheid woede, verontwaardiging en afschuw. Op 28 november herdachten de Albanezen met een groot nachtelijk feest de uitroeping van de Albanese onafhankelijkheid in 1912 en het begin van de opstand tegen de Turken in de vijftiende eeuw. Kort na middernacht liep een auto met drie Servische inzittenden vast in de menigte feestvierders. Toen de Albanezen ontdekten dat de inzittenden Serviërs waren, werden ze uit de auto gesleurd en zwaar mishandeld. De auto werd in brand gestoken. De bestuurder, een 63-jarige man, werd uiteindelijk doodgeschoten, zijn vrouw en haar moeder, 51 en 76 jaar oud, werden zeer ernstig gewond en liggen nog steeds in het ziekenhuis. Een grote menigte zag juichend toe zonder een vinger uit te steken, en verhinderde de VN-politie en soldaten van de vredesmacht KFOR zelfs in te grijpen. Later bleek dat de bestuurder, een voormalige hoogleraar, zijn schoonmoeder in veiligheid had

willen brengen omdat ze zich alleen niet veilig voelde, na herhaaldelijk door Albanezen te zijn bedreigd.

Het etnisch geweld houdt intussen aan in Kosovo. Gisteren gooiden onbekenden in het stad Vitina, in het zuidoosten van Kosovo, een handgranaat in een café met Serviërs. Daarbij werden zeker tien mensen gewond, van wie er twee met ernstige verwondingen moesten worden opgenomen in een Amerikaans veldziekenhuis. In Vitina, dat in de Amerikaanse sector van Kosovo ligt, woont nog een aanzienlijke Servische minderheid. De VN-politie heeft naar aanleiding van de aanslag vier verdachten gearresteerd, allen Albanezen.

Het afgelopen weekeinde nam een groep van enkele tientallen Serviërs de wijk uit het getto in de stad Orahovac, waar ze sinds de terugkeer van de Albanese inwoners na de oorlog om Kosovo in opgesloten hebben gezeten. De groep, bestaande uit zieken, bejaarden en kinderen met hun ouders, vluchtte naar Servië. De levensomstandigheden van de Serviërs van Orahovac zijn uiterst slecht. Ze voelen zich bovendien voortdurend bedreigd door de Albanese meerderheid in de stad. (Reuters, AP, AFP)

Nederlandse militairen jagen Serviërs na aanslag uiteen

Nederlandse militairen zijn dit weekeinde in actie gekomen nadat bij een aanslag in Orahovac in Kosovo een Serviër werd gedood en tien anderen gewond waren geraakt.

20-12-99
Uit woede over de aanslag ging een menigte Serviërs de straat op. Zij schreven de aanval toe aan Albanezen. Onbekenden gooiden 's avonds enkele granaten in een café in Orahovac, in het zuidwesten van Kosovo. Daarna stapten ze zelf naar binnen en namen ze de aanwezigen onder vuur. De daders zijn ontkomen. Na de aanslag snelden leden van de interna-

tionale politiemacht naar het café, waar inmiddels woedende Serviërs aanwezig waren. Zij dreven de politie zo in het nauw dat die de hulp inriep van Nederlandse KFOR-militairen. Die joegen de Serviërs uiteen. Hierbij raakte niemand gewond.

De Nederlanders in Orahovac worden deze maand afgelost door Russische militairen. Enkele honderden van hen zijn al naar Nederland teruggekeerd. In totaal waren ongeveer zeshonderd Nederlanders in Orahovac actief. De Albanezen in Orahovac hebben de aflossing lange tijd proberen tegen te houden. (DPA/AFP/RTR)

Serviërs willen te voet weg uit Orahovac

24-12-99
BELGRADO - Tweeduizend Serviërs in Orahovac, in Kosovo, willen de stad te voet verlaten, als de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR niet voor bussen zorgt. De Serviërs willen weg na een aanval door Albanezen, vorige week, op een Servisch café. Nederlandse Kfor-troepen zijn verantwoordelijk voor de veiligheid in Orahovac. Er leven tweeduizend Serviërs en vijfhonderd zigeuners. Volgens de Albanezen zijn onder hen oorlogsmisdadigers. De UNHCR levert geen bussen, omdat Kfor de veiligheid van zo'n konvooi niet kan garanderen. Albanezen vielen vorige maand een konvooi met 155 Serviërs uit Orahovac aan.

Serviërs massaal uit Kosovo gevlucht

JOEGOSLAVIË Bijna 240.000 Serviërs en andere niet-Albanese Kosovaren hebben volgens de VN-vluchtelingenorganisatie Unhcr de wijk genomen uit Kosovo. Een woordvoerder van de organisatie maakte dat gisteren bekend.

"Onze voorlopige cijfers van het aantal geregistreerde personen dat uit Kosovo naar Servië en Montenegro is gevlucht, staat op bijna 240.000", aldus de woordvoerder. Volgens Belgrado gaat het echter om meer mensen. Zeker 330.000 Serviërs en andere niet-Albanese Kosovaren zouden zijn gevlucht voor het geweld en de pesteringen door de Albanese bevolking, sinds de komst van de internationale troepenmacht KFOR half juni. Er zijn volgens de Unhcr weinig mogelijkheden om de ontheemden deze winter nog terug te krijgen in Kosovo. (AFP)

Metro 17/11/99

Kwart miljoen Serviërs uit Kosovo verjaagd

BELGRADO - Bijna 240 000 Serviërs en andere niet-Albanese Kosovaren hebben volgens de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR de wijk genomen uit Kosovo.

Volgens Belgrado gaat het om nog veel meer mensen. Zeker 330 000 Serviërs en andere niet-Albanese Kosovaren, voornamelijk zigeuners, zouden volgens Joegoslavische bronnen zijn gevlucht voor het geweld en de pesteringen door de Albanese bevolking, sinds de komst van de inter-

17-11-99
nationale troepenmacht KFOR half juni.

Er zijn volgens de UNHCR weinig mogelijkheden om de ontheemden deze winter nog terug te krijgen in Kosovo.

Volgens de vluchtelingenorganisatie heeft Joegoslavië het grootste aantal vluchtelingen en ontheemden in Europa op zijn grondgebied. Naast de vluchtelingen uit Kosovo bevinden zich daar ook zo'n half miljoen Serviërs uit Bosnië en Kroatië.

ORAHOVAC — Drieduizend in Kosovo wonende Serviërs lopen naar Orahovac, bolwerk van het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK, dat het Servische gezag in de regio bestrijdt. De Serviërs protesteerden met hun mars, gisteren, tegen de ontvoering van en de moord op Servische burgers door UÇK-strijders. Bij de mars deden zich geen incidenten voor. (Foto Reuters)

OVSE hekelt voortduren van geweld in Kosovo na komst vredesmacht

PRISTINA – Het geweld in Kosovo is doorgedaan nadat het Joegoslavische leger in Kosovo plaats moest maken voor de internationale vredesmacht Kfor. Dat schrijft de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) in een rapport.

In sommige delen van de provincie is het geweld zelfs toegenomen, door wraakacties van etnische Albanen tegen de Servische bevolking. De OVSE noemt als voorbeeld Gnjilane, de door Amerikaanse Kfor-troepen gecontroleerde sector die nauwelijks te lijden had onder de oorlog. In

juni, toen de OVSE in het gebied terugkeerde na de Navo-luchttoerlog, was slechts één huis in Gnjilane 'verbrand of vernield'. In oktober waren dat er 280. Veel zigeuners en Serviërs zijn uit angst weggevlucht uit het gebied.

De OVSE stelt dat geen enkele groep Kosovaren is gespaard in de golf van geweld van het afgelopen jaar. Hoewel jonge etnisch Albanese mannen de meest bekende vervolgd zijn, zijn onder elke bevolkingsgroep ongeacht etniciteit, leeftijd of geslacht veel slachtoffers gevallen.

Het eerste deel van het rapport, dat twee banden telt, gaat over de

7-12-44
maanden waarin het Joegoslavische leger de etnische Albanen uit Kosovo verdreef. Er worden beschrijvingen gegeven van verkrachting, marteling, executie, gerichte moord op Albanese kinderen, plundering en vernieling.

Het tweede deel gaat over de periode vanaf juni, toen Kfor de macht overnam. Volgens de OVSE moet worden onderzocht wat de rol is van de Albanese guerrillabeweging UCK in het geweld. Officieel is het UCK omgevormd tot een licht bewapend korps. Maar velen beweren dat het UCK achter de wraakacties zit op de Servische bevolking.

Mesić tijdbom onder regering Kroatië

Bij de tweede ronde van de presidentsverkiezingen in Kroatië staan de kandidaten van voormalige

oppositiepartijen tegenover elkaar. Aan de horizon dreigen de eerste ruzies.

2000

Door onze correspondent

YABL VINCKX

ZAGREB, 25 JAN. Bij de parlementsverkiezingen, drie weken geleden, beloofde Drazen Budisa de volgende president van Kroatië te worden. „Ik heb niet eens een tweede ronde nodig“, blufte hij na de klinkende overwinning van zijn oppositieblok SDP/HSLs.

Dat viel tegen. Niet alleen komt er voor Budisa begin februari een tweede verkiezingsronde aan te pas, ook moest hij gisteren Stipe Mesić laten voorgaan. Deze kandidaat van vier kleinere voormalige oppositiepartijen, verenigd in Cvetovak, kreeg 41 procent van de stemmen. Zo staan twee oude oppositieleiders, begin deze maand bij de parlementsverkiezingen nog verenigd, in de race om het presidentschap tegenover elkaar.

De tweede ronde biedt Mesić de beste kans, en dat is een luttelke streep door de rekening van de SDP/HSLs. Die had de buit al verdeeld. Ivača Račan van de sociaal-democraten zou premier worden, Drazen Budisa van de sociaal-liberalen president. Zo zouden

ze een einde maken aan de tijdelijke alleenheerschappij van de Kroatische Democratische Gemeenschap (HDZ), de partij van de in december overleden president Franjo Tuđman. Het tweede oppositieblok Cvetovak mocht ook aan de nieuwe regering deelnemen. Maar met de mogelijke verkiezing van Mesić tot presidentist Cvetovak een zwaardere rol. Dat leidt nu al tot spanningen.

De oppositie lijkt de komende maanden dan ook niet van de uitgelede HDZ te komen, wens kandidaat Mate Granić gisteren slechts 21 procent van de stemmen vergaarde. De oppositie dreigt te komen van de regeringspartijen zelf. Een coalitie van zes partijen is

NIEUWSANALYSE

moelijk bijeen te houden, zeker als die partijen vooral verenigd waren in hun strijd tegen Tuđman en zijn HDZ. Die basis is nu weg.

De eerste kink in de kabel dreigt bij de wijziging van de grondwet. Račan en Budisa hebben afgesproken de macht van de president te beperken. Franjo Tuđman had zichzelf zeer ruime bevoegdheden toegevoegd; hij benoemde bijvoorbeeld de ministers. Officieel pleit Stipe Mesić ook voor bevestiging van de presidentiële macht, officieus heeft hij weinig zin zichzelf aan banden te leggen. Hij zal

Uitslagen

Stipe Mesić heeft met 41 procent van de stemmen de eerste ronde van de presidentsverkiezingen gewonnen. Drazen Budisa behaalde 28 procent. Een tweede ronde op 7 februari tussen deze twee ex-oppositieleiders is nodig omdat niemand een absolute meerderheid heeft gekregen. In de parlementsverkiezingen eerder deze maand behaalde Budisa's coalitie van sociaal-democraten en liberalen een grote overwinning op de regering HDZ van vijfien president Tuđman. Het tweede oppositieblok, met Mesić partij, zal ook tot de nieuwe regering toetreden. HDZ-kandidaat Mate Granić kandidaten haalden negen procent van de stemmen.

zo heet het binnen zijn partij, het presidentschap moet 'uitblijven'.

Een geschrokken premier Račan suggereerde gisteren dat een zegen voor Mesić een bedreiging kan vormen voor de ontluikende democratie. Mesić kon zich wel eens ontpoppen als „een glimlachende Tuđman“, waarschuwde de premier. Mesić deed weinig om die angst weg te nemen. Hij bevestigde gisteren als president zijn regering te steunen, maar ook nauwelijkt in de galen te houden. „Als een regering zijn werk niet doet, is

de vraag of zij aan de macht moet blijven“, aldus Mesić.

De opkomst van Mesić in de peilingen, twee weken geleden, heeft menigeen verrast. Begin deze maand voorspelde iedereen een eindstrijd tussen Budisa en de HDZ-minister van Buitenlandse Zaken Mate Granić. Maar Granić's steun kalfte in recordtempo af, met name door de ruime tijd tussen de binnen zijn HDZ uitbraken. In de eerste week van de campagne verloor Granić al ruim tien procent van de kiezers.

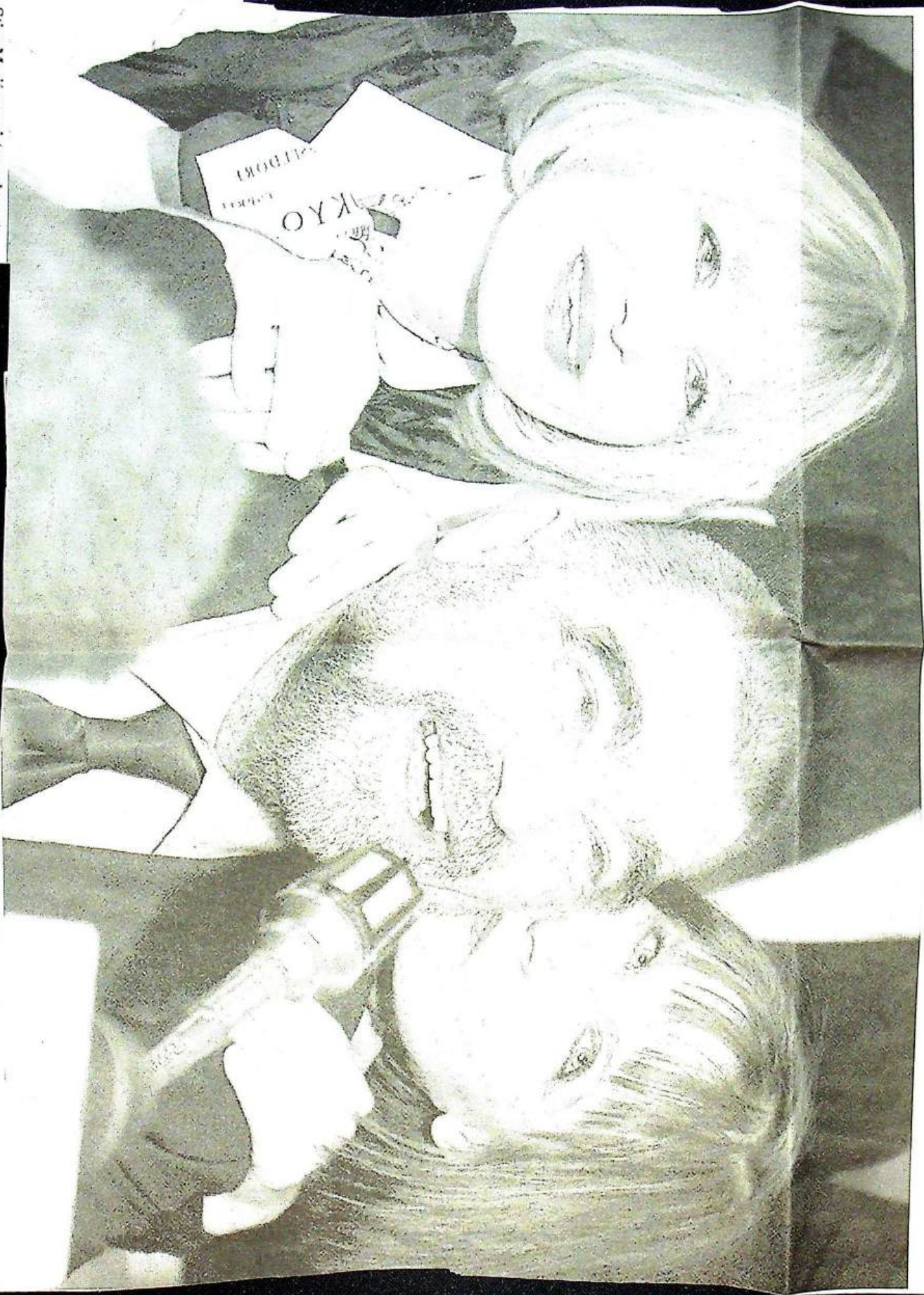
Met de dreiging van de HDZ uit de weg, konden de kiezers gaan omkijken naar een alternatief voor Budisa, die als formeel, stijf en zelfs chagrifig wordt gezien. Op dat moment diende Mesić zich aan. Zijn campagne is geheel op zijn persoon gericht, op zijn volkse, gemiddelijke uitstraling. Voor Kroatië is dat een verademing na tien jaar onder Franjo de Eerste, met zijn pompeuze, autoritaire stijl en zijn hang naar operette-uniformen.

Mesić kan zich ook laten voorstaan op zijn vertleden en zijn ervaring. In 1971 was Mesić actief in de nationalistische beweging Kroatische Lente en belandde in de gevangenis. In 1991 was hij de laatste president van de republiek Joegoslavië. In 1994 keerde hij zich tegen president Tuđman en stapte uit diens partij. Mesić kon zich niet vinden in Tuđmans weigering Servië vluuchelingen te laten terug-

keren naar hun huizen in Kroatië en in diens steun aan de radicale Kroaten in Bosnië-Herzegovina. Ook joeg hij de president tegen zich in het harnas door voor het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag te getuigen.

In de huidige campagne spelen deze onderwerpen de hoofdrol. Alleen een radicale ommezwaai zal het internationale isolement van Kroatië doorbreken en aansluiting bij de EU mogelijk maken. Dat is de vurige wens van veel Kroaten, die zichzelf liever zien als het zuiden van het 'beschaafde' Midden-Europa, dan als het noorden van de 'achterlijke Balkan'. Maar daarover zijn nauwelijks meningsverschillen tussen Budisa en Mesić. Dus wordt het een strijd van karakters. En op dat punt heeft Mesić een grote voorsprong.

Het gortdijf viel gisteren voor de HDZ, die na het historische verlies bij de parlementsverkiezingen, begin deze maand, gisteren knokte eens de hoop van weldenkend Kroatië, eindigde als derde. De partij belandt zo definitief in de oppositiebanken. Nu al domineren ruzies de HDZ: nationalistische pro-Europaanen, hardliners onderling. In maart houdt de partij haar congres. Daar valt de HDZ mogelijk uiteen in een nationalistische partij onder Vladimir Šeks en een centrumpartij onder Granić. De oppositie raakt dan volkomen versnipperd, al is dat niets nieuws in Kroatië.

Stipe Mesić was gisteren de grote winnaar bij de eerste ronde van de presidentsverkiezingen in Kroatië. Hij vierde gisteravond zijn zege met zijn dochters Sasja (links) en Dunja (rechts) in Zagreb. Mesić, de laatste president van het oude Joegoslavië, moet het in februari in de tweede ronde opnemen tegen Drazen Budisa, tot voor kort de grote favoriet. (Foto AP)

Een ander Kroatië

25-2-2000
KROATIË HEEFT DE pagina-Tuđman na tien jaar definitief omgeslagen. Nadat op 3 januari de Kroatische Democratische Gemeenschap (HDZ), de partij van Franjo Tuđman die het land tien jaar lang heeft gedomineerd, met een zware nederlaag naar huis was gestuurd, sneuvelde gisteren bij de presidentsverkiezingen ook de HDZ-kandidaat, Mate Granić, al in de eerste ronde – ook al was hij uitgerekend de meest populaire HDZ-politicus, en had hij zich op de valreep uitdrukkelijk van zijn eigen partij gedistantieerd.

Van de HDZ is weinig meer over. Na de dood van Tuđman – de vader en het cement van de partij – begin december bleek de almachtige HDZ nog slechts te bestaan uit een klikje ruziënde kopstukken die elkaar met fors venijn en zonder gêne de brokstukken van Tuđmans erfenis afhandig trachtten te maken. Zelfs nadat het partijbestuur Granić na veel commotie als partijkandidaat voor de presidentsverkiezingen had gekozen, ging het geruzie verder. Granić' partijrivaal Zvonimir Šeparović (de architect van Kroatië's weigering met het Joegoslavië-tribunaal samen te werken) kon zijn nederlaag niet verkroppen en stelde zich alsnog op eigen houtje kandidaat en de twee belangrijkste HDZ-leiders, waarnemend voorzitter Vladimir Šeks en Tuđmans ex-rechterhand Ivo Pašalić – de scherpstijpers van het Bosnië-beleid – stonden elkaar openlijk naar het politieke leven. In de ogen van de kiezers was de HDZ nog slechts de partij van de zakkenvullers: de corruptie vormde het hoofdthema bij de verkiezingen en elke van de negen presidentskandidaten heeft wel een paar keer tijdens de campagne moeten vertellen hoeveel vierkante meter hij bewoont.

EXIT DE HDZ. De grote verrassing van de uitslag van gisteren is het goede resultaat van Stipe Mesić, de kandidaat van het oppositieblok van vier kleine oppositiepartijen. Hij neemt het over twee weken op tegen Drazen Budisa, kandidaat van het grote oppositieblok van sociaal-democraten. Mesić, de laatste president van het oude Joegoslavië, moet het in februari in de tweede ronde opnemen tegen Drazen Budisa, tot voor kort de grote favoriet. (Foto AP)

OVSE ziet hand UÇK in geweld tegen Serviërs

PRISTINA, 7 DEC. De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) wil een onderzoek naar de rol die het inmiddels ontbonden Kosovo Bevrijdingsleger UÇK heeft gespeeld bij etnisch geweld van Albanen tegen Serviërs in Kosovo.

De OVSE gaf gisteren twee rapporten uit over de situatie in Kosovo, het eerste over de misdaden van Serviërs tegen Albanen voor en tijdens de oorlog van afgelopen zomer, het tweede over de ontwikkelingen in de provincie na het vertrek van de Servische en Joegoslavische troepen en de intocht van de vredesmacht KFOR in juni. In dit tweede rapport worden de wraakacties van de Albanen tegen de Servische en andere minderheden in Kosovo behandeld.

Volgens de OVSE is uit talrijke getuigenverklaringen op te maken dat leden van het UÇK betrokken zijn geweest bij de wraakacties tegen Serviërs. De OVSE tekent aan dat die wraakacties in aard en omvang niet te vergelijken zijn met de georganiseerde terreurcampagne van de Serviërs tegen de Albanen, maar de ernst van de acties tegen de Serviërs wettigt een onderzoek.

„Waar we het in dit tweede rapport over hebben is een golf van schendingen van de mensenrechten, maar op meer individuele basis [dan het voorgaande geweld

van de Serviërs]”, zo zei gisteren de directeur mensenrechten van de OVSE in Pristina, Gerard Stoudmann. „Wel echter zijn er duidelijke signalen dat er sprake was van een zekere mate van organisatie.” Die mate van organisatie kan betrekking hebben op het intimideren van Serviërs of het aanmoedigen van Albanen om geweld te gebruiken. Vele tienduizenden Serviërs zijn Kosovo sinds juni ontvlucht.

Het UÇK, dat op 20 september formeel werd omgevormd tot een ‘Kosovo Beschermingskorps’ (TMK), heeft altijd tegengesproken bij wraakacties tegen de Serviërs betrokken te zijn geweest. Aan de andere kant heeft het zich ook niet zichtbaar ingespannen om een eind te maken aan het etnisch geweld.

De Britse minister van Buitenlandse Zaken, Robin Cook, riep gisteren de leiders van de Albanese gemeenschap in Kosovo op „hun verantwoordelijkheid te nemen” en krachtiger in te grijpen tegen etnisch geweld. De conclusies van de OVSE bewijzen „dat Kosovo geïnfecteerd blijft met haat en etnisch geweld”, aldus Cook.

De secretaris-generaal van de NAVO, George Robertson, bespreekt het etnisch geweld in Kosovo vandaag met zijn collega van de Verenigde Naties, Kofi Annan. (Reuters, AP, AFP)

Als voorbeeld van Albanese terreur wordt onder meer de stad Gnjilane opgevoerd. Die bleef tijdens de oorlog grotendeels gespaard, maar na de komst van de NAVO werden 280 Servische huizen vernield.

Volgens de OVSE-waarnemers heeft het Kosovo Bevrij-

dingsleger (UÇK) de hand gehad in een groot aantal aanslagen op Serviërs. Het is voor het eerst dat een internationale organisatie zo duidelijk naar het UÇK verwijst. Het ex-rebellenleger heeft enige betrokkenheid bij aanslagen op Serviërs altijd heftig ontkend.

Het UÇK vormt zich om tot een politieke partij en heeft veel invloed in Kosovo. Het is ook dominant aanwezig in de nieuw gevormde politiemacht

(KPF), die de OVSE ook beschuldigt van misdaden tegen de Servische minderheid.

2-12-99
„Recente incidenten wijzen erop dat de cirkel van geweld in Kosovo nog steeds niet is doorbroken”, schrijft het hoofd van de OVSE-missie in Kosovo, de Nederlander Daan Everts, in zijn voorwoord. De organisatie pleit voor extra internationale politie en rechters om de rechteloosheid in Kosovo aan te pakken.

KFOR's Real Enemy, Nebojsa Malic, Feb 14

14 February, 2000

After the occupation of Kosovo by NATO troops and their KLA allies, only one town-size Serb enclave remained in that Serbian province. For eight months, Albanians have been attempting to storm across the Ibar and take over the last refuge of Serbs in Kosovo, northern Mitrovica. If they succeeded, the fate of the city's remaining non-Albanian inhabitants would probably resemble that of the non-Albanians in the south of the town. For while the "nationalist and racist" Serbs live without problems with all other groups in the northern part, even Albanians, the south of Mitrovica is now completely ethnically cleansed, from houses to cemeteries.

Mitrovica is a symbol of Serb presence in Kosovo, a living proof that Serbs can, did and still do peacefully coexist with other ethnic groups, and that the KLA separatists are the ones bringing terror, arson and violence wherever they set foot. All attempts to "reintegrate" Mitrovica into the rest of NATO's nightmarish protectorate have so far failed, thanks to the organization, courage, bravery and tenacity of Mitrovica Serbs.

After recent clashes on the Ibar bridge and violent incidents involving the death of several Albanians and Serbs in the north of the city, French peacekeepers have been under heavy criticism by their KFOR colleagues. 'Too soft' on the Serbs, or not willing enough to help the Dutch and the British "reintegrate" the city, the French have been a major target of Albanian and American propaganda over the past week.

Friday and Saturday, however, verbal attacks became something much more serious. For the first time, Albanians seem to have mounted a coordinated attack on NATO troops - the same "peacekeepers" whose task is to keep Yugoslavia and its armed forces out of Kosovo until the political commissars of NATO are done converting it into a vassal Albanian statelet.

Thus the *Associated Press* reports three attacks on NATO troops on Friday. One American was wounded near Gnjilane. Three Albanians were arrested after shooting at Norwegians near Obilic. A Russian vehicle hit an explosive device on the road near Glogovac. (*Attacks on Kosovo Peacekeepers Reported - 2/13/2000*)

But the center of the fighting was, as usual, Mitrovica. Eighteen people were wounded as a result of fighting there on Friday and Saturday, according to the AP again (*One Killed in Violence in Kosovo, 2/13/2000*). Reuters also reported this flare-up in violence.

Both stories list the most important events, but that is where the similarity ends. And while Reuters keeps it short and informative, AP uses 'editorial guidance' extensively to put an anti-Serb spin to the story.

NATO officials confirmed that, "Two of the wounded were French soldiers, hit by **ethnic Albanian snipers firing from the northern, Serb-controlled part of the city.**" However, the French spokesman, Lt. Col. Chanliou (a very high rank for a PR officer!) also said, "We would like to believe it was an **isolated incident** of extremists, of **terrorists.**"
[Both quotes from *One Killed in Violence in Kosovo, 2/13/2000*, emphasis by NM]

So, there it is, out in the open. Albanian snipers shooting at KFOR from the Serb part of the city! And the KFOR spokesman, while correctly branding them 'terrorists,' still would 'like to believe' this was an 'isolated incident.' Now Reuters indicates that there were **five** Albanian snipers who were flushed out after a fight with KFOR sharpshooters - one was killed, the other wounded and/or captured. **Five**. How many snipers are needed for the French colonel to classify this attack as a planned activity? Fifty? If there had been a single Serb with a hunting rifle, NATO would scream "A plot from Belgrade!" within seconds. But Albanians can shoot in squads, and they are only 'isolated incidents.' That is what the French would **like** to, and therefore **do**, believe.

To make matters worse, AP followed this brief and completely irrational description of the Albanian attack with a complete *non sequitur* about "grenade attacks on ethnic Albanian houses in the north" that wounded seven people. Reuters has the numbers different - one killed, six wounded. This precedes the reported Serb claim that Albanians attacked the Serbs first, dismissed out of hand by the AP reporter and NATO, whose PR officers actually suggested "Serbs were still trying to expel them from the neighborhood." The impression is, Albanians were 'avenging' the attack and 'defending' themselves from Serb 'ethnic cleansing'. But why would they shoot at **KFOR**, then?

At the end of the report, statistically the least-read section, AP cites two more bits of information, which sound completely nonsensical when lumped together. Namely, KFOR sent 10 tanks into the northern part of Mitrovica and "Civilians on the **Albanian** side were warned to take cover from possible sniper fire from the **Serb** section." But the snipers, let us be reminded, happened to be five 'isolated' **Albanians**.

This is followed by a shocking revelation into the nature of the 'civilians' on the south side. Namely, "An attempt by **armed ethnic Albanians** to **ford the river and move into the Serb-controlled side** was rebuffed by peacekeepers firing warning shots, Chanliau said." [All taken from AP, *One Killed in Violence in Kosovo*, 2/13/2000, emphasis by NM]

So there it is, an otherwise clear picture hopelessly tangled by AP's sloppy reporting. Albanians try to ford the Ibar and cross into the Serb part. One can only guess at their intentions, but as all were armed, they could have hardly involved a peaceful day of shopping for groceries. Simultaneously, Albanian snipers fire at KFOR from the Serb side. Why? They could have just as easily shot from their own area. It is not the '**what**', but the '**where**' that is important here. What AP chooses not to see, and Lt. Col. Chanliau wishes to see as an 'isolated incident,' resembles an organized move to blame the Serbs for attacking KFOR and thus create conditions for the occupation and ethnic cleansing of Mitrovica!

Reuters casts more light on this effort by filling in the missing pieces of the puzzle. Apparently, the "**ethnic Albanian human rights council** in south Mitrovica said 30 Albanian families had fled **Serb terror** in the north half Sunday. But the local branch of the U.N. refugee agency had no

information on this, saying **it had registered no one**." [Reuters, *NATO Kills Albanian Sniper in Kosovo Battle*, 2/13/ 2000, emphasis NM]

First of all, how can a human rights group be exclusively Albanian? That ought to be enough to bring its humanism into question. Secondly, their '30 victims of Serb terror' turned out to be absolutely imaginary. So much for Associated Press's "Serb effort to expel them from their neighborhood" (see above).

Reuters also reveals that the Serb leader Oliver Ivanovic posted Serbs on the roofs of northern Mitrovica to 'keep watch at night' while wearing "fluorescent armbands to show KFOR troops enforcing the curfew that they were not armed." How about that for an action of 'aggressive ethnic-cleansers'? These crazy Serbs not only go the extra distance to make their presence known to KFOR (and any Albanian sniper, who would be crazy not to use the opportunity), they also watch, unarmed, for snipers that have shot at their enemies! For let us remember who bombed these same Serbs, delivered their land to those same KLA thugs, and threatened to 'reintegrate' them with the rest of Thaci's Dark *Vilayet*.

At the end of Reuters's story, explanation for the British presence in Mitrovica is also very different from AP's. Apparently, Her Majesty's finest were called in "after a series of clashes that left eight Albanians dead and **20 people wounded, mainly Serbs**."

Wegens geweld Kosovo VN-bestuur geboycot door Serviërs

PRIŠTINA, 5 JUNI. De Kosovo-Serviërs hebben hun samenwerking met het VN-bestuur in Kosovo voorlopig gestaakt wegens de duidelijke opleving van het geweld tegen Serviërs in Kosovo.

De Servische Nationale Raad besloot gisteren een delegatie naar New York te sturen om de bezorgdheid over de veiligheid van de Serviërs over te brengen aan de leden van de Veiligheidsraad van de VN. Pas als deze delegatie in Priština verslag uitbrengt over de reacties in New York wordt besloten of de samenwerking met het VN-interim-bestuur wordt hervat of niet.

De Servische Nationale Raad, die de gematigde Serviërs in Kosovo verenigt, wees gisteren op het feit dat vorige maand binnen één week acht Serviërs in Kosovo zijn omgekomen, onder wie een kind van vier. Volgens de Raad gaat het hierbij om een „georganiseerde poging alle niet-Albanen te verdrijven” uit Kosovo. De vredesmacht in Kosovo, KFOR, aldus de Raad, doet te weinig om een eind te maken aan dit anti-Servische „terrorisme”.

De boycot van het VN-bestuur UNMIK is een gevoelige slag voor de leider van het interim-bestuur, Bernard Kouchner. Het lukte hem vorig jaar met veel moeite de Serviërs bij het bestuur in Kosovo te betrekken.

UNMIK besloot zaterdag een Albaneestalige krant, *Dita*, voor een periode van acht dagen te sluiten naar aanleiding van de publicatie van een artikel in april. In het betreffende artikel schreef Dita dat een 25-jarige Servische medewer-

ker van het VN-bestuur, Petar Topoljski, vóór de intocht van KFOR als lid van een Servische paramilitaire militee betrokken was geweest bij misdaden tegen de Albanen. Als bron haalde Dita niet met name genoemde ooggetuigen aan.

In het artikel noemde Dita Topoljski niet alleen met name, maar werd ook zijn foto gepubliceerd, werd zijn adres gegeven en werden details verschaft over zijn dagelijkse routine, zoals zijn route naar zijn werk. Twee weken na de verschijning van het artikel werd Topoljski vermoord. Volgens UNMIK bestaat er een duidelijk verband tussen de publicatie van het artikel en de moord. De VN-politie liet na de moord weten dat bij onderzoek niets was gebleken van een lidmaatschap van Topoljski van welke Servische paramilitaire groep dan ook.

De hoofdredacteur van Dita liet na de sluiting van de krant door de VN-politie, zaterdag, weten door te zullen gaan met het publiceren van namen en adressen van „oorlogsmisdadigers”. „We moeten tot elke prijs doorgaan met het onderzoek van alle gevallen van misdaden tegen de burgers van Kosovo. Dat is onze morele, professionele en nationale plicht”. Hij beriep zich op de persvrijheid en bestempelde de tijdelijke sluiting van zijn blad als „totalitair”. (Reuters, AP, AFP)

Doden en gewonden bij aanslag in Kosovo

3-2-1998
Kosovo Twee Servische Joegoslaven zijn gisteren om het leven gekomen en vijf gewond geraakt bij een aanslag op een bus die werd geëscorteerd door de internationale troepenmacht in Kosovo (KFOR). De daders namen de bus met een anti-tankkraket onder vuur in de buurt van de plaats Kosovska Mitrovica in het noorden van de omstreden provincie. De slachtoffers waren Serviërs uit Kosovo. (AFP/DPA)

KWESTIES / Kosovo pest Slavische Moslims weg

8-3-2000
DEN HAAG – Sinds de komst van de internationale troepenmacht Kfor zijn 40 000 Slavische Moslims uit Kosovo gevlucht. Dat heeft de voorzitter van de Moslimpartij SDA in Kosovo, Numan Balic, volgens het onafhankelijke Joegoslavische persbureau Beta gezegd. In 1991 woonden nog 61 000 Slavische Moslims in Kosovo. Volgens Balic hebben Albanese de afgelopen maanden ten minste 43 moslims vermoord. Twintig worden vermist.

In 1969 verklaarde de toenmalige Joegoslavische president Tito de Slavische Moslims tot een natie. Sindsdien is er een verschil

tussen de Moslims (met hoofdletter M) als natie en de moslims (met kleine letter m) als religieuze groepering. Tot die laatste behoren onder anderen ook de Albanese moslims.

De Slavische Moslims kregen dezelfde rechten als de andere naties: de Slovenen, Kroaten, Serviërs, Macedoniërs en Montenegrijnen. Alleen kregende ze geen eigen 'moederrepubliek'. Veel Moslims beschouwden Bosnië als 'hun' moederrepubliek, ook als zij buiten Bosnië woonden. Een deel van die laatste groep noemt zich, sinds Bosnië in 1992 zelfstandig 'Bosnjaken'. Hun taal,

Servokroatisch, noemen ze 'Bosnisch'.

De islamitische Albanese in Kosovo behoren niet tot de Moslimnatie, omdat zij al een eigen identiteit hebben. Die Albanese identiteit weegt zwaarder dan solidariteit met niet-Albanese geloofsgenoten. Ook die moeten veelal vertrekken ter wille van een ethnisch zuiver Albanese Kosovo. Dat geldt ook voor de zigeuners, voor het merendeel eveneens moslim, die bijna allen uit Kosovo zijn gevlucht. Alleen wie zich laat inschrijven als Albanese en de Albanese taal leert, maakt kans te mogen blijven.

Drie doden bij aanslag Kosovo

2000
PRISTINA, 30 MEI. Een Kosovo-Albanese heeft gisteren in het dorp Cernica in het oosten van Kosovo vanuit zijn auto het vuur geopend op een groep Serviërs in een winkel. Drie van hen werden gedood, onder wie een vierjarig jongetje en zijn vader. Twee anderen werden gewond. De dader ontkwam, maar meldde zich later bij de vredesmacht KFOR. Zijn motieven voor de aanslag – de ernstigste tegen de Servische minderheid in Kosovo in maanden – zijn onduidelijk. In hetzelfde dorp vielen op 9 mei zes gewonden, allen Serviërs, bij een aanslag met een handgranaat op een winkel. (AFP)

Twee Serviërs vermoord in Kosovo

PRISTINA - Twee Serviërs zijn gisteren om het leven gekomen toen de auto waarin zij zaten bij de Kosovaarse hoofdstad Pristina op een landmijn reed.

Drie andere inzittenden raakten gewond. Het totaal aantal in Kosovo vermoorde Serviërs is daarmee deze week al opgelopen tot acht.

De weg waar de familie reed is mijneenvrij verklaard, maar volgens het persbureau Beta was dit in korte tijd al de derde keer dat

er een landmijn op is gelegd. De eerdere landmijnen werden tijdig onschadelijk gemaakt. De weg verbindt twee Servische dorpen ten zuidwesten van Pristina.

Westerse vertegenwoordigers proberen de duizenden Serviërs die Kosovo vorig jaar na het vertrek van het Joegoslavische leger ontvluchtten over te halen om terug te keren naar hun huizen. De realiteit is echter dat, mede vanwege dit soort incidenten, de Servische uittocht voortduurt.

Serviërs in Kosovo eisen bescherming

GRACANICA - De Serviërs hebben hun deelname aan het door de VN geleide bestuur in Kosovo opgeschort. Ze vinden dat de VN hen onvoldoende beschermen. Afgelopen week werden acht Serviërs vermoord.

Volgens de Serviërs is er sprake van een georganiseerde poging hen uit Kosovo te verdrijven. Ze eisen dat Kfor, de internationale vredesmacht, het 'terrorisme' de kop indrukt.

„We hebben in Kosovo niet alleen te maken met individuele wraakacties, maar ook met georganiseerde pogingen om de Serviërs te verdrijven, en andere niet-Albanese gemeenschappen”, zei de priester Sava Janjic, woordvoerder van de Servische Nationale Raad. Volgens hem laten vooral de Amerikanen het afweten.

De VN waren gisteren niet alleen mikpunt van kritiek van Serviërs, maar ook van Kosovaarse Albanese. Die zijn boos omdat het VN-bestuur de Albanese krant Dita een verschijningsverbod van een week heeft opgelegd. Dit omdat de krant eind april een Servische medewerker van de VN had beschuldigd van oorlogsmisdaden. De man werd korte tijd later vermoord. Volgens een VN-woordvoerder is het onverantwoord dat de krant dergelijke beschuldigingen publiceert. Die draagt daarmee bij aan een klimaat van onveiligheid en intolerantie, aldus de VN. De krant op haar beurt beroept zich op journalistieke vrijheid.

10-6-20

Terrorisme en anarchie teisteren Kosovo

Door onze correspondent

Aart Heering

PRISTINA - Een jaar na het einde van de oorlog is de vrede nog niet weergekeerd in Kosovo. In plaats daarvan hebben de afgelopen weken een escalatie laten zien van geweld tegen de Servische minderheid.

Na de fase van voedselhulp en noodaccommodatie is de verzoening van de bevolkingsgroepen het voornaamste probleem geworden in het door de Verenigde Naties bestuurde gebied. En een steeds nijpender probleem ook, omdat Albanese extremisten druk bezig zijn de laatste Serviërs het land uit te jagen met een niets ontziend terrorisme.

Vorige week kwamen daarbij acht Serviërs om het leven. Een Servische VN-medewerker in Pristina werd vermoord, nadat zijn naam en adres waren afgedrukt in een Albanese krant. Een uit een auto geworpen handgranaat veroorzaakte een tiental gewonden op de Servische markt van het dorp Gracanica. En een Servisch echtpaar stierf, nadat zijn auto op een mijn reed op een wegdeel dat voordien door de VN van mijnen was gezuiverd. Voor de Servische vertegenwoordiging was dat reden zich terug te trekken uit de Voorlopige Administratieve Raad, die op den duur zou moeten uitgroeien tot een inter-etnisch bestuursorgaan van

Kosovo. Het etnisch terrorisme is ook een gevolg van de in Kosovo heersende wetteloosheid, bevoogd de Nederlander Daan Everts, die als chef de mission van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) de opbouw van nieuwe democratische structuren moet leiden. „De Albanese politieke leiders kun je verwijten dat ze te weinig energiek optreden tegen extremisten in eigen kring. Maar de aanslagen zijn ook het gevolg van het gebrek aan gezag en het feit dat de berechting van Servische oorlogsmisdadigers zo lang op zich laat wachten, terwijl Servië nog altijd een paar duizend Albanese Kosovaren gevangen houdt.”

Dat het er in Kosovo nogal ordeeloos aan toe gaat, kun je op straat zo zien. Bijna de helft van de auto's heeft geen nummerborden en is, al dan niet gestolen, illegaal geïmporteerd. Het VN-bestuur is begonnen het Kosovaarse wagenpark te registreren, maar snel

gaat het niet. De uit 70 landen afkomstige agenten van de VN-politiemacht, die de orde moet handhaven, spreken de taal niet, kennen de plaatselijke omstandigheden niet en laten zich, liever dan op straat te patrouilleren, vooral rondrijden in grote luchtgekoelde Japanse jeeps. Bij de bestrijding van terroristen hebben ze nog weinig vorderingen geboekt.

De creatie van een eigen politiemacht van Kosovo, waar voor de oorlog Servische agenten de dienst uitmaakten, is de eerste prioriteit van de OVSE. Elke vijf weken gaat een klas van 350 aspirant-agenten van start. Onder hen is uitdrukkelijk plaats ingeruimd voor de minderheden, een formule die volgens Everts tot nu toe succesvol is gebleken. De cursussen duren negen weken, waarna de nieuwbakken agenten eerst tien weken onder supervisie van buitenlandse collega's werken. In januari 2001 kan zo een eigen politiemacht van 4000

man worden ingezet tegen de gewone criminaliteit én het terrorisme, dat de meeste Kosovaren afkeuren.

Zijn grootste blunder heeft het VN-bestuur begaan met de rechterlijke macht. Omdat ook die voor de oorlog in handen was van de Serviërs, stelde Bernard Kouchner, de Franse ex-minister die nu als een premier het VN-mandaatgebied Kosovo bestuurt, vorig jaar tientallen nieuwe Albaneese magistraten aan. Maar de verwachting dat deze ongetrainde en van haatgevoelens vervulde mensen tot onpartijdig oordelen in staat zouden zijn, bleek al te utopisch, zoals Kouchner zelf ook heeft erkend.

Vandaar dat de VN nu is overgegaan tot het benoemen van buitenlandse rechters. Eerst in de gedeelde stad Mitrovica, waar op dinsdag het eerste proces tegen twee van genocide verdachte Serviërs is begonnen, en daarna nog twee, die pas sinds een week in functie zijn. Met een jaar vertra-

ging, waarin de misdaden onbestraft zijn gebleven en de wraakgevoelens welig konden tieren, kan eindelijk een begin worden gemaakt met de opsporing en berechting van daders.

Van de 300.000 Serviërs (15 procent van de bevolking) die vóór de oorlog in Kosovo woonden, is tweederde gevlucht. Een deel van hen keert zeker niet terug, omdat de overheidsbanen die zij hadden, worden bezet door Albanen, die voorheen uit het openbaar bestuur werden geweerd. Maar anderen willen wel terug, ook omdat zij in het door armoede en werkloosheid geteisterde Servische vaderland beslist niet met open armen zijn ontvangen. Het is de bedoeling om nog vóór het einde van dit jaar 25.000 Serviërs terug te sluisen naar de nog bestaande enclaves in Centraal-Kosovo. Een Amerikaans plan om dit met veel fanfare te doen, is door het VN-bestuur afgewezen, om onnodige provocaties te vermijden. In plaats daarvan moet het nu druppelsgewijs gebeuren, onder bescherming van Britse KFOR-soldaten. Of de repatriëring sneller en beter zal verlopen dan in Bosnië, hangt ook af van de snelheid waarmee justitie en politie zullen optreden. Maar zelfs in het beste geval blijven buitenlandse militairen nog lang nodig om etnische twisten te voorkomen.

KFOR gaat meer patrouilleren ²⁰⁰⁰ na reeks aanvallen

PRISTINA, 29 AUG. Na een reeks nieuwe aanvallen van Kosovo-Albanezen op Kosovo-Serviërs heeft het Britse contingent van de internationale vredesmacht KFOR gisteren besloten zijn staande controleposten op te geven, mobiele controleposten te introduceren en vaker te patrouilleren.

Generaal Rob Fry, commandant van de centrale sector van Kosovo maakte gisteren de wijziging bekend. „Vaste controleposten kunnen dienen voor de geruststelling van de plaatselijke bevolking, maar de misdadigers weten waar ze zijn en kunnen ze vermijden”, zei Fry gisteren.

De nieuwe strategie is een reactie op een reeks aanslagen op Serviërs. Gisteren werd in het dorp Crkvena Vodica een 75-jarige Serviër door een onbekende door het hoofd geschoten terwijl hij in zijn moestuin werkte. Enkele uren eerder reed in het dorp Skulanevo een Kosovo-Albanees in op een groep spelende Servische kinderen. Een jongetje van acht werd doodgereden, vier andere kinderen werden ernstig gewond. De automobilist werd aangehouden.

In Crkvena Vodica werd vorige week door een onbekende een handgranaat gegooid naar een speeltuin waar Servische kinderen aan het spelen waren. Tien kinderen kwamen in het ziekenhuis te-

recht, sommigen met ernstige verwondingen.

De ongerustheid en de woede onder de Servische inwoners zijn groot. „Gisteren vermoordden ze onze moeders, onze vaders en onze bejaarden. Nu vermoorden ze onze kinderen”, aldus een voorman van de Serviërs van Gračanica, niet ver van Crkvena Vodica. Gisteren hielden de Serviërs van het dorp na de moord op de bejaarde man een vrachtwagen van een Albanees aan en staken die in brand. Noorse KFOR-soldaten moesten de chauffeur ontzetten. In Skulanevo werden auto's van de VN en KFOR aangevallen en werden de ruiten ingeslagen door woedende Serviërs.

De moord op de Servische bejaarde onderstreept volgens KFOR de beperkingen van vaste controleposten: de man werd vermoord op minder dan achthonderd meter van een KFOR-controlepost. De nieuwe strategie van de Britse mariniers en de Noorse, Zweedse en Finse KFOR-militairen in de centrale sector van Kosovo moet de voorspelbaarheid van de KFOR-aanwezigheid verkleinen. Volgens KFOR-woordvoerder Tim Cook zal onregelmatig worden gepatrouilleerd. Maar hij onderstreepte dat het etnisch geweld in Kosovo niet zal verdwijnen zolang de bevolking zelf dat niet wil. (Reuters, AP, AFP)

Kosovo

26-7-2000

Kosovo blijft onrustig en gewelddadig.

orige week braken er opnieuw ongeregeldeheden uit tussen Serviërs en Albanen in de stad Mitrovica. Sinds de Verenigde Naties en de internationale vredesmacht KFOR in juni vorig jaar Kosovo binnentrokken, is het land in grote delen in onveilige terreinen aanzienlijke schade geleden. De uitgang geboekt, maar het gebied blijft zeer gewelddadig. De afgelopen maanden zijn er meerdere moordaanlagen op burgers in Kosovo en de brandstichting van hun woningen halen de overlevenden niet eens meer. De overgebleven Serviërs, naar schatting ongeveer 200.000 (ruim 200.000 Serviërs zijn in de zomer van 1999 verdreven of vluchtten) leven in grote angst. Het leven in Kosovo is het meest onveilig en over straat te lopen is nog steeds taboe. Ze leven opgesloten in een aantal enclaves, die dag en nacht worden bewaakt door KFOR-tanks en patrouilles. Het woord 'verzoeken' is nog steeds taboe. Waarom vragen we in deze ellende investeringen? Is het ethisch verantwoord om te pretenderen mensen te behouden en een toekomst te bieden die er voor hen mogelijk niet meer is? Is een Kosovo met mensenrechten voor iedereen – waarvoor de militaire interventie in 1999 omgezet werd – haalbaar of een langzamerhand naïeve doelstelling van Westerse democratieën waar beleidsmakers aan blijven vasthouden uit angst voor een morele nederlaag na een militaire overwinning?

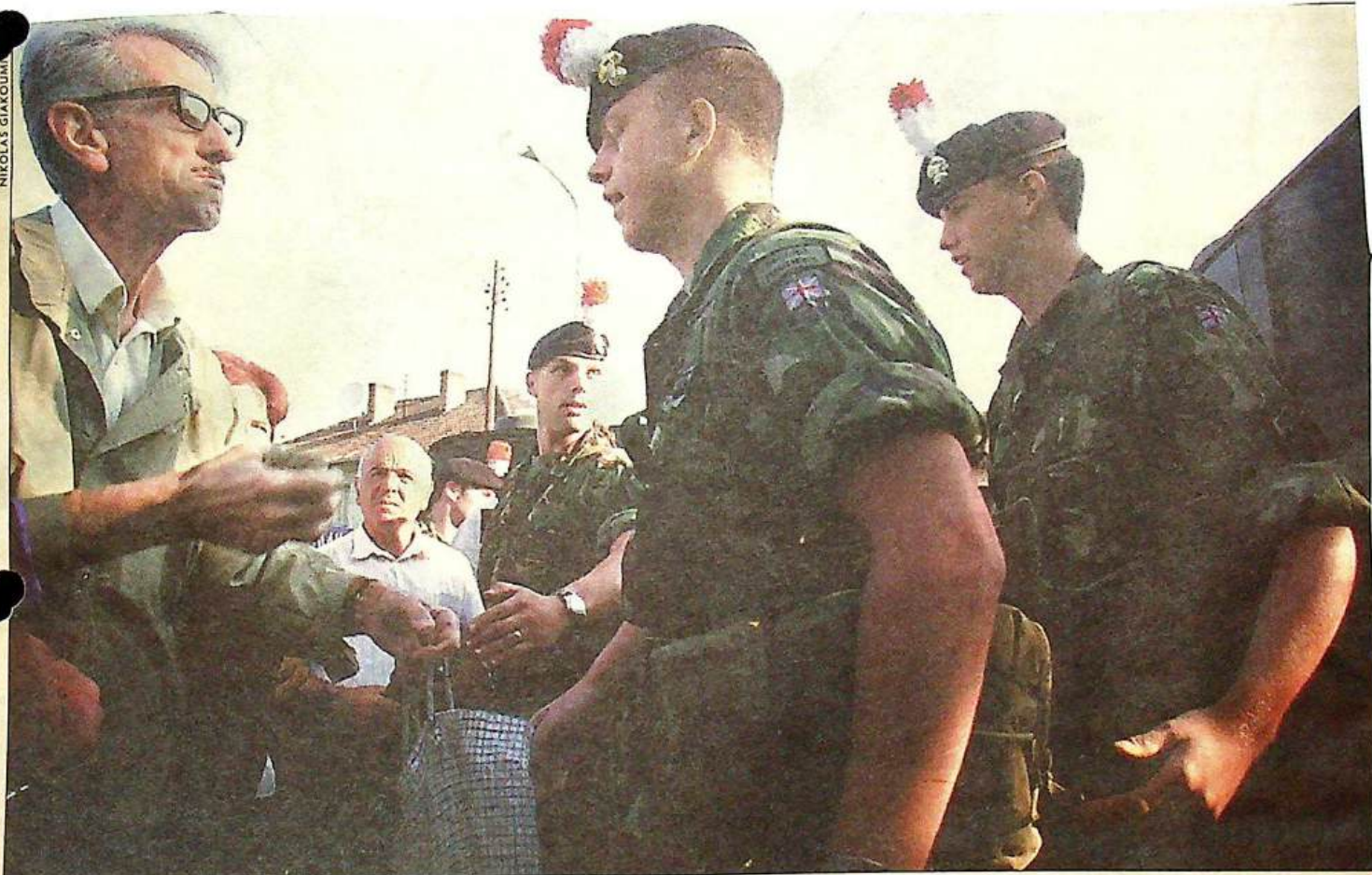
Artsen zonder Grenzen uit Kosovo

PRISTINA – Artsen zonder Grenzen afdeling België trekt zich terug uit Kosovo. Zij menen dat de troepen van VN en Kfor daar 'etnische zuivering' tolereren.

Vredestroepen van de VN en de Navo hebben een jaar geleden de verantwoordelijkheid voor het bestuur in Kosovo overgenomen. Toch zijn zowel Albanese en Servische minderheden nog dage-

8-8-2000
lijks het doelwit van georganiseerde terreurdaden, stelt Artsen zonder Grenzen. De Belgische organisatie vraagt zich af wat de zin is van medische en psychologische hulpverlening als „in de aanwezigheid van internationale troepen de fundamentele rechten van de mens worden ontzegd”.

De beide bureaus van Artsen zonder Grenzen in Mitrovica gaan dicht. Franse teams blijven wel actief in de regio.

KFOR-soldaten kalmeren een Servische man met een steen in zijn hand, nadat ze een loodgieterij in Zvecan hebben ingenomen.

KFOR-troepen botsen met Serviërs

ZVECAN Bij botsingen tussen militairen van de internationale troepenmacht KFOR en Serviërs in Kosovo zijn gistermorgen aan beide zijden gewonden gevallen. Zeker 20 Serviërs bekogelden Britse KFOR-soldaten met stenen in Zvecan, iets ten noordwesten van de stad Kosovska Mitrovica. De belaagde

soldaten bestookten de Serviërs met rubberkogels en traangas.

Kort voor deze schermutselingen stonden KFOR-soldaten bij een loodgieterij in Zvecan tegenover circa 250 boze arbeiders van de smelterij. Die konden evenwel niet voorkomen dat het bedrijf door KFOR-solda-

ten werd ingenomen. Franse, Deense en Britse NAVO-troepen waren in de nacht van zondag op maandag het Servische gedeelte van Mitrovica binnengetrokken. KFOR wil met de actie haar gezag in het voornamelijk door Serviërs bewoonde, noordelijke gedeelte van de stad herstellen. (AFP/RTR)

AUS DER INLANDSPRESSE

AUSROTTUNG
SERBISCHER WURZELN 54

"HUFEISEN-PLAN" WURDE IN
BONN, NICHT IN BELGRAD
GEMACHT 56

BEUNRUHIGUNG IN ITALIEN NACH
DEM LEUKÄMIE-TOD ZWEIER
SFOR-SOLDATEN 58

CLINTON AUF TALFAHRT 60

VERBRECHER TÖTETEN EINE
GROSSE LIEBE 62

BOMBEN, LÜGEN UND
VIDEOBÄNDER 64

AUS DER AUSLANDSPRESSE

VOR DEM KRIEG 66

ALEXANDAR KARASJOW:
KEINE DAUERLÖSUNG
OHNE BELGRAD 73

DAS VERTUSCHEN DER
KOSOVO-EREIGNISSE 75

ALBRIGHT BOMBENWERFERIN
DAS WEISSEN HAUSES 78

MÄDCHENHANDEL IN
KOSOVO FLORIERT 80

FERNSEHJOURNALIST ALS
KAMPFFLIEGER 81

BUCHBESPRECHUNGEN

AUTORENKOLLEKTIV:
DER JUGOSLAWISCHE
ANTIBARBARUS 83

MATTHIAS KÜNTZEL:
DER WEG IN DEN KRIEG 87

DOKUMENTE

Gedenkbuch – Helden des
Vaterlandes

Vorwort

Mit tiefer Achtung für die Helden, die ihr Leben im Kampf für die Verteidigung des Vaterlandes, für die Freiheit und Würde ihres Volkes gaben, schreibe ich diese Zeilen nieder im Namen der Führung der Bundesrepublik Jugoslawien und des Oberkommandos des allgemeinen Volkswiderstandes gegen den Terrorismus der albanischen secessionistischen Kräfte in Kosovo und Metohija vom 10. Februar 1998 und gegen die zweieinhalb Monate andauernde Aggression von neunzehn Ländern des Nordatlantikkpates gegen die Bundesrepublik Jugoslawien, die am 10. Juni 1999 beendet wurde. In diesem nichterklärten Krieg war unser ganzes Volk Zielscheibe des Aggressors: Kinder in den Geburtskliniken, Kranke in den Krankenhäusern, Soldaten in den Schützengräben, bei den Luftab-

wehrsystemen und an den Staatsgrenzen. Ein ehrenhafter Platz in der Verteidigung der Freiheit und der nationalen Würde gebührt den heldenhaften Verteidigern der Brücken, den Bürgern auf den Plätzen, den Verteidigern der Fabriken, allen Patrioten, die ihr Volk und ihren Staat verteidigt haben.

Unser Volk hat auf jedem Handbreit Boden der verbrecherischen Aggression heldenhaften Widerstand geleistet. Eine solche Einstellung zur Freiheit und Unabhängigkeit haben uns unsere berühmten Vorfahren hinterlassen – von der Schlacht auf dem Amselfeld über die Erhebungen und Aufstände gegen das Osmanische Reich, bis hin zu den Balkankriegen und den zwei Weltkriegen.

Trotz dieser Tatsachen endete der böse Willen der raffgierigen Staatsoberhäupter der einseitig orientierten

Weltordnung nach verschiedenen Anklagen, Pressionen, Wirtschaftssanktionen und Ultimaten in einer bewaffneten Aggression gegen die Bundesrepublik Jugoslawien als einem souveränen europäischen Land. Das entspringt der Nichtakzeptanz der Möglichkeit, dass kleine Völker, wie das serbische und montenegrinische, in eine widerspruchslose Untertänigkeit einwilligen; dass sie durch die Schaffung ihres gemeinsamen Staates den Prozess der totalen Zerstückelung des Balkans in mehrere, zum Vasallentum tendierende Kleinstaaten stoppten und deren Weg zu strategisch bedeutenden Gebieten Euroasiens versperren. Daraus erwachsen auch die planmäßige und effiziente Informations- und Propagandakampagne der Satanisierung der Serben als eines barbarischen Stammes sowie die Pressionen und Gewalt, um die zivilisatorischen Rechte aufzugeben, die anderen Völkern zuerkannt werden. Auf dieser Front treten unter größter globaler Gewalt auch die europäischen Länder und deren Verbündete aus unserer Nachbarschaft in Erscheinung, die in zwei Weltkriegen auf diesem Raum eine militärische Niederlage erlitten haben.

Leider sind viele internationale Foren der Instrumentalisierung seitens der USA verfallen und ihnen folgen gehorsam auch einige europäische Länder, die einst unsere Verbündeten gewesen waren. Von Beginn der Aggression an hat Jugoslawien als angegriffenes Land die Vereinten

Nationen aufgefordert, Schritte zum Stopp der Aggression und zur Rückkehr auf ein politisches Gleis zu unternehmen, ihre Hauptrolle des Friedensschutzes zu erfüllen, die Achtung der UN-Charta und der übrigen internationalen Rechtsakte zu gewährleisten, damit auf vernünftige Weise eine friedliche und gerechte Krisenlösung erreicht wird. Die Aggressoren haben das nicht akzeptiert, da sie hofften, wir werden schon nach einigen Tagen in die im Ultimatum von Rambouillet angebotene schämliche Kapitulation einwilligen, die nicht ein Volk, das etwas auf sich hält, angenommen hätte.

Konfrontiert mit der unbeugsamen Entschlossenheit und Einheit unseres Volkes, der Streitkräfte und der Staatsführung willigten die Aggressoren erst nach 78 Tagen brutaler Bombardierung und Zerstörung der Städte auf dem Territorium der Bundesrepublik Jugoslawien und der Vernichtung vieler Schulen, Krankenhäuser, Brücken, Fabriken und Wohnviertel widerwillig in das Engagement der Friedenskräfte unter der Schirmherrschaft der Vereinten Nationen bis zur endgültigen Lösung der Krise in Kosovo und Metohija ein, die sie selbst verursacht haben.

Mit ihrer Tapferkeit, ihrem freiheitsliebenden Geist und der moralischen Festigkeit, die unserem Volk eigen sind und die sie in den Kampfhandlungen gegen die mehrfach überlegenen Kräfte der westlichen Militärallianz offenbarten, haben die Angehörigen

der Streitkräfte Jugoslawiens und des Innenministeriums Serbiens, mit inniger Unterstützung ihres Volkes, den Beweis erbracht, dass sie unbesiegbar sind. Zum Ruhme der Vorfahren und zum Stolz der künftigen Generationen haben unsere Soldaten und Polizisten in der Einheitsfront der Streitkräfte unseres Vaterlandes heldenhaft gekämpft und mit geschicktem Manöver und entschlossenen Kampfhandlungen die hinterhältigen feigen Angriffe des Aggressors erfolgreich erwidert.

Im Laufe der Abrechnung mit den terroristischen Banden in Kosovo und Metohija und während der Aggression der Streitkräfte des Nordatlantikpaktes gegen unser Land waren wir soweit wie möglich bemüht, das Leben der Angehörigen unserer Streitkräfte zu schützen. Doch auch in diesem Krieg waren Opfer nicht zu vermeiden. 1002 starben den Heldentod oder sind auf dem Kampffeld verschwunden. Unter den Gefallenen befinden sich hauptsächlich Angehörige der Streitkräfte Jugoslawiens – von Soldaten bis zum

Generaloberst aus dem Stab des Oberkommandos. Der ruhmreichen Tradition der serbischen Offiziere aus den Volksbefreiungskriegen Folge leistend, standen sie stets in der vordersten Reihe und haben am persönlichen Beispiel gezeigt, wie man das Vaterland liebt und verteidigt.

Die Namen aller Helden, die im Kampf um die Freiheit und Unabhängigkeit des Vaterlandes ihr Leben opferten, befinden sich in diesem Gedenkbuch. Es wird als ein Denkmal besonderer Art einen herausragenden Platz in der Freiheitsgeschichte unseres Volkes einnehmen. Von seinen Seiten werden die jetzigen und die künftigen Generationen lernen, wie die Würde ihres Volkes geschützt und das Vaterland – die Bundesrepublik Jugoslawien – verteidigt werden.

PRÄSIDENT
DER BUNDESREPUBLIK
JUGOSLAWIEN
OBERBEFEHLSHABER
Slobodan Milošević

Updated: 13-Apr-2000

Kosovo one year on

[EN/FR](#)

KOSOVO ONE YEAR ON Achievement and Challenge

[Speech](#)

Lord Robertson of Port Ellen,
Secretary General of NATO

[Audio files](#)

[High quality
images](#)

- [Introduction](#)
- [Background to the crisis](#)
- [The aims of the air campaign](#)
- [The conduct of the air campaign](#)
- [Progress in Kosovo since the conflict](#)
- [The job is not yet done: Assessing remaining challenges](#)
- [A just and necessary action](#)
- [Could it have been done better?](#)

[Home](#) [Index](#)

Updated: 04-Apr-2000

Kosovo one year on

The aims of the air campaign

NATO had given President Milosevic clear warning of what would happen if the demands of the international community were ignored. The essence of coercive diplomacy is that a threat of force, to be credible, must be backed by real force if necessary. NATO was not bluffing.

On 12 April, by when it was clear that the Yugoslav government was embarked on a policy of mass forced expulsion of Kosovar Albanians, the North Atlantic Council confirmed the political justification for its decision as follows:

"The unrestrained assault by Yugoslav military, police and paramilitary forces, under the direction of President Milosevic, on Kosovar civilians has created a massive humanitarian catastrophe, which also threatens to destabilise the surrounding region. Hundreds of thousands of people have been expelled ruthlessly from Kosovo by the FRY authorities. We condemn these appalling violations of human rights and the indiscriminate use of force by the Yugoslav government. These extreme and criminally irresponsible policies, which cannot be defended on any grounds, have made necessary and justify the military action by NATO.

NATO troops help look after the ethnic Albanian refugees driven out of Kosovo by Serb forces. (Brazda, the former Yugoslav Republic of Macedonia" - April 1999)

"Turkey recognises the Republic of Macedonia with its constitutional name.
(Photo: Crown -33745)

NATO's military action against the FRY supports the political aims of the international community: a peaceful, multi-ethnic and democratic Kosovo in which all its people can live in security and enjoy universal human rights and freedoms on an equal basis."

The OSCE/ODIHR report confirms that the expulsions by the Yugoslav and Serb forces were carried out "with evident strategic planning and in clear violation of the laws and customs of war", and that "the violations inflicted on the Kosovo Albanian population after 20 March were a continuation of actions by Yugoslav and Serbian military forces that were well rehearsed, insofar as they were already taking place in many locations in Kosovo well before 20 March." In early April, details were revealed of a covert Serb plan (Operation Horseshoe) to forcibly expel Kosovar Albanians from Kosovo that had been drawn up months beforehand.

Some argue that NATO should not have acted against the Federal Republic of Yugoslavia in Kosovo without a specific United Nations Security Council mandate. The Allies were sensitive to the legal basis for their action. The Yugoslavs had already failed to comply with numerous demands from the Security Council under Chapter VII of the UN Charter and there was a major discussion in the North Atlantic Council, during which the Council took the following factors into consideration:

- the Yugoslav government's non-compliance with earlier UN Security Council resolutions,
- the warnings from the UN Secretary General about the dangers of a humanitarian disaster in Kosovo,
- the risk of such a catastrophe in the light of Yugoslavia's failure to seek a peaceful resolution of the crisis,
- the unlikelihood that a further UN Security Council resolution would be passed in the near future,
- and the threat to peace and security in the region.

At that point, the Council agreed that a sufficient legal basis existed for the Alliance to threaten and, if necessary, use force against the Federal Republic of Yugoslavia.

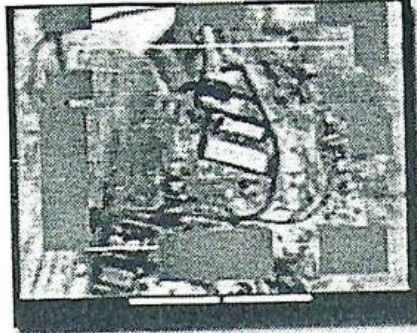
Had NATO not acted, the Yugoslav regime would have continued its brutal repression of the Albanian population of Kosovo. Today those who survived the ethnic savagery and the ravages of the winter would still be living in refugee camps outside their country, and the region would have been condemned to continuing warfare and instability for years to come.

Did the Alliance do enough to avoid "collateral damage", and did NATO planes fly too high to be effective?

Some have suggested that, despite the low civilian casualties, NATO should still have done more to protect civilians. In fact, as explained above, NATO planners went to great lengths to minimise such risks, in keeping with the laws of armed conflict.

Apart from ensuring the relevance of each target to the military campaign, the kind of weapons used were chosen to reduce to an absolute minimum the risk of unintended damage. Targets were studied to determine the distance between the intended impact point and any civilian facilities. Timings of attacks were restricted to minimise the chance of civilians being nearby. Aircrew flew under strict rules of engagement, and were directed to break off any attack if they were worried there was too much risk of what is known as "collateral damage". Despite all this, it was inevitable that some mistakes would occur and that weapon systems would sometimes malfunction. Top priority was given to investigating mistakes and applying any lessons learned.

The exact figures for civilian casualties in the air campaign will never be known, and NATO has had no access to target areas outside Kosovo. However, the independent group, Human Rights Watch, estimates there were 90 incidents involving civilian fatalities, which suggests that less than one per cent of the 10,484 NATO strike sorties led to civilian deaths.

A Royal Air Force Harrier GR7 flying at medium altitude prepares to strike an ammunition storage site with a laser-guided bomb.
(Photo: Crown - 106Kb)

Critics argue that measures to reduce the risks to our aircrew, which prevented them operating below certain altitudes, made it harder to find targets and decreased bombing accuracy. This is not the case. Modern weapon systems can strike from great ranges and heights with extreme accuracy. As aircrew themselves have pointed out, flying above most enemy air defences allowed time to properly identify targets, even circling them, before striking. It is not even true that all strikes were conducted from high

levels. As the campaign developed, and conditions allowed, some aircraft operated down to 6,000 feet. A balance had to be struck between the risks taken, and the likely results. Poor weather and the need to avoid unintended damage were both far more important targeting constraints than operating heights.

Ultimately, air-power achieved its goals. In contrast, the Serb strategy failed. They had hoped to outlast NATO and to inflict losses that would undermine public support in Allied countries. Their inability to do so was one of the failures that in the end forced them to accept the international community's demands.

Was NATO's bombing campaign poorly conceived and executed?

Some argue that NATO's air campaign should have been more aggressive, striking at the heart of power in Belgrade at an earlier stage, while others have criticised NATO's decision not to deploy ground troops for an invasion of Kosovo.

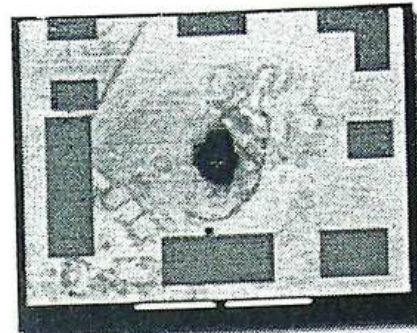
Such a debate is theoretical – NATO won with the strategy it used. Airpower worked. We must not forget that NATO decided to employ military force to achieve limited political objectives – to end the violence and repression – not to militarily defeat Yugoslavia. As mentioned elsewhere, President Milosevic's only hope was to divide the Alliance, so any NATO strategy had to preserve Alliance unity and to reflect the democratic wishes of all 19 nations. Avoiding unnecessary suffering among the Serb population was also vital in maintaining public and international support for NATO's actions.

As the Serb repression in Kosovo accelerated, NATO responded quickly to intensify the air campaign. And as the air campaign lengthened other

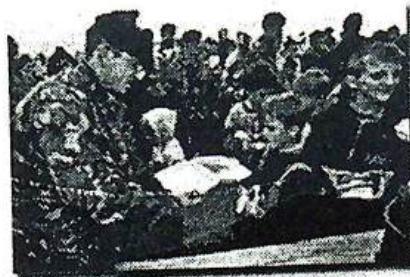
military options were seriously discussed at NATO and in national capitals. Nations were understandably reluctant to launch a ground invasion, which would have been time-consuming, difficult and expensive, in terms of lives as well as money and equipment. Nevertheless, many believe that NATO would have taken this step if necessary. It is probable that President Milosevic came to believe that we would do so, if necessary, and this may have been one of the reasons for his capitulation.

Did NATO deliberately mislead the public concerning the success of its air strikes against Serb forces in Kosovo?

There is still debate over the amount of Serb weapons and equipment destroyed. Numbers cited are often contradictory and unsubstantiated. For its part, the Alliance and individual member nations have extensively studied the air campaign's effectiveness to learn the lessons. On 16 September 1999, the Supreme Allied Commander Europe, General Wesley Clark, briefed the press on the findings of NATO's Kosovo Mission Effectiveness Assessment Team. During this briefing, he said NATO carried out successful strikes against 93 tanks, 153 armoured personnel carriers (APCs), 339 military vehicles and 389 artillery pieces and mortars.

The same ammunition storage site is shown here after the bomb strike. (Photo: Crown - 86Kb)

In refugee camps in the former Yugoslav Republic of Macedonia*, British NATO troops feed and care for Kosovar Albanians, who had been brutally driven from their homes by Serb forces. *Turkey recognises the Republic of Macedonia with its constitutional name. (Photo: Crown - 344Kb)

In June, with the conflict still underway, it was estimated 120 tanks, 314 artillery pieces and 203 APCs had been struck. Given the extreme difficulty of judging results during combat, and without access on the ground, these figures stand in comparison with later assessments, and show how hard NATO tried to give accurate information during the conflict. It should also be noted that although this still left the Serbs with many hundreds of armoured vehicles

in Kosovo, they had mostly been hidden throughout the conflict.

Relying on numbers also misses the point. When General Clark was asked how many targets NATO destroyed he simply replied: "Enough." Overall, NATO's air campaign forced President Milosevic to accede to the demands of the international community, achieving the Alliance's political objectives. This is the ultimate measure of NATO's success.

Did NATO's air campaign itself cause the ethnic cleansing it intended to stop?

Some claim the brutal ethnic cleansing, violence and refugee exodus was precipitated by NATO's air campaign. The facts do not support this. President Milosevic's ethnic cleansing in Kosovo was well prepared and rehearsed, as the OSCE/ODIHR report shows. It was preceded by a military build-up that was underway even as the Rambouillet talks were in progress. Later intelligence showed that he had a pre-planned strategy (Operation Horseshoe) to drive the Kosovar Albanian population out of Kosovo.

What we also know is that he tried to implement this brutal strategy of ethnic cleansing, but failed. Those refugees are now home. Instead of hiding in hills, sitting in refugee camps, or being scattered throughout Europe, the vast majority of Kosovar Albanians were brought home within months. In comparison, in Bosnia and Herzegovina, there are still an estimated one-third of a million refugees, with over twice that number internally displaced. The firm and timely response of NATO and the international community stopped a vicious spiral of violence in its tracks.

